

नं० ५११८

नाम - शतपथ ब्राम्हणम्

कृती - X

पत्रसंख्या - ८४ पत्राणि सं० - १६६७

विषयः - संहिता - ब्राम्हणाग्नौ

आतप यथा कृणुम

~~इयं का एउरा कवि विरचित~~
~~संस्कृत~~

उवा संभरण का

एउम तत्वरं

5/18

समानर

य २

५११८

✓ F. = 94

रूपे ११
श्री शरणेश्वर

उवासंभरणा
वटकांड

देवकुलावली

रूपे ११

११००

(नि। ३२३)

(त। २२)

(न। ३३)

(न। ३१)

(यः। ३२) (न। ३३)

ॐ श्रीगणेशाय नमः॥ ॥ असद्वाऽइदमगमऽआसीदन्तदाहुः किन्तु सदसिदि
 न्यं यो वावते गोसदासीन्तदाहुः के तं सषयऽइति प्राणावाऽसषयस्ते यत्पुनांसं
 सधेस्मादिदमिच्छन्तः समेतातय सामिधैस्तस्माद्वषयः॥१॥ सवोयममध्ये प्राणा एषु
 रवेन्द्रस्ताने अत्र प्राणमध्यतऽइन्द्रियेणोन्मेषदेन्यतस्मादिन्यऽइन्द्रो हवे
 तमिन्द्रऽइत्याचन्दते परोन्मेषोन्मेषादिदेवास्तऽइन्द्रासप्तना नापुत्रुषानस
 जन्तः॥२॥ ते म्रुवांन्वाइत्यथ सन्तः राक्षसः प्रजनयतु मिमांसात्सप्तपुत्रुषानेकमु
 त्रुषं कनवामेति तऽएतात्सप्तपुत्रुषानेकमुत्रुषं मूर्धन्यद्वेदनातेस्तो द्वौ समौ
 मन्त्रद्वौ वाज्ञातेस्तो द्वौ पन्धः पुत्रुषः पन्धः पुत्रुषः प्रतिष्ठाकऽआसीत्॥३॥ अथ ये

(न। ३३)

करं ३३

(तः ५४
(नः १)

(तः ५४ (यः ५२

(नः ५२

तेषां सप्तानाम्पुनःप्राणाश्च शरीरं न सः आसीत्तमूर्द्धं स मुदो हस्तदस्य शिरोज
तद्विष्टं स मुदो हस्तस्माद्विष्टं तस्मिन्नेतस्मिन्प्राणाः अशयन्त तस्माद्विष्टं तस्मिन्ने
यत्प्राणाः अशयन्त तस्माद्विष्टं तस्मिन्नेतस्मिन्प्राणाः अशयन्त तस्माद्विष्टं तस्मिन्ने
॥४॥ सः एव पुनः प्रजापतिः न तव सयः स पुनः प्रजापतिः न तव दयमेव स यो य
मग्निश्चीयते ॥५॥ स वे स प्र पुनो न वति स प्र पुनो ह्ययम्पुनो यच्च त्वानः आत्मा
त्रयः पन्ध्र पुच्छानि च त्वानो हितस्य पुनः स्यात्मा त्रयः पन्ध्र पुच्छान्यथ यदेकेन पुन
येणात्मानं वद्धयति तेन वीर्येणा यमात्मा पन्ध्र पुच्छान्युद्यति ॥६॥ अथ व श्चि ते ग्नि
निधीयते ये वै ते षाश्च सप्तानाम्पुनःप्राणाश्च शरीरं न सः स मे तद्द्वं स मुद्दहन्ति

(नः ५२
(यः ५२

(नः ५२

(न। ४)

ति ४

श्रु १

तदस्ये तच्छिन्नं स्तस्मिन्नेतस्मिन्सर्धे देवाः शिताः । त्रिहिसर्धेत्यो देवेभ्यो जुहति तस्मादे
 वे तच्छिन्नं ॥ १ ॥ सो यम्यनुषः प्रजापतिरकामयता । तू यान्स्या म्प्रजायेयेति सोऽसाम्य
 त्सतपोतप्पतसृशानूस्तेपानो म्रन्नेवप्रथममसृजते । त्रयामेवविद्याश्चैवास्मे प्र
 तिद्यानवत्तस्मादधु म्रन्नेलास्यसर्धेस्यप्रतिष्ठेति तस्मादनृच्यप्रतिष्ठतिप्रतिष्ठायेवा
 य ॥ २ ॥ तस्याम्रतिष्ठाया म्रतिष्ठितोतप्पता ॥ ३ ॥ सो योऽसृजता वाचः । एवलोकाद्वा
 गे वास्य सोऽसृजतसेदश्चसर्धेमाप्नोद्यदिदकिंचयद्यप्रातस्मादपोषदवरोत्तम
 द्वाः ॥ ४ ॥ सो कामयता । त्वोऽहोधिप्रजायेयेति सो न यात्रय्याधिद्याप्तासृहापः प्रा
 विशाहताः । आणश्चसमवर्त्ततेतम्यमृशदस्त्वित्यस्तुनूयोस्त्वित्येवतदब्रवीत्ततो म्रन्ने

श्रीः ॥

२

श्रीः

२

४४ (न। ४)

(न। ५२)

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

(न। ५३)

(न। ५४)

(न। ५४)

नि। ५१
मा न्या

वप्रथममसृज्यतत्रय्येवविद्यातस्मादाहुर्मस्नास्यसर्धस्यप्रथममिपिहितस्मात्पुन
षाद्वलेवपूर्वमसृज्यततदस्यतन्मुखमेवासृज्यततस्मादनृचानमाहुनगितिकल्पः
इतिमुखवथहेतुदनेत्येद्रुल्ल॥१०॥अथयोगेर्नोत्रनासीत्सोमिन्नसृज्यतसद्यदस्य
सर्धस्योग्रमसृज्यततस्मादग्निर्नगिरहेवेतमग्नितित्वाचन्दतेयोन्यम्योन्यका
माहिदेवाःअथयदसुसिन्धुनितमासीत्सोऽसुननवदसुहेवेतमश्वःइत्याचन्दतेप
नोन्यम्योन्यकामाहिदेवाःअथयदनसदिवसनासन्नानवदययःकपालेनसोल्लि
प्तःआसीत्सोऽजोमवदययत्कपालमासीत्सापथिचानवत॥११॥सोकामयताःइत्या
द्ग्राधीमाम्प्रजनयेयमितिताथसंलिङ्गपाप्सुप्राविध्यतस्मैयःपुनद्रुसोत्पन्न

(त्र। ५२)

(त्र। ५४) (त्र। ५३)

(न. १५९)

(न. १५९)

(न. १५९)

(न. १५९)

तसूक्तमोतवदथ दृष्टुमुदोन्सोतदन्तघदिदमृष्टमज्ञोधि जायते सेयथे सद्यः पृ
 वानुव्योन्तदिदमेकमेव रूपं समदृश्यतापः एवा॥१२॥ सोकामयता नृयः एव स्या
 त्र जायेते तिस्रोऽस्मात्सतपोतप्पतसस्मान्स्तेपानः फेनमसृजत सो वेद न्याद्वाऽए
 तद्रूपं नृयो वेतवतिस्मात्स्य वेतिसस्या त्स्तेपाने मृदथ शुष्काप मूषसिकतथ
 शर्द्धनाम श्मानमयोहि न स्य मोषधिवनस्य तसृजत तेनेमी ए शिवी म्याच्छादयन् ॥१३॥ श्रीः
 तावाऽएता नृवसृस्यजः इयमसृजत तस्मादाहुस्त्रिवदग्निपितीयथं घग्निनस्य
 हि सद्योऽग्निश्चायते ॥१४॥ नृ द्वाऽइयमप्रतिष्ठेति तद्रूपमिव नवन्नामप्र ययत्सो एधि
 व्य नवत्सो यथं संचकत्स्ना मन्यमानो गाय यद्यद्गायत्तस्मादियं गायत्र्यं योऽत्रा

(न. १५९) (न. १५९)

त्र २

(न. १५९)

(न. १५९)

(न. १५९)

(त्रा१४)

न४

(त्रा११)

५ नृगित्नेवास्तेयद्येसर्धःसुत्सोमन्य मा नोगायद्यद्गायत्रस्मादग्निर्गायत्रः३
 तितस्मादुहेतद्यःसर्धःसुत्सोमन्यतेगायतिवैवर्गातेवावर्गते॥१५॥ ॥म्राहुरांम्रा॥
 सोकामयत्प्रजापतिं नृयःएवस्यात्प्रजायेतेतिसोग्निनाएधिर्वीमिथुनश्चसम
 नवन्ततःआण३॥समवर्त्ततदस्यमृशत्युष्यत्वितिपुष्यतुनृयोस्त्वित्येवतदब्रवीत्
 ॥१॥सयोगर्त्तन्नासीसवायुनसृज्यतायंसुसंहरितमासीत्तातिवयश्चस्यनवन्तथ
 यःकपालेनसोलिप्तःआसीतामनिचियोनवन्तथयत्कपालमासीत्तदन्ननिन्हमनवत्
 ॥२॥सोकामयत्नृयःएवस्यात्प्रजायेतेतिसवायुनान्ननिन्हमिमिथुनश्चसमनवन्ततः
 आण३॥समवर्त्तततदस्यमृशद्यशोविन्हीतिततोसावाधित्योसृज्यतेष्वेवशोयषद

(त्रा२४)

(त्रा२४)

(त्रा२४)

(त्रा२४)

(त्रा२४)

श्रीः॥

४

शुसैन्दरितमासीत्सोऽप्यापुत्रितनवदशुर्देवैतमश्मेत्पाचन्दतेपेनोन्दमपेनोन्द
कामाहिदेवाः अथयः कपालेनसोलिप्तः आसीत्तेनसमयोतवन्नययकपालमासी
त्साद्योतवत्॥ असोकामयत। नृयः एवस्यात्प्रजायेतेतिसः आदितेनदिवमिथु
नथसमतेवत्ततः आणः थसमवर्तततदन्त्यमशदेतोमिन्तुहीतिततश्चन्द्रमाऽत्र
सृज्येतेष्वेवेनेतायदशुसैन्दरितमासीत्तानिनन्दत्रास्यतनृययः कपालेनसो
लिप्तः आसीत्तः अवात्तनदिशोनवन्नययकपालमासीत्तद्विशोनवन्॥ ४॥ सः
इमौल्लोकात्सृष्ट्वाकामयताताः प्रजाः सृजययामः एषुलोकेषुस्युपिति॥ ५॥ सम
नसाद्योवमिथुनथसमतेवात्सोऽप्येवसवोसत्यन्ततानस्या

॥ श्रीः॥

४

मुपादधात् ॥ ६ ॥ समनेसेवावाचमिथुनथसमनवत्संएकादशद्रप्सानाम्येनवत्ता
एकादशद्रुद्राऽअसृज्यन्तताननृपिन्द्रऽउपादधात् ॥ ७ ॥ समनेसेवावाचमिथुनथ
समनेवत्सद्वादशद्रप्सानाम्येनवत्तेद्वादशादित्याऽअसृज्यन्ततीदिव्युपादधात् ॥ ८ ॥
समनेसेवावाचमिथुनथसमनवत्सगर्भ्येनवत्सविश्वान्देवानसृजतान्दिन्द्रपा
दधात् ॥ ९ ॥ अथोआहुःनगिमेवसृष्टीवसेवान्वसृज्यन्ततानस्यामुपादधाद्वायुथ
उद्रास्ताननृपिन्द्रऽआदिमादित्यास्तान्दिविश्वेदेवाश्वन्द्रमसन्तान्दिन्द्रपादधादि
ति ॥ १० ॥ अथोआहुःप्रजापतिनेवेमाद्भोकात्सृष्ट्वाएधिद्यामृत्यतिष्ठान्त्समाऽइ
माऽईअथयोन्नमपच्यन्ततदाश्नात्सगर्भ्येनवत्सऽउद्धृष्टाएवप्राणोत्थोदेवानसृज

सृ

त्रावा

॥ श्रीः ॥

५

तद्येव च प्राणास्तेनो मर्त्योः प्रजाः इत्यतोऽतमथासृजत तथा सृजत प्रजापति
स्त्वेवेदथ सर्वमसृजत यादिदं किञ्च ॥ ११ ॥ स प्रजाः सृष्ट्वा सर्वमाजि मित्वा च स
थ सतो तस्मादुद्देत घः सर्वमाजि मेति येष्वथ सते तस्माद्विस्वस्ता प्राणो मध्य
तः उद्ब्राम तस्मिन्नेन मुक्ता त्रे देवाः अज रुः ॥ १२ ॥ सोऽग्निमब्रवीत्स्व म्मासन्धेही
ति किमेततो न विष्यतीति त्वयामावन्धन्तैथो वे पुत्राणां थ ना ध्यते तैपित र पिता
महृमुत्रम्योत्रमावन्धते त्वयामावन्धन्तः अथ मासन्धेहीति तथेति तमग्निः समदघा
तस्मादेतमप्रजापतिथ स तमग्निमि त्या चन्धतेऽआहवा एनेन पित र म्पिता महृमुत्रम्यो
त्रचन्धते य एवेद ॥ १३ ॥ तमब्रवीत्कुस्मिंस्त्वा पद्यास्मा माति हितः एवेत्यब्रवीत्प्रा
णो वै हितमप्राणो हि सर्वे न्यो नूते न्यो हितस्तद्येद नथ हितः उपादधात्तस्मादाहो य

॥ श्रीः ॥

॥ ५ ॥

॥ प्रा २ ॥

वे २

(तावे ३)

(तां ३)

(वि ३)

घास्मा म्मुप दघा म्मुपा धामिति ॥ १४ ॥ तदाहुः किं धि हितं किं मुपहितमिति प्राणाऽएव हि
 तं म्वा गुपहितमप्राणो हीय म्वा गुपे वहिता प्राणास्तेव हितं मङ्गा न्मुपहितमप्राणो हीमा न्मु
 ज्ञान्मुपे वहितानि ॥ १५ ॥ सो स्ये स वितऽ आसी चेत व्यो ह्य स्यासीति स्माच्चित्तं चित्तं ॥ ३ ॥ ए
 वा य न्मु जमानस्य नवति वेत व्यो ह्य स्य नवति तस्माद्देव चित्तं ॥ १६ ॥ तदेता वा ॥ ३ ॥ अस्म
 ताः ॥ पृश्नन्त्यो वा स्य थ स नृत्तो मल्ल आ थ सम स्थि म ज्ञा ताऽ एवेताः पृश्न चित्तं यं स्त
 द्यत्त च्चि चित्तं नो त्यं तु मि नृ वे न नृ त नृ निश्चिनोति यच्चि नोति तस्माच्चित्तं यः ॥ १७ ॥ स यः स
 प्रजाति र्वे स्त्र थ सता सम्वत्सः सो यथा ॥ असा ताः पृश्नन्त्यो वा स्य थ स नृत्ते वस्ते पृश्
 वा ॥ अतवः पृश्ने ताश्चित्तं यं स्त द्यत्त च्चि ती च्चि नो त्यं तु मि नृ वे न नृ त नृ निश्चिनोति यच्चि नोति त
 चित्तं यः ॥ १८ ॥ स यः स सम्वत्सः प्रजापति र्वे स थ सता यमेव सवा सूर्यो य म्मु वते थ या ॥

प३

ती४ तां ४

(तां ३) (तां ३) (तां ३)

५०

परवे ३

पर २

स्य ताऽत्र तवः पञ्चतन्त्रोच्य सथ सितदिशस्ताः पञ्चवदिशः पञ्चैताश्चित्तयस्तस्य
 त्यश्चित्तप्रियमोतिदिशितवेन सश्चित्तोतिपुश्चित्तोतिस्माश्चित्तमः ॥ १८ ॥ अथश्चित्त
 तेग्निर्निधीयते सो सः आदित्यः सः एवो गित्तश्चित्तः एताकनु तद्यदे न सगितः सस
 दघातः ॥ २० ॥ ऋषोऽश्वरुः प्रजापतिनेव विस्मस्तो देवान ब्रवीत्सस्माधत्ते तिते देवाऽ
 अगित्तमपुर्वस्त्वयाम् मित्तनम्प्रजापतिनिवज्यामेतिसवा अहमेतस्मिन्सर्वने
 वविशानोति तये तित्तस्मादेतम्प्रजापतिथ सेन सस्मिन्निताच न्हते ॥ २१ ॥ तदेवाऽ
 अग्ना ब्रुहि तिमि नतिवज्या तेषां च माहुतिमजुरुहुः सासे न स्यसे सका तत्वा
 पपयत तद्यदि सा तसमन वै सस्मादिष्टका तसमाद गित्तैष्टकाः पचन्ताहुती

(नात्वं)

(नाते २)
(वत्तु)

(वन्ति ५।१)

नितेनासाकुर्वन्नि॥२॥सोमप्रवी॥द्यावसावदेजुदुथतावतावेमैर्वत्तवतीतितद्वदस्मा
 ॥इष्टकमत्तवत्तस्मादेवेष्टकाः॥२३॥तद्वस्माहान्क्रान्देष्टावः॥एवयजुष्मतीन्त्यसीनिष्ट
 काविद्यात्सोमिनिश्चिनुयादूयः॥एवतत्पितृममृजापतिमिवज्यतीति॥२४॥अथहस्माहता
 सज्जन्त्रन्त्रेयजुष्मत्तः॥इष्टकाविशोलोकमृणाः॥अत्रावेन्त्रियोन्तविद्रववाः॥अतु
 मन्त्रेनूयोन्तकीततद्राष्ट्रसमृद्धेनवतितदेष्टतस्मात्त्राकमृणाः॥एवमृयसीनुपदद्यादि
 त्पितृदहंतयोर्ध्वे॥नन्वेवातस्थितिः॥सः॥एषपितापुत्रायदेव्योमिसमृज्जतेनेषोमिः॥पि
 तायेदेतममृतः॥समृद्धान्तेतस्याग्निः॥पितायेदेवदेवानसृजतेनेषदेवानाम्पिताय
 दितन्देवाः॥समृद्धुस्तेनेतस्यदेवाः॥पितरः॥२५॥उत्तयथैतद्रवतिपिताचपुत्रस्वप्न

7
श्रीः
७

ज्ञापतिश्चाग्निश्चाग्निः श्वप्प्रजापतिश्च प्रजापतिश्च देवाश्च देवाश्च प्रजापतिश्च
 यऽएवम्वेदः ॥ २७ ॥ स उ पदधाति । तदा देव तेषां ति वाग्ने सा देवता इन्द्रो न स्वदिति प्राणो वाऽ
 अङ्गो नाद्युवा सीदेति स्थिता सीदेत्यत दया प्रतिष्ठिता सीदेति वाचा चे वेन मेतत्प्राण
 न च चिनाति वाग्वाऽअग्निः प्राणा इन्द्रो एन्द्राग्नेमिति वावानग्निर्वावत्पस्यमात्रा ताव
 ते वेन मेतच्चिनातीन्द्राग्नेवे सद्य देवाः सद्य देवतो गिन्यो वावानग्निर्वावत्पस्यमात्रा ता
 यते वेन मेतच्चिनाति ॥ २८ ॥ तदा रुः क्रस्मादस्याऽअग्निश्चायत इति यत्रैव सा देवता वा
 स्वथ सत तदि मामेव नु सेनानुव्यन्यन्ती यऽत्र देवाः समस्तुर्द्यौर्दे नमस्याऽएवम्विह
 मज न त्सेव के वे स के य मे वे यथ घृति न स्पे सद्यौ गिनश्चायते से यच्चतुः सन्ति दिशो ह्य

श्रीः
७

(वि. ३)

येन नक्तं यं स्तस्माच्चतुःस्वक्तयः इह सका नवन्ती माथं हनु सद्यो इह सकाः गार्हापत्यं तद
होर्धे देवमेके सको थकथं पञ्च सका इतीयन्ते वप्रथमा मन्त्रा सका तद्यत्किञ्चात्र
मन्त्रमयमुपदधात्येकैव सैव काथयत्पशुश्रीर्षोऽप्युपदधाति सागणिव सक्ताथ यद्रुक्मपु
त्रुष्ठाः उपदधाति यद्धि न स्य शकलेः प्रोत्तरति साहिन स्ये सक्ताथ यत्सुचा उपदधाति यद्रु
लूखलमुसलेयाः समिध आदधाति सवान स्यते सक्ताथ यत्पुष्क न पर्णो मुपदधाति य
कूर्मज्ययधिमघुघृते यत्किञ्चात्रान्नमुपदधाति सेवान्नमश्नीष्यैकैवमुपश्चे सक्ताः
॥ ३ ॥ तदाहुः । कतयतः इह सकायाः शिनः इति यत उपस्य शपय जुघेद तीत्युहेक आहुः
सस्यमाते सत्याः एवाद्वा दुपस्य य जुघेद तयो होसेता सद्योः स्वयमाते स्या मन्त्रा एत

का. ए. ३

नवनीतिनतथाकुम्भादङ्गतिवाऽश्वस्येतानिपहृष्टमिद्यदि सका यर्थवाऽश्वे
 द्वेयवैश्वस्येच्छियः कुर्यात्ताह कृद्योवावचितेग्ननिर्वायतेतदेवेतासाऽसर्व
 साष्टशिवः॥३१॥ तदाहुः कतिपयवोग्नाऽउपधीयन्तऽइतिपञ्चेति न्वेवम्भूया
 त्पञ्चेत्येतान्यभूनुपदधाति॥३२॥ अथोऽएकऽइतिम्भूयादविनितायं द्वाऽअ
 विपियथहीमाः सद्योः प्रजावतः यमुवाऽअग्नि रस्येह सद्यो ग्निश्चायतेतस्मा
 देकऽइतिम्भूयात्॥३३॥ अथावा वितिम्भूयादवीऽइती पञ्चासौ नैमेहीमाः
 सद्योः प्रजावतो यन्मृदयेतद्यदापो सोतन्मृदायश्च सका नवन्ति तस्माद्वा विति
 म्भूयात्॥३४॥ अथोगो वितिम्भूयादिमेवै लोकागो र्यद्विकिञ्चाद्यतीमैस्तस्मा

४
 ॥ श्रीः ॥
 ८

॥ श्रीः ॥
 ८

३२

४ व्यदेवास्तदेवैते भवति ॥ आप्त ॥ २ ॥ पु
जापति ४

कान्ताद्यतीमः उलोकाः एवो गितश्चितस्तस्मात्कोपिति म्भूयात् ॥ ३ ॥ तदा हुनक
स्मैका माया गितश्चीयतः इति सुपर्णे मातृत्वादिवैद्यसदित्युद्देकः आहुनेतथाधि
द्यादेते द्वे रूपेः त्वाप्राणाः प्रजापतिरतवन्नेतद्रूपं त्वा प्रजापतिर्देवान् सृजते
तद्रूपं त्वादेवाः अमृताः अमर्षेस्तव्यदेवैते न प्राप्ताः अमर्षे न्यत्प्रजापतिर्घोः इदमम
आसीद्देवः एव सो कामयतस्याप्रजायेयेति सो शराम्पत्सतपोतपततस्माच्छ्रु
त्तामेपा नादोषे सज्जन्ततस्मात्पुत्रास्त प्रादापो जायन्तः ॥ १ ॥ आपो म्भूवा न्क्षेद्य
यन्नेवा मे तितय्यद्रुमित्यम्भवीत्ताः अतय्यन्तताः फेनमसृजन्ततसापदपानं प्रा
नी फेनो जायते ॥ २ ॥ फेनो म्भवीत्ता ह प्रवानी तितय्यस्वेत्यम्भवीत्सोतय्यन्त

४ ति वे व ४ त

समदमसजतेतेदेकेनस्तप्यतेयदपवावेष्टमानःप्रवतेसयदोपहृष्यतेमृदे
वतेवति॥३॥मृदम्प्रवीत्काहस्त्रवाजीतितय्यस्तेत्यम्प्रवीत्सातप्यतसा
सिकताऽप्रसृजतेतेदेमृत्तप्यतेयदेनाधिदृष्यन्तितस्माद्यद्यपिसमात्स्नेयि
त्यन्तिमेकतमिवैतवत्यतावन्तुतद्यत्काहस्त्रवानिष्कृहस्त्रवान्तीति॥४॥सि कति
प्रःशक्रेनामसृजत।तस्मात्सिक्कतःशक्रेनेवान्ततोत्तवतिशक्रेनाप्रश्मानत
स्मात्सिक्कनश्मेवततोत्तवत्यश्मनायसुस्मादश्मनोयोद्यमन्ययसोहिनस्पन्तो
स्मादयोबहुधातथहिनास्पसैकाशमिवैवसवति॥५॥तद्यदसृज्यतान्दन।
तद्यदन्धनेतस्मादन्धनेयदसोहन्त्योन्धयत्सैवासाह्मनामायज्यतवत्॥६॥

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीः ॥

तत्त

(त्रि॥३३)

(त्रि॥३४)

अत्रूद्याऽइयं प्रतिष्ठेति। तद्भूमिर्नवन्तामप्रथमं यत्साष्टिद्यत्नवन्तस्याप्रति
 ष्ठायां नूतानि च नूतानां च यतिः संवत्सरायादीन् नूतानां पतिगर्ह्यति ना
 सीदुष्णाः पत्नी॥३॥ तद्यानिता निनूतान् नूतानि तव स्तेयमः सन्तानां पतिः संवत्सनः
 सोद्यया सोद्याः पत्नीष्वंसी सात्ता नाना मोनि नूतानि च नूतानां पतिः संवत्सपुऽउयसि
 नेतो सिञ्चन्त्यवत्सपुऽकुमानो जायत सो नो दात्वा॥८॥ तत्प्रजापतिरम्भवी। कुमानकिश्
 नेदि विद्यच्छुमा तव सोद्यि जातोसीति सोम्भवादन परुत पाप्मावाऽअस्महितेना
 माना ममेधेहति तस्मात्पुत्रस्य जातस्य नाम कुयोत्पाप्मानमेवास्मत्तदपरुत्पापिदि
 तीयमपि नूतानि पृथमेवास्मत्तत्पाप्मानमपरुत्ति॥९॥ तमम्भवीदुद्रोसीति तद्यद

 प१
 सं४

(त्रि॥३५)

(त्रि॥३६)

॥ श्रीः ॥
१०

स्य तन्नाम करोदग्निस्तद्रूपमन्नवदग्निर्धनुद्रोऽन्नदो दीत्तस्माद्दुः सोमम्ब्रवी
ज्यायान्वाऽऽतोस्मि घे ह्येवमेनामेति ॥ १० ॥ तन्मम्ब्रवीत्सर्वासीति । तद्यदस्य
तन्नामाकरो दापस्तद्रूपमन्नवन्नापो वै सर्वो द्रोहादथ सर्व आ यते सोमम्ब्रवी
ज्यायान्वाऽऽतोस्मि वे ह्येवमेनामेति ॥ ११ ॥ तन्मम्ब्रवीत्यशुपतिवसीति । तद्य
दस्य तन्नामाकरो दोषघयस्तद्रूपमन्नवन्नाषघघावेपशुपतितस्माद्यदापश
विऽर्धं घघील्लमन्नेथपती यन्ति सोमम्ब्रवी ज्यायान्वाऽऽतोस्मि घे ह्येवमेनामेति
॥ १२ ॥ तन्मम्ब्रदुग्गासीति । तद्यदस्य तन्नामाकरो द्वायुस्तद्रूपमन्नवद्वायुर्धोऽउ
ग्नस्तस्माद्यदापलवद्वात्युग्गाघातीत्याहुः सोमम्ब्रवी ज्यायान्वाऽऽतोस्मि

वी

॥ श्रीः ॥
१०

वी २

स्मार्

ये ह्येवमेनामेति ॥ १३ ॥ तमम्प्रवीदशनिषसीति तद्यदस्य तन्नामको नो द्विद्युत इव
ममवद्विद्युद्वाऽसशनिस्तदीद्विद्युर्दत्तशनिवर्चादित्याहुः सोम्प्रवीज्यायान्वाऽ
अतोस्मिधे ह्येवमेनामेति ॥ १४ ॥ तमम्प्रवीक्ष्वोसीति तद्यदस्य तन्नामाकनोत्पञ्जो
स्तद्रूपममवत्पञ्जो न्योवे च वः पञ्जो न्योद्वा दधु सधु म्रवति सोम्प्रवीज्यायान्वाऽअतो
स्मिधे ह्येवमेनामेति ॥ १५ ॥ तमम्प्रवीक्ष्वोसीति तद्यदस्य तन्नामाकनोच्चन्द्र
मस्तद्रूपममवत्प्रजापतिर्ब्रह्मचन्द्रनाः प्रजापतिर्ब्रह्मचन्द्रः सोम्प्रवीज्यायान्वाऽ
अतोस्मिधे ह्येवमेनामेति ॥ १६ ॥ तमम्प्रवीक्ष्वोसीति तद्यदस्य तन्नामाकनोदा
दित्यस्तद्रूपममवदादित्योवाऽदेवानाऽआदित्यो ह्यस्य सधु सधु सोम्प्रवीदेतावान्वा

॥ श्रीः ॥
११

अभिमानेनः परोनामघादिति ॥ १ ॥ शान्तान्येता न्यसावग्निरूपाणि कुमाः नेनवमः
 सेवाग्नेस्त्रिदला ॥ १ ॥ यद्देवा सावग्निरूपास्तं सान्त्वा गायत्रीतस्यादाहुर्यो य
 त्रोग्निनितिसो यद्रुमानो नूपास्तनुप्राविशन्नवाऽअग्निद्रुमानमिव पन्थे तान्ये
 वा स्य रूपाणि पश्यन्त्येता निदि रूपास्तनुप्राविशन्त ॥ १ ॥ तमेतत्सद्य
 सः ॥ एव विनुयात्स सद्यस्तेनुम्भूयाद्यो नित्युहेकऽआहुः सद्यस्तेवेतद्देतोमे
 त्वत्स सद्यस्ते कुमाने जायते तस्मा द्योने वाचनुयाद्यो नित्युपादि
 तिसद्यस्ते त्वेव विनुयात्स सद्यस्तेनुम्भूयाद्यद्वावनेतः सिन्नत्तदेव जायते तत्ततो
 विद्विषमारा मेव वद्धेनातथ शेते तस्मात्सद्यस्तेनुम्भूयात्

श्यः

॥ श्रीः ॥
११

स्पृष्टवित्तस्य नाम कर्त्तृणा प्राप्ता न मे वा स्यत इत्यहं न्निचित्रा नामान्द्रु नेति चित्रासी
 तिसर्वाणि हि चित्रास्यन्ति ॥२॥ ॥ ब्राह्मणम् ॥३॥ प्रथमोऽध्यायः ॥ प्रजाप
 तिमग्निं तृपास्यन् प्रध्यायात्सियो यदुक्तं नास्ति तृपास्यन्नु प्रविह्यः श्राप्तीतमन्वेच्छत्स
 ग्निं न वेद नु वेमापिता प्रजापतिनिच्छति हन्त तद्रूपमसानि यन्मः एष न वेदेति ॥४॥
 सः एतान्यश्च पशून् त्वं नु यमश्च वज्रं मविमज्जं यदपश्यत् तस्मादेते पशवः ॥५॥
 सः एतान्यश्च पशून् प्राविशत्सि एतेष्वश्च पशवो न बलं मुर्वे प्रजापतिनन्वेवेच्छु
 र्ना ॥६॥ सः एतान्यश्च पशून् श्रपद्यत् यदपश्यत् तस्मादेते पशवस्तैश्चेतमपश्यत् तस्मादेते
 पशवः ॥७॥ सः एतान्यश्च पशून् श्रपद्यत् तस्मादेते पशवस्तैश्चेतमपश्यत् तस्मादेते

न पश्य ४ ॥३॥
 पश्य

समिद्धो दीप्यतः एवमेषाश्चन्द्रो दीप्यते यथाग्नेर्धूमः उदयतः एवमेषा मूष्मा
दयते यथाग्निः स्फुरितन्दहत्येवमसति यथाग्नेर्धूमः सीदत्येवमेषा पुनीष
सीदतीमेवाऽऽग्निनिमानेवात्मानमतिसेत्का वाऽइति तान्ना नादेवताऽप्यऽ
आलिप्ततैश्चैश्वकर्मणीपुत्रुर्वैद्यानुतामश्वमेन्द्रमथ तेत्वाष्टमविमानेयम
जम॥५॥ सऽए न्हताना ना वाऽइदं देवताऽप्यऽआलिप्ते गेधैरुत्तरपाणि कामये
हन्ते नाना गितः कामाया लनाऽइति तान गितः कामाया लनेततद्यदग्निः
इमं हनिष्यति रूपास्यऽप्यद्यायद्यत्कामायेति कामेन ह्यालनेतताना प्रीतान्य
गिनोतानु योनीत्वासमश पयत्॥६॥ सऽए न्हतयावेश्मीरुद्रासिधमि

॥ श्रीः ॥

१२
तिः

श्रीः ॥
१२
श्रीः

मास्ताः शीर्षं बुरु न शीर्षं तेषो यो पदघात इति स शीर्षं तेषो यो त्वत्पोपा घत्ता यत न
 शीर्षं सिन्धु नृपा सुप्राप्ता वयदजे न यद् ॥ १२ ॥ स न स्या य जने न मे य शीर्षं ह्ये स
 दित्वा त्मावे य शने न मे य मा त्मा द्वि ह्ये स दित्वा ते न पशु ते ह्येतत् प्रजापति न प
 षधये तस्या गने न ते न पर्ये त ॥ १३ ॥ स ए न्द ता य मि मा त्मा न म सु प्रा पि प्रव न्त म ह्यि
 छानी ति त म न्द्वे छत्त घदे व्या म सु प्र वि द्वा नी प्रत्य ति ष्त्वाः अयः स म न्द य द य
 द स्या न्ता म्द न्द न्दु न्द य ॥ १४ ॥ स ए न्द ता य दि वाः इ द मि त्य मे व स दा त्मा न म ति सै स्व नि
 व्यि मर्त्यः कु पा पो न प ह ते पा मा न वि व्या मि ह्ने न द गि त ना य वा नी ति त द गि त ना य

ताभवन्ति वाऽपरापशोः कुर्वन्त्यथोहतदन्त्ये देवाः ॥ तथास्ताः प्रियं एतानि

तदेतदमृतमकनोदेतद्वैरुविमृतमवति पदजिनापचनितस्मादग्निनेष्ट
काः पवन्त्यमृताः एवेनास्तत्कुर्वन्ति ॥ १॥ तद्यदिस्वापशुनापश्यात्तस्मादिस्वा
कास्तस्मादिस्वपशु नैस्वकाः कुर्यादतिस्वकाहंतानि पशुशोषोऽप्यप
यानितानि कुसिन्यान्त्येतास्ताः पशुचितयस्तद्यत्पशुशोषोऽप्यप
तीश्चिनो ल्येतैवेवतद्योष्यन्ति तानि कुसिन्यानि सन्दधाति ॥ २॥ एते स
द्ये पशवो यदग्निं तस्मादोनापशवो नमन्ते पशुनि वेवतत्यश्वो नमन्त
स्माद्यस्य पशवो नवन्ति तस्मिन् गतिराधीयते तिनर्ह्यवत्यश्वस्ततो वेप
जापति रग्निं न वत ॥ ३॥ तदैक इ आहु ॥ न वै वेतैः सर्वैः पशुनि व्यजेत यदा

॥ श्रीः ॥

१३

श्रीः ॥

१३

ॐ एते न त्रसैर्धः प्रजापतिः यत्न्यततदेवाग्ने न त्रसैर्धः पयैर्धः पयैर्धः पयैर्धः पयैर्धः
 ततदेवाग्ने न त्रसैर्धः पयैर्धः पयैर्धः पयैर्धः पयैर्धः पयैर्धः पयैर्धः पयैर्धः पयैर्धः
 दियार्दयो किं ततः सप्तने देतानि वाः एतत्कुसिन्धान्येतस्त्रितीः सप्तनतितस्म
 तथानकुस्योत्ता ॥ १३ ॥ यद्वै तान्यशूनास्ततः ॥ आयतनमेवेतदग्नये कुर्यात्ति न
 ह्यनापतने कश्चन न मते नैवाः अपतन नृदेतत्पुनस्तान्निदधाति तदेने पश्य
 न्मनि नुपावर्त्तते ॥ १४ ॥ पुनश्चोश्वागो न विन जातवन्त्यो तावन्नो वै सर्वं पश्यो न
 पश्यस्तद्यावदन्तं देतत्पुनस्तान्निदधाति तदेने पश्य न्मनि नुपावर्त्तते ॥ १५ ॥
 पश्य न वन्ति पश्य ह्येतन्मया यदेतां शिवते यस्ते ह्यः एतत्पश्चाद्यतनानि निदधाति

वा ५३

॥ श्रीः ॥
१४

तदेनैपश्यन्मग्निमुपावर्तते ॥ १६ ॥ तद्यदग्निमस्य इति बहवो ह्येतैर्गनये
 ष्वदेताश्चित्तयोऽथ यत्कामायेति यथा तद्गाममाप्नुयाद्यजमानो यत्का
 मः एतत्कामं कुतुते ॥ १७ ॥ पुनर्ये प्रथममालजते पुनर्यो हि प्रथमः पशू
 नामथाश्वेषु पुनर्यथ ह्यन्व श्वो यगामश्वथ ह्यनुगोनथाविड् ॥ १८ ॥ ह्यन्व
 विनथाजमविथ ह्यन्व जस्तदेनान्मया पूर्वे यथाश्वेन कालजते ॥ १९ ॥ त
 षी विद्यमानश नाः स्युः पुनर्यस्य विविद्या यद्रुसीयस्य यद्रुसीयसीतद्य
 थानृपं पशूनाथ नशनाः कुतोत्पापोपवस्य सायसर्धे स्त्विवसमाः स्युः सर्धे
 सदृश्यः सर्धे ह्येतैः समाः सर्धे सदृशाः अग्नयोद्युश्च त्रेत्रथ ह्युश्च त्रेते न समाः

॥ श्रीः ॥
१४

५१

स्तेनसहसागच्छतदहोःकयमेस्येवोग्निःपञ्चैश्वर्यःसर्वःपशुप्यानम्यातवतीति
पुनोडाशकपालेषु न्येवाप्यजतेऽदयप्रथमामन्मयीसकायघत्पशुमालनतेते
नपरिवृष्टकप्यतेथयद्वपामर्निताहिनत्पशकलोत्तवतस्तेनीहिनत्पशकाप्यते
थयदिद्योपूषःपनिचयस्तेनधानस्यत्पशकाप्यतेथयदाज्यपूषो न्यत्पःपुनो
डाशस्तेनान्नपचामीसकाप्यतेएवमुपहास्येवोग्निःपञ्चैश्वर्यःसर्वःपशुप्यान
म्यातवती॥२॥तेषाञ्चतुर्ध्वंशतिःसामिधेन्योऽश्वतुर्ध्वंशत्सहस्रमासोवे
संवत्सरःसंघत्सगोनिर्व्योवानग्निर्व्योवत्पशमात्रातावतेवेनमेतत्समिन्धो॥२॥
यद्वत्तुर्ध्वंशतिःस्वतुर्ध्वंशत्पशो न्यत्पशोवेमायत्रीगायत्रीगोनिर्व्योवानग्निर्व्योव

त्वस्य मात्रा तावते वै न मे तत्समिन्धे ॥ २२ ॥ यद्देव चतुर्ध्वं यतिश्चतुर्ध्वं यो वै
 पुत्रो दशहस्ताः अङ्गुली यो दशपाद्याश्चत्वार्यङ्गुलानि पुत्रुषः प्रजापतिः प्रजा
 पतिरग्निर्यो वानमिर्ध्वं वत्स्यस्य मात्रा तावते वै न मे तत्समिन्धे ॥ २३ ॥ उत्तरी गी
 यत्री श्वत्रि सुनश्चान्वाह । प्राणो गायत्र्यात्मा त्रिसुप्राणमेवा स्य गायत्रीतिः समि
 न्धः आत्मा तान् त्रिसुप्तिर्मेन्द्रियत्रिष्टुतो जव न्यमितो गायत्र्यो मन्द्रो ह्ययमात्माति
 तः प्राणान् नृयसीः पुनस्ताङ्गायत्री पञ्चाह्वं नृयसी कुपयिष्याद्भूयाश्च सोही मपुन
 स्तात्प्राणाः वृणीयाश्च स उपनिष्यात् ॥ २४ ॥ सोन्वाह । समास्त्वगतेऽजतवो वर्धयन्ति
 ति प्रजापतिं त्रिस्तस्य त्रयत्राग्निः समदद्यात्तमम्भं द्यामत्समिमताः समिधं न्यस्ताति

श्रीः ॥
 १५

श्रीः ॥
 १५

वी १

तत्संघस्य च ऋषयो यानि सत्येति संघस्य राश्वत्त्वर्षिपश्वसत्यानि ववर्द्धयन्त्वित्ये

समासमिति ॥ २५ ॥ सः एताः अपश्यात्समस्त्वाग्नः नमतयो घर्द्धयन्त्विति
समाश्रयत्वाग्नेः नमतवश्च घर्द्धयन्त्वित्येतत्सन्दिग्धेन दादि हि नोचनेनेत्येसावाः आ
दित्यादि द्वाथ नोचनेनेन सन्दादि हित्येतद्दिश्याः आतादि प्रदिशश्च तस्सः इ
तिसर्वाः आतादि प्रदिशश्च तस्सः इत्येतत् ॥ २६ ॥ एताः एकध्याकव्यानाः ए
नमेवान्ति यथेतमेव सैक्यो देतश्च सन्ध्या देतश्च नयेताः आग्नेय्यः प्राजापत्या
यदग्निरपश्यते नाग्नेय्यो यत्प्राजापतिश्च सैमन्यतेन प्राजापत्याः ॥ २७ ॥ द्वादशा
ग्नेयोः द्वादश मासाः सैवत्सनः सैवत्स नो गित्यो वा न गित्यो वत्स्यस्य मात्रा ताव
तेन नमे तदाप्ती स्याति ॥ २८ ॥ यदेव द्वादश द्वादशान् नोवे जुगती यैवे जुगत्यस्या

सि ३

एहीदथसर्धञ्जगदियमुवाऽअग्निं न स्पेहि सर्धो ग्निश्चीयते धावन् ग्निय्यो वत्स
स्य मात्रातावते वेन मेतदा प्रीणाति ॥ २६ ॥ ये द्वे ब्रह्मदश। द्वादशाब्दे न खे जगती ज
गती सर्धो ग्निः सुन्दाथसि सर्धो ग्निः सुन्दाथ प्रजापतिः प्रजापतिर्ग्निय्यो वानग्निर्ग्न
वत्स्यस्य मात्रातावते वेन मेतदा प्रीणाति ॥ २७ ॥ ताऽ एता ऊँ द्वे अस्य समिधो नवनी
ति। प्रजापतिं विस्त्रस्तं यत्राग्निः समदघातमम्रवीक्षामत्समिताऽआप्ति यस्त
मिर्मा प्रीणीहीति ॥ २८ ॥ सऽ एताऽ अयश्चाद्द्वे अस्य समिधो नवनीत्यु द्वे
तस्य समिधुस्य समिधो नवनीत्यु द्वे शुक्राशो चथ व्यग्रे वित्पु द्वे तिष्ठे तस्य सु
क्रातिः शोचीथ व्यद्योथ विमवन्नि द्युमत्तमेति वीर्यो वत्तमेत्येतत्सु प्रतीक

॥ श्रीः ॥
१६

॥ श्रीः ॥
१६

स्थितिसर्घे तो वाऽश्रुतिः सुप्रतीकः सूना नितियेदेने जूनयतितेना स्थेयसूनुः ॥ ३२ ॥
 तोऽएताः एकव्याकृतानाः एतमेवातिथये तेन वसें स्कुः स्यादेतथ सन्देहादेते ज
 नमेताऽआग्नेयः प्राजापत्या यदग्निः पश्यते नाग्नेयो यत्प्राजापतिमाप्तिगा
 तेन प्राजापत्याः ॥ ३३ ॥ तद्विषमा विषमपवाऽविषमान्स राविषमाणि दिष्ट
 न्दाथ स्योयान्पस्याद्वा तमेगानि विषमाणि तान्पस्येता निराप्तिगाति ॥ ३४ ॥
 द्वे श्वानयः पशुपुत्रोडाशो द्वे श्वाननो वै सध्वजयः सध्वजामगता नमुपाये ॥ ३५ ॥ य
 द्वे वै श्वानयः अतलो है ते यदेतास्त्रितयो गतयो वाऽअतवः सध्वत्सयः सध्वत्सरोध्व
 श्वानयो यदग्नेयऽइति स्यादिति तद्दे चयेद्वा दशकपालोद्वा दशमासाः सध्वत्सयः सध्व

पृ ३

हितानि

स्ये १

स्ये २

त्सनीवैश्वानरऽअग्नेय्योयाज्ज्वातुवाक्काऽअग्निरूपाणामुपास्यैकामकल्पः कामा
 नामुपास्यै॥३६॥तद्धैकऽइत्येवैतानिपशुशार्वाणिवित्वापदचत्पुनयेनेतेपश
 वऽइतितेरुतेसत्याःकुरापाःसम्रवत्पुनाप्रीतानितद्धतथाष्ठाःसोश्यामतेव
 स्यापदधुःसहन्विष्पऽएवततोममा॥३७॥दिराप्तयान्युहेकेकुधेन्यामृतेसका
 इतिवदन्तस्ताहताऽअनृतेसकानहितानिपशुशार्वाणि॥३८॥मन्मयानुहेकेकुध
 त्यसन्नावाऽएतेपशवोयद्वैकिञ्चोत्सन्नमियन्त्रस्यसद्येस्यप्रतिष्ठातद्यत्रैतेपशवो
 गतास्ततऽएनानधिसेननामऽइतिनतथाकुर्याद्योवाऽएतेवामावृतश्चम्प्रास्तगा
 चनधिघातस्येतऽउत्सन्नाःस्युःसऽएतानेवपञ्चपशुनालमेतद्यावदस्यदशःस्यात्ता

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीः ॥

३४

नदेतान्प्रजापतिः प्रथमं श्राल ज्ञेयं यतोः सायकायनो ज्ञमोय ह सैतानेवान्तेनेता
लननेयेतहीमोद्वावेवालमतेप्राजापत्यश्चवाय ~~...~~ श्वतयोपुतोम्राह्मणमु
घते॥३८॥ ॥म्राह्मणाम्॥४॥ प्रथमः प्रपाठकः॥कण्टिका॥११०॥ ॥प्राजाप
नकाऽश्राल ज्ञेयं प्रजापतिनगित्त्वित्वागिनननततद्यदेतमालमतेतदेवागिनेन
नस्येयतीति॥१॥ श्यामोभवति॥द्वयानिवेश्पामस्यलोमानिशुक्लानिचक्षुषानि
चक्षुर्मिथुनं प्रजननं नृदस्यप्राजापत्यं नृपन्तूपनोभवतितूपयोहिप्रजापतिः॥
॥२॥ तस्यैकविंशतिः सामिधेन्योः द्वादशमासाः पञ्चत्वेवस्ययः इमे लोकाऽत्र
सावादित्येकविंशः एषप्रजापतिः प्रजापतिनगित्त्वित्वागिनयैवत्यसमा

स्य २

॥

स्य १

चातावते वै न मे तत्समिन्धे ॥ ३॥ अद्वैतं कविथ शक्तिने कविथ शोवे पुनुर्यो दश
 हस्तपः अङ्गुली यो दशया चाश्राप्ते कविथ शः पुनुर्यः प्रजापतिः प्रजापतिन
 गिन्यो वा न गिन्यो वत्पस्य मात्रा तावते वै न मे तत्समिन्धे ॥ ४॥ उत्तरी गोमत्र
 श्वत्रिभुजश्चान्वाहता सामुक्तो मन्धु उक्तं मन्धे वा न्धे वध्दि नस्पग म्ने वत्प
 दान माघान यति प्रजापतिर्हिनस्पग म्नेः प्रजापतिन गित् दशाम्पि यस्तासा
 मुक्तो मन्धु उक्तं मन्धे वा न्धे वै प्राजापत्यः पशु पुनोडा शोवः एव यशो म्नेः पुः स
 पुनोडा शस्य द्वादशक पा लो द्वादशमासाः सद्यत्सनः सद्यत्सनः प्रजापतिः कद
 ल्पो या ज्पा उक्ता क्पाः कोहि प्रजापतिः ॥ ५॥ अये ते मायवे नियुत्वते शुक्लेत्

अत्रिः ॥
 १८

(नसा०)

यममालनते प्रजापतिः प्रजाः सुखा सुखे न्यतत स्वात्मानन्दे नयेतः पनापतं स्त
 जः शुभ्रसूपनो लसुधनवदुसोवेने तोया वा नुवेन सस्ता वानात्माते ददेत मा
 लनते तदेवाग्नेय तपय्येति शुक्रो नवति शुक्रथहिने तसूपनो नवति तूपनथहि
 ने तोद्यायवे नवति प्राणो वेद्या युनियुत्वा ते नवत्सु दानो वे नियुतः प्राणो दाना
 वे वास्मिन्ने तदधाति ॥६॥ यदेवे तं द्यायवे नियुत्वा ते शुक्रसूपन मालनते प्र
 जायति विस्वसीयुत्र देवाः समस्कुर्धे न्यस्योस्मात्प्राणो मध्यतः उदक्का मन्तम
 स्मिन्ने तेन पशुना दद्युत्वा वे वास्मिन्ने यमेतदधाति वायवे नवति प्राणो वेद्या सु
 र्वियुत्वा ते नवत्सु दानो वे नियुतः प्राणो दाना वे वास्मिन्ने तदधाति शुक्रो नव

(मि३५)

(नसा३)

शः ४

सप्त

शो ३

तिष्ठुः को हि द्वायुः सूपनोऽसवति नूपनो हि द्वायुः सागानस्पदशसामिदे न्यः सप्त
 दशोऽसम्बत्स नोद्वादशमासाः पञ्चर्तवः सैकसतः प्रजापतिः प्रजापति योवान
 गित्येव तस्य मात्रातावते वै न मेतत्समिन्द्ये ॥ ८ ॥ यदेव सप्तदशसप्तदशैवे पुन
 वादशप्राताश्चत्वार्यो ज्ञान्तात्मा पञ्चदशोग्गीवाः योऽश्पः शिरः सप्तदशपुन
 वः प्रजापतिः प्रजापति न गित्येवान गित्येव तस्य मात्रातावते वै न मेतत्समि
 न्ये ॥ ९ ॥ उत्तयागीयश्च त्रिष्टुप्श्चान्वाहातासा सुक्तायुः पुन न्येवान्वा
 दशपिप्यस्तासा सुक्तायुः पुन न्येवान्वा प्राजापत्यः यस्तु पुनोऽशोत्रोऽसव
 मेऽउपासः इति ह समाह माहिति यथैव न काः प्राजापत्येयशावाहिति ॥ १० ॥

न गित्येव

श्रीः ॥

१६

१९
 श्री ॥
 १८

शः १५२

(मउ२)

(लौ१५२
शः१५१)

लाना२

म४

यदेववायद्यः पशुर्नवति। प्राजापत्यः पशुपुनोडागोर्द्ध्वहप्रजापतेर्वायुर्नष्टप्र
जापतिस्तद्वदुजोवायवेऽस्यातामुजोवाप्राजापत्यावर्द्ध्वहैवास्याकृतथस्याति
र्द्ध्वमथयद्वायवेऽपशुर्नवतिप्राजापत्यः पशुपुनोडागोर्द्ध्वहैवतथसर्वद्वत्त्वेप्र
जापतिथसैस्वनोति॥१॥ यदेववायद्यः पशुर्नवति। प्राजापत्यः पशुपुनोडागः
प्रजापतिर्विस्मस्तैयत्रदेवाः समस्तुर्ध्वत्सयोस्मत्प्रातोमद्यते॥ उदक्कामत्तुसि
नैतेनपशुनादधुनयास्येतेनपुनोडागोनात्मानथसमस्तुर्ध्वत्सयत्प्राजापत्यो
नवतिप्रजापतिर्ह्योत्माद्वादशकपालोद्वादशमासाः सद्यत्सनः सद्यत्सनः प्रजापतिः
कद्वत्प्राजापत्यानुवाक्येकोहिप्रजापतिः॥१२॥ न द्रव्यं पुनस्ताजुहोति॥ यः ए

तथा वाङ्मनः शुभं नृपाणां मुपासीत युत्वं ३

५२

म१

(ति) ५९

म२

वायं पुनः स्तात्प्राणां स्तस्मिन्नेतद्दद्यात्प्राणायामं यदेतेन मद्भ्यातश्च नन्निमद्भ्यातो ह्य
यमात्मा यमद्विविधोपनिष्ठाश्च नन्निमः एवायमुपनिष्ठात्प्राणां स्तस्मिन्नेतद्दद्यात्
शुक्लवर्त्त्यो यदेव नियुत्वं द्रुपन्नस्योपात्यो ॥ १३ ॥ तदुवाऽआहुर्द्विपयाऽएव शुक्लव
र्त्त्यो स्यातामितावद्वैषशो शुक्लं यद्वपाशुक्लवर्त्त्यो नियुत्वं त्वो हविषो यदेव नियु
त्वं द्रुपन्नस्योपात्यो इति ॥ १४ ॥ यद्वैवेतं पशुमालनता एतस्मिन् रूपेण सद्योप
श्रुताथ रूपं यन्नूपनो लप्सुदीपुत्तु यन्नूपनो लप्सुदीपुत्तु यन्नूपनो लप्सुदीपुत्तु यन्नूपनो लप्सुदीपुत्तु
सनवोस्तदश्वं रूपं यन्नूपनो लप्सुदीपुत्तु यन्नूपनो लप्सुदीपुत्तु यन्नूपनो लप्सुदीपुत्तु यन्नूपनो लप्सुदीपुत्तु
गोनययदस्यावे निवशास्तदवे रूपं यदन्नस्य तद्यदेतमालनते तेन दे

श्रीः ॥
२०

श्रीः ॥
२०

स्म२

व१

भ१

(वा५४)

वास्येते सर्वे पशवः आलस्यं न्यतो यत्तु सदस्यं कर्मोपकल्पे तत्ते वापश्च पशवः एव वाप्य
 जायन्त्यः एव वा नित्युत्पत्तयः ॥ १५ ॥ तेषां सोमस्य मास्यो मालनेताः मावास्याया मालनेतेत्युद्दे
 कः अहिर्नसो वै चन्द्रः प्रजापतिः स एताश्च राजिमिह ससतितद्यथापतिवृत्तमालने
 वृत्तदिक् ॥ १६ ॥ तेषां सोमस्य मास्यो मेवा सो वै चन्द्रः पशुस्तन्देवाः यो सोमस्य मालनेत्य
 त्रिनन्देवाः आलनेतेते न मालनाः इति तस्मात्पो सोमास्यो यद्देव यो सोमस्यो पो सोमास्य
 ह वा व प्रथमा ह्युवा सतद्देव यो सोमास्यो म ॥ १७ ॥ तद्देवा लुः स्यो मेवा वाहसैव सनस्य
 यमानत्रिर्धत्वा लुनी पो सोमासी यो लौनेवो नमाया पूर्य मुखते एव ते सैव सनमा नत
 ते ॥ १८ ॥ सवा इहैव यो सोमासेना य पशु मालनेतपो सोमासेन वा इन्द्रा च त्रयाप्मानथ

स्मा ३ (ना५९)

(मेवा१३)

तत्कर्म प्रभत न ये वेत घञमानः पौर्णमे नैव वृत्तं पप्रानथ ह त्वाप ह तपापौ ।

ह त्वाप ह तपापौ तत्कर्म न न ते ॥ १ ॥ तद्वा उपा थ शुभ व ल्या तद्देतैः प्रजापतिः पशु
निः कर्म ये स तद्वा न देवै वा सानि उक्त मिव तस्मादुपा थ शु ॥ २ ॥ यदे वोपा थ शु
प्राजापत्य म्याः ए तत्कर्म प्रजापति थ ये ते कर्म ता न ते नि उक्तो वै प्रजापतिः ॥ २ ॥
यदे वोपा थ शु ने तो वा त्रि त्रय शः उपा थ शु ये ते तः सि य ते च पाप पु पु नो ऽशो ह वि ने ता व नि
पशुः ॥ २ ॥ अ स का या मु खा थ स न्न गति प्राजापत्य मे त द ह र्द द स का प्राजापत्य मे त
कर्म य दुखा प्राजापत्यः ए व त द ह न्प्राजापत्य दू म्मे क नो ति ॥ २ ॥ यदे वा स का यो प
र्धे त त्प म्य त्प न स्य प द स का प र्धे त द न्ने र्ध दुखा प र्धे त्पे व त त्प र्धे क नो ति ॥ २ ॥ यदे वा स
का यो म स का वाऽ उ वा नि धि द्रोऽ उ द्धी ति न श्ची ना स्ना त द्य तु श्च त सः ॥ ३ ॥ स्त द स

श्रीः ॥

२१

वृक्षफायामेव तदह्यकाङ्क्षोति ॥ २५ ॥ अमावास्यायान्दीन्द्रतो मावास्यायेवाऽग्रधियश
 स्तायते यतो यशस्तायते ततो यशस्तनयति नीति ॥ २६ ॥ यदेवमावास्यायेवाऽग्रतो वाऽएत
 द्भूतमात्मानं ॥ सिञ्चत्युखायाञ्चो नो यदीन्द्रते तस्माऽएतं पुनस्तोल्लोङ्खोति यद्विन्दि
 तो न वति तदु तलोकमभिजायते तस्मादाहुः कृतं मुनुष्योभिजायत इति ॥ २७ ॥ सवत्कनी
 यः सम्यक्सनादीन्द्रितः स्यात् ॥ दलोकाऽइषका उपदद्यादिषकालोर्कनतिमिच्छेन्न
 ययद्रूपसोलोका नृत्वे सक्ताना उपदद्याल्लोकाऽइषकाऽअतिमिच्छेन्न ययदमावास्या
 यान्दीन्द्रित्यामावास्यायाङ्गीताति तद्यावन्नमेव लोकङ्क्षोति तावतीपि सक्तऽउपद
 द्यात्पद्यात्प्राप्य यमातायन्द्रसर्वाति रचीयते ॥ २८ ॥ तदाहुः यद्यावत्पऽएतस्यानेपि
 सक्तस्तावन्निजये हो न प्राप्ति सम्यचने यद्यान्यद्वाति क्रयादहो निकयमस्पते लोकाऽअ

नूपहिता नवतीति यद्वाऽऽमा वा स्याया न्दी न्दि त्या मा वा स्याया द्नी राति तर्ध्व नमेव लो
 कक रोतितावती निष्काऽऽपद वा त्यथया न्पू द्वा नि क्रयाद ह नित सि न्न व कोश दु मु
 न गि न्चि नो ति को हि चि नु या न्न च सो व को शः स्या धा वन्ति वै स म्ब त्स न्स्या हे धो न्ना रि ता व त्प
 ॥ एत स्या गि निष्काऽऽप च त्र यो द शो मा स स्त्र यो द शो वाऽऽप मा सो या न्पू द्वा नि क्रयाद ह नित
 न द्याऽऽमृ स्त्र यो द श स्य मा सा इ ति स का स्ता नि न स्य ते लो काऽऽनूप हि ता न व न्ति त त्स मा लो
 का श्चे द्वा का श्च न वन्ति ॥ २६ ॥ एत द्वे द्वे व प्रथ मा यो र्त्त मा सी त स्या म्य शु मा ल न ते या प्रथ
 मा स्य का त स्य मु ख्या ॥ स स्र न ति पा प्र थ मा मा वा स्या त स्या न्दी न्द तऽऽत द्वे द्या न्ने व स म्ब
 त्स न्स्या प्रथ मा न्प हा नि ता न्य स्य त द्वा न्न ते ता नि च त दा न्नो त्प या तः स म्ब दे वा ॥ ३० ॥ त या

श्रीः
 २२

श्रीः
 २२

प्रोतिमासः आहः अतुमाप्रो तत्तुः सम्यत्सन न्न सम्यत्सन मतिमाप्रोति येयसम्य
 त्सने कामाः अथ यदतो न्न घदे व सम्यत्सने न्न तत्तु ॥ ३५ ॥ अथैतस्य प्राजापत्यस्यैक
 विंशतिः सामिधेन्योद्वादशाप्रियस्तत्रयस्त्रिंशदेकादशानुयाजः एकादशोप
 यजस्तर्त्येचपश्चाद्व्यापशु पुनोडाशो हविस्त दक्षापश्चाद्व्यापश्चाद्व्यापश्चाद्व्याप
 मोत्रैव तमाप्रोति द्वावाघानो तत्तुः सयः षड्वा कामोत्रैव तमाप्रो तत्तु यदतो न्न
 घदे व सम्यत्सने न्न तत्तु ॥ ३६ ॥ अथैतस्य नित्यं तीयस्य सप्तदश सामिधेन्योद्वाद
 शाप्रियस्तदेकान्त्रिंशदेकादशानुयाजः एकादशोप यजस्त देवपश्चाद्व्याप
 पशु पुनोडाशो हविस्त चतुष्पश्चाद्व्यापश्चाद्व्यापश्चाद्व्यापश्चाद्व्यापश्चाद्व्याप
 व्यापश्चाद्व्यापश्चाद्व्यापश्चाद्व्यापश्चाद्व्यापश्चाद्व्यापश्चाद्व्यापश्चाद्व्यापश्चाद्व्याप
 मोत्रैव तमाप्रोति वनस्पतिश्च वसाहो न श्वतत्तुः सयः षड्वा

॥ श्रीः ॥
 २३

॥ श्रीः ॥
 २३

कामोत्रैवतमाप्नोत्यथयदतो न्नघदेवसम्वत्सनेन न्नतदेवमुदास्येतत्कर्मसम्ब
 त्सुमग्निमाप्नोत्येवथ्सम्वत्सनेनीग्निनासम्पद्यते॥३॥तदाहुर्नैतस्ययशःसमि
 द्ययजुथ्विजुहुयान्नहृदयशूलेनावनथमस्यवेयादानमोवाःएवोग्निःपशुर्थवस
 मोदेवतानाथ्समिस्ययजुथ्विसुथ्स्यावनेदानमोदेवताव्यवसजातिनेघ्रुथ्स
 थ्स्यापयानीतिसवेसमेस्यापयेदेतेनपशुनेह्वातत्प्रजापतिरपश्वघयेतस्याग्नेन
 न्नपर्यैतस्मात्सथ्स्यापयेद्यदेवसथ्स्यापयतिप्राणःएवपशुस्तस्ययदन्नविद्यात्प्रा
 णस्तदन्नविद्याघ्रुवेप्राणस्यान्नरीयान्नतःएवमिष्येततस्मात्समेवस्यापयेदथार
 तोव्रतानामेवा॥३॥तदाहुर्नैतेनपशुनेस्वापिशयीतन्नमाथ्समश्नीयान्नमिषु

नमुपेयात्पूर्व दीन्हावाऽएषपशुननवङ्गुमैवैतदादीन्हितउत्तपिशयीतयन्माथसम
 शनीयावन्मिथुनमुपेयादितिनेत्वेवैवादीन्हानेवहिमेखलास्तिनहृष्टाजिनमिसका
 म्या॥एताङ्कुनुतेतस्मादुकाममेवोपनिशयीतैतदुसर्चमर्नयदेतेपशवतदस्यात्राप्रमान
 चभवति तद्यानिकानिचामयुनोशानानितेवामस्पसर्धवाङ्गुमाशनन्यदिलनेतमि
 युननुनोपेयापुनोमेत्रावनुपेययस्यायेतस्यापि मन्थुः॥३६॥तदाहुर्दद्यादेतस्मिन्
 शिदन्तिरानेनेमेयन्यद्रोदन्तिरासङ्गुहताया आदि स्रदन्तिरा न्दद्याद्दुल्लेखेसर्धो
 यशस्तदस्यसर्धोयशोमिषजिपभवतीतिनतथाकुयोदिसकाम्याऽएताङ्कुनुतेतद्यथेक्ष
 कायामिसकायान्दद्यात्तदमुर्ध्ववदद्यादस्योपकृल्येत॥४॥

॥म्रासताम॥१॥

एतद्दे॒ दे॒वाऽ॒म्रुचै॒श्चेत॒यद्भु॒मिति॒ चिति॒मिच्छे॒तेति॒ वाव॒तद॒ भ्रुवँ॒ स्तेषां॒ चेत॒यमा॒नाता॒
 म्प्रजा॒यति॒ निमा॒म्रथ॒माथ॒ स्वय॒मात॒सा चिति॒मप॒श्यत्त॒स्मात्ता॒म्रजा॒यति॒ नोप॒द॒
 चाति॥१॥ तम॒ग्नि॒नब्र॒वीदु॒र्घमा॒या नी॒ति के॒नेति॒ पशु॒मिनि॒तिते॒थेति॒ पश्वि॒ष्यक॒याह॒
 तदु॒वाचै॒षावा॒व प॒श्विष्य॒कोष॒दूर्ध्व॒स्कात॒स्मात्प्र॒द्यमा॒येत्स्व॒यमा॒तसा॒याऽअ॒नन्ना॒हि॒
 ना॒दूर्ध्व॒स्कोप॒धी॒यते॒ तस्मा॒दस्याऽअ॒नन्ना॒हि॒ताऽऽर्ध॒घयो॒नन्ना॒हि॒ताऽप॒शवो॒नन्ना॒हि॒ताऽ
 ग्नि॒नन्ना॒हि॒तो॒द्येव॒ एत॒योपै॒त्॥२॥ ते॒ भ्रुवँ॒ । श्वे॒तय॒द्भुमे॒वेति॒ चिति॒मिच्छे॒तेति॒ वाव॒तद॒
 भ्रुव॒न्नि॒तऽउ॒र्ध्वमि॒च्छेते॒ति ते॒षां चेत॒यमा॒नाता॒मिन्द्रा॒ग्नीव॒ विश्व॒क्रमा॒वा॒न॒निन्द॒न्दि॒
 ती॒याथ॒ स्वय॒मात॒सा चिति॒मप॒श्यत्त॒स्मात्ता॒मिन्द्रा॒ग्निः प॒श्विष्य॒कर्म॒णावो॒पद॒चाति॒

॥३॥तान्वायुन ब्रवी॥दुपाहमायानीति केनेति दिग्निविलितयेति दिश्यातिरुतदुवा
 चतस्माद्वितीयोऽयं स्वयमातृसायाऽनन्तरिहितादिश्याऽउपघीयन्तेतस्मादनन्तरि
 दनन्तरिहितादिशो नन्तरिहितावायुनन्तरिहिताद्येषऽएतन्निवृत्ते॥४॥तेब्रुवौ।स्वेतय
 ध्रुमेवेतिचितिमिच्छतेतिवावतदब्रुवन्तितऽउद्धमिच्छतेतितेषाश्चेतयमानानां
 म्यनमेष्ठीदिवन्तृतीयाऽस्वयमातृसाश्रुतिमपश्यत्तस्मात्तम्यनमेष्ठीनोपदधा
 ति॥५॥तमसावादित्यो ब्रवी॥दुपाहमायानीति केनेतिलोकमप्यायेतितद्येत्येववाव
 लोकमृगात्मनोहव तदुवाचतस्मात्तृतीया स्वयमातृसानन्तरिहितालोक
 मृगायाऽउपघीयन्तेतस्मादसावादित्यो नन्तरिहितादिवो नन्तरिहिताद्येषऽएतयोपैत्॥६॥

तदेतावावषडेवताः इदं सर्वमनेव न्यादिदेवि श्वेते देवा सर्वेषां प्रावृत्तिमावा
 वषडेवताः इदं सर्वमनुपतज्जानीत यथावयमिहानिष्पत्तिसामेति ते सर्वे स्वे त
 यद्धमिति मिति चितिमिच्छतेति वावतं ब्रुवँस्तदिच्छत यथावयमिहानिष्पत्तिसामेति ते वा
 तयमानानान्देवा द्वितीयाश्च तिमपश्यन्त्ययश्चतुर्थीमा ॥ १ ॥ ते बुवान्नुपवयमायामेति
 केनेति यदेतुलोकेषूपेतितथेति तद्यद्दृष्टमर्थिव्याऽश्रवो चीनमन्त्रनिन्द्यात्तेन देवा उ
 पायैस्तदेवा द्वितीया चितिप्रथमदृष्टमन्त्रनिन्द्याद्व्याचीनन्दिर्वेस्तेन वेद्यंस्तदेवा चतु
 र्थी चितिः ॥ ८ ॥ ते यद्ब्रुवँ श्वेतयद्यमिति चितिमिच्छतेति वावतदब्रुवन्त्येते तयमानाऽ
 अपश्यन्स्माच्चितयः ॥ ९ ॥ प्रजापतिः प्रथमाश्चितिमपश्यन् प्रजापतिरेव तस्याऽश्रवो

उपायैः

स्त

यन्देवा द्वितीयश्चित्तिमपश्यन् देवाऽएव तस्याऽआर्षेयमिन्द्राग्नी च विश्वकर्मा च तृ-
 तीयाश्चित्तिमपश्यन् स्तऽएव तस्याऽआर्षेयमृषयश्चतुर्थः श्चित्तिमपश्यन् ऋषयऽए-
 व तस्याऽआर्षेयमप्यनेमेघीपश्चमीश्चित्तिमपश्यन् तपनेमेघेव तस्याऽआर्षेयथ सर्वो दे-
 वदेवश्चित्तीनामर्षेयस्येदोर्षेयवत्पो हास्पमन्त्यु म तपश्चित्तयो न तानि ॥१॥ ॥
 ॥ श्रीः ॥ ॥ अस्तु ॥ ॥ ॥ द्वितीयोऽध्यायः ॥ ॥ एतदे देवाऽअबुर्वं श्वेतयद्यमिति चित्तिमि-
 छते तिति वा वद शुर्वे स्तेषां चेतयमानानां सविते तानि सा वित्रा स्य पश्यद्यत्सवि-
 ता पश्यन्तस्मात्सवित्राणि स एताम स्या गृहीता माहुति मज्जुहोत्राथ दुल्ले माम-
 स्या विहिता मजाता मपश्यन् पुनैव स्याथ सतीम् ॥१॥ ते वद शुर्वं श्वेतयद्यमिति

॥ श्रीः ॥

२६

ही ३

दी४

चित्तिमिच्छतेति वाव तदमुवन्म चित्तयमाना अपश्ये स्तस्माच्चित्तिना हुतिर्द्ये यशो
यदि स्वापशपन्नस्मादि सका ॥२॥ तांवाऽ एतामेका थसती मस्याग हीता मस्यामि
येनुमि ज्ञेहोति तस्मादियमेक सत्यस्य वाविहिता ॥३॥ तां मूर्द्धा मुह हुतु हो
ती मान्नदृष्टा थ नृपे उहृष्टा तितस्मादिय मूर्द्धा रूये ॥४॥ तां सन्नता मुहोत्यो
तद्दे वाऽ ग्रामि नसुर्ये द्वे नऽ इह न्दथा थसिना स्म नान्यवे युनितितऽ एताथ सन्नत
होम मपश्यन् न्द सान्ना ध्या रा मन्व वायना तस्मात् सन्नता मुहोति ॥५॥ मद्दे
तामा हुति मुहोति सविते ध्यो ग्निसु मेतया हुत्या पुन स्तात्प्री राणाति तमि ह्यो प्रीत्वा
येन थ सप्रनति तद्दे तया सविता न म्प्री राणाति तस्मात्सवि त्राणि तस्माद्वा एता

न३

य३

27

॥ श्रीः ॥
३७

माहुति शुहोति ॥ ६ ॥ यद्वेवेतामाहुति शुहोति । सविते वोग्निस्तमेतयाहुत्या पुनस्ताद्वे
 तो नूतथसि शुति पाद्वेवेयो नो नतः सिच्यते तादृज्जायते तद्यदेतया सवितानथनेती
 नूतथसि शुतितस्मात्सावित्राणि तस्माद्वाऽएतामाहुति शुहोति ॥ १ ॥ सुवश्वात्रमुक्च
 प्रमुज्येता वोग्ने सुक्प्राणाः सुवोवाचा च वे प्राणो न चेत दग्ग्देवाः कर्मन्वेष्टुस्तस्मा ॥ श्रीः ॥
 सुवश्च सुक् ॥ ८ ॥ यद्वेव सुवश्च सुक् । यो वै स प्रजापति नासीदेव स सुवः प्रा
 णो वै सुवः प्राणः प्रजायति नथयासायागोसीदेवा सा सुमणे आवेवाग्योया सुगथया
 स्ताऽआपऽआयन्याचो लोका देता स्ताया मेता माहुति शुहोति ॥ ९ ॥ ताथ संता शुहोति त
 सन्नाहिताऽआपऽआयन्यथयः स प्रजापति स्रय्या विद्यमा स ह्यपः प्राविशदेव स ये

॥ श्रीः ॥

३७

त २

ता १

ने तद्यजुर्मिर्जुहोति॥१०॥ तद्या नित्रीणि प्रथमानी॥ मेते लोकाऽअथ यच्चतुर्थं च
 सुखं यीसा विद्या जगती सा न वति जगती सद्योणि सुन्दरं सिसद्योणि सुन्दरं सित्र
 यचिद्या ययानि वत्वार्यु समानि दिशस्तानी मेचवे लोका दिशश्च प्र जापति नेथेष
 त्र यी विद्या॥११॥ सजुहोति युञ्जानः प्रथममनः इति॥ प्रजापतिर्धेयुञ्जानः समनः ए
 तस्मै कर्मणो युङ्क्ते तद्यन्मनः एतस्मै कर्मणो युङ्क्ते तस्मात्प्रजापतिर्युञ्जानः॥१२॥ त
 त्वायसवितो धियोऽ इति॥ मनो वै सवितो प्राणा धियो मे ज्ञेया तिर्निवायेत्यग्ने ज्ञेया
 तिर्निवा ईस्वेत्येतत्पृथिव्या अचान्नमदिति पृथिव्येद्येन दद्यान्नमति॥१३॥ पुन
 नमनसा वयमिति॥ मनः एव तदेतस्मै कर्मणो युङ्क्ते नद्यु नमनसा किञ्च नमस्यति

शक्नोति कुर्त्तुं नृदेवस्य सवितुः सवः इति देवेन सवित्रा प्रसूता इत्येतत्स्वर्ग्याय शक्नोति
 ति यथैतेन कर्मणा स्वर्गलोका कृमि सा देवमेतदाह शक्नोति शक्नोति स्वर्गलोका
 कृमेति ॥ १४ ॥ युञ्ज्याय सविता देवानिति मनोबे सविता प्राणा देवाः स्वर्ग्येतो धियादि
 वमिति स्वर्गो ह्येनौ लोकम्यतो धियेतस्मै कर्मणो युयुजे मृहज्जपोतिः कृमिष्यति इ
 त्यसोवाऽआदित्यो बृहज्जपोतिः तेषऽउऽएवो गितनेतमेव ते स स्वर्गिष्यन्तो न वन्ति सविता प्र
 सुवाति तानिति सवितुः प्रसूता एतत्कर्म कृत्वा न वन्ति ते तत्र ॥ १५ ॥ युञ्जते मनः उत युञ्ज
 ते धियः इति मनश्चैवेतत्प्राणाश्चैतस्मै कर्मणो युदु विष्प्रविष्प्रस्येति धी विष्प्रो देवा
 विष्प्रामृहतो धिपश्चितः इति प्रजापतिर्धे मृहन्त्य धीश्चिद्धि होत्रा दध इति यद्वा ए

२४
 २८

२४
 २८

स्य३

अ वी ये ते त दे वा हो त्रा वि ध त्ते चिते ह्ये त स्मि न् हो त्रा अ र्ध वि धी य न्ते व यु ना वि दि ते ष ही द म्य
यु न म वि न्दे दे कः इ दि ते ह्ये ष इ द ध स ध म्य यु न म वि द न्म ही दे व स वि तुः प नि सु ति रि ति
म ह ती दे व स वि तुः प नि सु ति रि ति त त ॥१६॥ यु जे वा म्प्र ह न पू र्ण न्त मो मि रि ति प्रा णा वे म
ह न पू र्ण म न न स्त न दे वै वा ह ते न न मे त ये व त दा ह ते ते ना नै न प्रा णा ने त स्मे क र्म णो व
इ वि श्लो कः ए तु प त्ये व सू त्रे रि ति य थो न ये षु दे व म नु ष्ये सु की र्त्ति श्लो को य ज मा न स्य
स्मा दे व मे त दा ह रा व न्तु चि श्चे अ मृ त स्य पु त्रा इ ति प्र जा प ति र्घो अ मृ त स्य चि श्चे दे वाः
पु त्राः आ ये धामा नि दि व्या नि त स्यु रि ती मे वै लो का दि व्या नि धामा नि त द्यः ए षु लो के षु
दे वा स्ता ने त दा ह ॥१७॥ य स्य प्र या ण म न्व न्त्यः इ द्य यु रि ति प्र जा प ति र्घो ए त द ग्गे क र्मा

स्त३

29

॥ श्रीः ॥

२८

कजा ततो देवाऽअकुर्वन् देवा देवस्य महिमानमोजसेति यशो वै महिमा देवा देवस्य
 यशस्वी येमोजसेत तद्यः पृथिव्यातिथिममे सऽएतस्य इति यदे किञ्चा स्यात्तत्पृथि
 वत देवस्य सद्यम्विमिति नश्मि ह्येन दम्भा वत नोति न जायते सिंदेवः सविता महि
 ने तीमेवे लोना न जायते स्यात्सा वादित्यो देवः सविता तानेष्ट महिमा विमिति ॥ १८ ॥
 विसवितः प्रसुवयज्ञं प्रसुवयज्ञपतिं प्रगायेत्यसौ वा आदित्यो देवः सविता यज्ञो म
 गस्तमेतदाह प्रसुवयज्ञं प्रसुवयज्ञपतिं प्रगायेति दिव्यो गंधर्वः केतपूः केतन्नः
 पुनात्वि त्यसौ वा आदित्यो दिव्यो गंधर्वो न्नद्वे तोन्न पूरन्नन्नः पुनात्वि त्येतदा
 वस्य तिर्धा चन्नः स्वदत्ति वाग्वा इदं मम प्राणो वाचस्य ति प्राणो न इदं मम

॥ श्रीः ॥

२८

य ४

स्वदत्तिते तत् ॥ १८ ॥ इन्द्रो देवसवितर्य इन्द्रायेत्यासौ वाऽआदित्यो देवः सवि
 तां यदुवाऽएष यद्वि यदु ममे प्राणयति तदनात्तं च स्तुष्टु च मश्नुते देवा व्यसितियो
 देवानवदित्येतत् सखित्वि दश् सत्रा जित न्य न जित थ स्वर्जित मिति यः एतत् सर्वं म्नि
 दादित्येतद्वचस्वास्ता मथ समर्द्धगायत्रेण यन्त्रं मह जायत्र वर्त्तनीति सामानि
 स्वाहेतियजु थ विसेषात्रयी विद्याप्रथमं ज्ञायते यथे वादो मुत्रा जायते वमथ यः सो
 मित्रं सज्जते य स योतऽउं हू मग्निं स्वीयते ॥ २० ॥ तान्मेतान्मे सवित्रा स्या स्यान्दा
 गायत्री गायत्रे गिन्यो वानग्निं द्यावत्यस्य मात्रा तावते वेन मेतद्रतो नृत थ सि चति
 तानि नव नव न्ति स्वाहा फानो नवमे नवदिशो दिशो गिनं नैव प्राणाः प्राणाऽअग्निर्वा वा

शिवा ५३

नग्निर्वावत्यस्यमात्रातावतेवैनमेतदेतोनूतयसिञ्चितानिदशानवन्याहुतिर्देश
मीदशान्दनाविनाडिनाडिग्निर्देशदिशोदिशोग्निर्देशप्राणाः प्राणाः अग्निर्वावत्यस्य
मात्रातावत्तद्वति॥२१॥ एतस्यामाहुत्याथहुतायोमग्निर्देवेभ्यः उदकामतेदेवाः
अब्रुवन्पशुभ्यः अग्निः पशुतिपिममन्विष्टामसस्वायनूपायैर्विभ्रैर्विव्यतीतितम्य
शुमिन्येष्टसस्वायनूपायैर्विभ्रैर्विव्यतीतितम्य
गर्वेश्वोवाश्वाययुनुमोपुनुम्याय॥२२॥ तेब्रुवन्पशुभ्यः उदकामतेदेवाः
माः अनुपजीवनीयानविष्यन्तिपशुभ्यः अनुपजीवनीयानविष्यन्तिपशुभ्यः
पशुभ्यः अनुपजीवनीयानविष्यन्तिपशुभ्यः अनुपजीवनीयानविष्यन्तिपशुभ्यः

वा २

प्रत्यक्षं स्तस्मादेवाऽएकः सन्दिनेताः ॥ २४ ॥ अनद्धापुत्रुषाम् पुत्रुषादेव हवाऽअनद्धा
 पुत्रुषो यो न देवान् वति न यिते न्तु मनुष्यास्तत्सर्वे न ह पशुनि न न्ये ह्यनो या तयामाऽअनु
 य जीवनीयाऽअनवन् ॥ २४ ॥ त्रिभिर्नित्यं ह्यति त्रिदग्नि र्यावानग्नि र्यावत्यस्य मात्रा
 तावतै र्येन मेतदन्वि ह्यति ते पञ्च सम्पदा न वन्ति यश्च चित्तिको ग्निः यश्च त्वैवः सम्बत्स
 नः सम्बत्सो ग्नि र्यावानग्नि र्यावत्यस्य मात्रा तावत्तद्भवति ॥ २५ ॥ ते मोक्षीति न मि
 धानि न मिहि ता न वन्त्यः ॥ ग्निर्देवेभ्यः उ दक्रामत्समुम्प्रा विशत्तस्मात्सुधि
 नस्तस्माद्देवान् न ततो धूमयन्तः इव सैवा यो निरग्ने र्यन्मुञ्जो ग्नि नि मे पशवो नैवे यो
 निर्गोष्ठे हि नस्त्य हि थ सा ये यो नै र्ये जायमानो जायते यो नै र्यो जायमानो जायाताऽइति ॥ २६ ॥

(त्रि। ५३)

स ४

त्रिवृत्तो न वन्ति। त्रिवृच्च्यग्निश्वाग्निधानी कृता न वन्ति स र्धतो वाऽश्वानि घा
नी मुखम्य निशेते स र्धतो यो निर्गर्हम्य निशेते यो निरूपमेतत्क्रियते॥ ३॥ ते प्रा
श्नस्ति स्रज्ज्याश्वः प्रथमो यथा स म्मोथा जऽएव थ ह्येतेन पृथक् च देत द सु स र्ध
पितमा सिद्धे स सो श्वो य यत्त द न स दिवे व्यसना स म्मोथ यः कपाले न सो लि पत्रा
सी देव सो ज्ञो य यत्त त्व कपालमा सी देवा सा मृद्या मेतदा ह नि व्युत्तो न वन्त्ये ते
प्रा वाऽएष रू पे न्यो ग्रे स्रज्ज्य ते ते स्रज्ज्य एवे न मेत ज्ञ न यति॥ २८॥ ते द न्द्रिणा तस्ति
द्य त्ते॥ तद्देवाऽअभि न यु र्ध दे नो य इ न्द्रिणा तो न न्द्रा थ सि नो स्रान ह न्यु
निति तऽएतम्ब ज्ञा न पश्य न्ने मु मे वा दित्य म सो वाऽआ दित्य एवो श्वस्त एते न व ज्ञे

(त्रि। ५२)

एतद्विष्णोर्नामसुन्दरं ॥ १ ॥ सिनास्यः अपहृत्या जयेनास्यः एतं यश्च मननं च तत्ते ये वै तद्य
जमानः एतेन वज्रेण दन्विता नन्द्या ॥ २ ॥ सिनास्यः अपहृत्या जयेनास्यः एतं यश्च
तनुते ॥ २ ॥ दन्विता तः आहवनीयो नवत्युत्तरतः एषास्त्रिपुष्येतेष्टुवावाः आ
हवनीयो यो यो षास्त्रिदन्विता वेष्टुवायो मुपशेते नन्निमात्रे नन्निमात्रास्त्रिष्टुवायो
मुपशेते ॥ ३ ॥ सोष्टेरावीस्यः दग्निर्देवेभ्यः उदक्क्रामत्सद्योऽप्राविशत्तस्मात्सुसुवि
नः सः एतानि च स्मास्पमितो कुतुतयद्योऽस्माननुप्रशनाय यत्र निर्देहाहूतानि क
ल्माषास्पन्वन् ॥ ३ ॥ साकल्माषी स्यात्साहाग्नेयी यदि कल्माषी न विन्देदण्य
कल्माषी स्यात्सुविनातु स्यात्सैवाग्नेयी सैवायोनिर्गनेर्द्यदेणुर्गनिपि यस्मै तैवेवो

तस्मात्

तदा प्रा
ये

निर्गोत्रे^थ हिनस्त्य^थ हित्य^थ सौ^थ यो ने^थ धत्तायमानो जायते यो ने^थ ज्ञायमानो जायाता
इति ॥ ३२ ॥ प्रादेशमात्रा^{स्या} ॥ प्रादेशमात्र^थ होदमनि वागवदत्पननिमात्रा^{त्त्व}
वमवतिषाहृ^{द्यो} ॥ अत्र^{त्वि} म्मोह^{नो} वे^{धी} र्य^{डि} यते^{धी} र्य^स म्मिते^व त^{द्र} वति ॥ ३३ ॥
अन्यतः^{न्हा} त्स्या^द न्यत^न तो^{हा} दे^{द्या} चः^{न्हा} तमुनयतः^{न्हा} त्वेवमवत्पुनय
तो^{हा} दे^{द्या} चः^{न्हा} ते^स देनया^{दे} वश्च^द ति^{मा} नुष्य^{चा} थो^य त्स^{त्प} न्य^च नृत^{श्च} त
स्मादुनयतः^{न्हा} त् ॥ ३४ ॥ यद्वे^{वो} नयतः^{न्हा} त् देतो^{वा} ॥ अ^{स्म} धी^{र्य} यतो^{स्ये} न्हा
तमुनयतः^ए वा^{स्या} मेत^{दी} यो^{न्द} चाति ॥ ३५ ॥ यद्वे^{वो} नयतः^{न्हा} त् देत^{द्वा} ॥ ए
नन्दे^{वा} ॥ अनुवि^{धे} स्यो^ख नं^{स्त} थै^{वे} नमयत^द नुवि^{धे} स्यो^{लो} के^{स्य} ॥ खनति ॥ ३६ ॥

३२
श्रीः ॥
३२

श्रीः ॥
३२

लोके^{स्यो}

म

(न।ए२

स यदि ति ख न ती । त दे न म स्मा लो का त्व न त्व य द ह द्वा च न ति त द सु ध्मा त्वो व
 द य द न त्रे ता स च न ति त द न त्रि न्द लो का त्स र्ध म्प ऽ ए वे न मे त दे श्चो लो के म्प ः
 ख न ति ॥ ३१ ॥ ता मा द ते । दे व स्प त्वा स वि तुः प्र स वे श्वि नो षो दु म्पा पू षो हु स्ता म्पा
 मा द दे गा य त्रे ता च्छ न्द सा ङ्गि न स्व दि ति स वि तु प्र स त् ए वे नो मे त दे ता मि दे व ता
 मि नो द ते गा य त्रे ता च्छ न्द सा यो ऽ अ स्मा ङ्ग य त्रे च्छ न्दो द घा ति पृ थि च्छाः स घ स्या
 दग्निं पु न्री ष्य मङ्गि न स्व दा न त्रे ति य श वो वै पु न्री ष्य पृ थि च्छाः उ प स्या दग्निं प श च्छ म
 ग्नि व दा न त्रे त्प त त्रे सु ने न च्छ न्द सा ङ्गि न स्व दि ति त दे नी त्रे सु ने न छि द सा द ते यो
 ऽ अ स्मा च्छे सु न च्छ न्दो द घा ति ॥ ३८ ॥ अ स्मि न सी त्पा मि र्द्यो त दे ना थ स त्पे ना द

33

॥ श्रीः ॥

३३

ति नार्थे सीति द्विजोवाऽश्रिर्ग्योषानानी न वैषोषाकश्च न हि नस्ति शमद्वये
 धेनामेतदहिथ सौयेत्वयाद्ययमग्निथ शकेमखनितुथ सधस्यऽ एतीद्वेस
 यस्थेत्वयाद्ययमग्निथ शकेमखनितुमस्मिन्सधस्यऽ इत्येतज्जागते न शुन्द
 साङ्गिनस्वदितितदेन आगतेन शुन्दसादलेथोऽ अस्या जगत् शुन्दोदधाति ॥ ३६ ॥
 त्रिभिनादले त्रिवृदग्निर्व्योवानग्निर्व्योवत्पस्यमात्राता वते वैनामितदादले त्रि
 भिनादायाथेनाश्चतुर्थेनाग्निर्मत्रयतः एतद्वाऽ एनान्दे वास्त्रिभिनादायाथा स्याश्च
 तुर्थेन वीर्ये मयद्युस्तथेवेनामयत त्रिभिनादायाथा स्याश्चतुर्थेन वीर्ये न्दधाति
 ॥ ४ ॥ हस्तऽ आघाय सवितेति हस्ते ह्यस्याहितानवति मिश्रदग्निमिति यिनर्त्ति

॥ श्रीः ॥

३३

हे नाथ दिनराय यामिति हि न रा म या हे वा या छन्दो मयागेने ज्योतिर्निचायेत्य
निज्योतिर्दृष्ट्वेत्ये तत्पथि व्याऽअद्यातनदिति पृथिव्ये ह्येन दद्यात्तन्त्यानुसुतेन
छन्दसाङ्गिरस्यदितितदेनामानुषुतेन छन्दसादलेथोऽस्यामानुषुतश्च
न्दो दद्यात्तान्नैतान्नैव छन्दाथ स्पेष्वास्मिन्नानमायेवेदैद्योगापीक्रियेत॥४१॥
ताथ हे केहि राम पीडु धन्वि। दिनराय यति वाऽअश्रुक्तेति न तथा कुर्याद्यद्वाऽएवा
छन्दाथमितेनेषां दिनस्पमस्तथ दिनस्पमस्तानि छन्दाथ सि॥४२॥ ता
अतुर्भिर्वादलो चतुर्नन्दरावे सधाद्याग्वा गित्येकमन्ध्रमन्ध्रमिति अन्ध्रन
घल्लगा गित्येकमन्ध्रमन्ध्रे वैवानुषुमुक्तमासासाथ घदन्ध्रमिति अन्ध्रमेता

34

श्रीः॥

३४

नितानिपूर्वाणि यज्जृथ्विसर्वयेवैतदाचाग्निं खनति सर्वयाद्याचासुस्रतितस्म
 चतुर्भिः॥४३॥ यदेव चतुर्भिः। श्वतस्त्रोवेदिश श्वतस्युतदिन्दुद्याचन्द्रघातित
 स्माद्यतस्युदिन्दुद्याग्वदतिष्ठन्दे। मिश्वयजुर्भिश्चादत्तेतदेवोचतस्त्रोदि
 श श्वतस्त्रोवान्नदिशःसर्वोसुतदिन्दुद्याचन्द्रघातितस्मात्सर्वोसुदिन्दुद्याग्वद
 ति॥४४॥ ॥प्राज्ञाताम३॥ ॥हस्तऽएषास्त्रिमेवल्प। यपशूनतिमत्रयतएतदा
 ऽएषुदेवाऽअन्वेषिष्यन्तःपुनस्तादीर्यमदधुस्तथैवेव्यमेतदन्वेषिष्यन्पुनस्ता
 दीर्यन्दघाति॥१॥ सोश्वमतिमत्रयते। प्रतूर्त्तद्वातिन्नाद्रवेतियद्वेन्दिप्रन्ततूर्त्तम
 थयन्दिप्रात्सेपीर्यस्तप्रतूर्त्तचनिष्मामनुसंघतमितीयद्वेचनिष्मामसंघदिमाम

श्रीः॥

३४

नुसंघतमित्येतद्विवेते जन्मपत्रममन्त्रनिन्देत वनानिः पथिष्वा मघियोनिनिदि
 तितदेनमेतादेव ताः कनोत्पतिष्वा युमादित्य नन्दश्चे वीर्ये न्दधाति ॥२॥ अथ ना
 सनी युजाथा ॥ नासनी युवमित्यद्वयुश्चेतद्य जमानश्चाह सिन्यामेष्टवसव
 सः इत्यस्मिन् कर्मणिष्टवसवसः इत्येतदग्निमूननमस्मयुमित्यग्निमूननम
 स्मत्प्रेषितमित्येतत्तद्वासमेष्टीर्ये न्दधाति ॥३॥ अथा जीयोगे योगेतवस्तनं घाजि
 वाजेह वामहः इत्यन्नेष्टे घाजः कर्मणि कर्मणि तवस्तनमन्नेष्टे ह वामहः इत्ये
 तत्सखायः इन्द्रमृतय इतीन्द्रियवत्तमृतयः इत्येतत्तदजेष्टीर्ये न्दधाति ॥४॥ त्रि
 मित्रमन्त्रयते त्रिवृदग्निर्योवानग्निर्योवत्यस्य मात्रा तावते वैष्णवेतद्वीर्ये न्द

35
॥ श्रीः ॥
३५

घातिपा॥ अथेनान्नाचऽउत्क्रमयति॥ तदेनमैतैः पशुभिर्नान्विच्छति नोपस्पृशत्य
 ग्निनेषयत्यश्वोनेन्मायमग्निर्हिनसदिति॥ ६॥ सोश्वमुत्क्रमयति॥ अतूधने
 ह्यवक्त्रामेनशास्तीति पाप्मावाऽश्वसिस्त्वनमाताऽपृष्टवक्त्रामन्याप्मानमि
 त्येतदुदुस्पृशापापत्यमयो नृनेहीति नोद्रोवैयश्वोयाते देवता तस्येगापापत्य
 मयो नृनेहीत्येतत्तदेनमश्वेनान्विच्छति॥ ७॥ अथरासना सुधेनान्विच्छेद्यीहिस
 स्तिगच्छति नृनयाति ह्येनितियथेव यजुस्तथा मधुः पूश्चासद्युजासहेतीयंघेपू
 वानयसेपुजासहेत्येतत्तदेनथनासनेनान्विच्छति॥ ८॥ अथाज्ञं पृथिव्याः स
 घस्यादग्निं पुनीष्यमादु नस्वदामनेति पृथिव्याऽउपस्थादग्निं पशव्यमग्निवदा

॥ श्रीः ॥
३५

सर्व ३

ननेत्पेतलदेनमजेनान्विच्छति॥८॥ त्रितित्रित्रित्वच्छति॥ त्रित्वदग्निर्योवानग्नित
 र्योवत्पस्यमात्रातावतेवेनमेतदन्विच्छति॥ त्रितिः पुनस्तादमिमत्रयते॥ तत्प
 दुर्तवःसंवत्सरःसंवत्सरोग्निर्योवानग्निर्योवत्पस्यमात्रातावतद्रवति॥१०॥
 ॥ आह्निराम॥४॥ ॥ द्वितीयः प्रपाठकः॥ कणिका॥१०४॥ लगहडा॥ ॥ प्रदीपाः
 एतेग्न्योत्तवन्त्य॥ यमृदमद्यन्तीमेवैलोकाः एतेग्न्यस्तेषदाप्रदीपाः अथेतः
 इमेलोकाः पुनोवाः एतदेष्टोलोकेष्टो ग्रेदेवाः कर्मान्यैष्टेस्तद्यदेतानगनीतता
 त्पमृदमाह नतितदेनेपुनैष्टोलोकेष्टो न्विच्छति॥१॥ प्राचोवाग्निः प्राचीहिगग्नेः
 स्वायामेवेनमेतद्विश्यन्विच्छस्वायान्दिशिविन्दति॥ शोतेप्रयन्त्यग्निपुनीष्य

ति

दि २

मडि न स्वदद्ये मऽ इत्यग्निं पशुमग्निं वदद्ये मऽ इत्येतत् ॥ अथानद्धापुत्र
 यमी न्यते । अग्निं पुनीष्यमडि न स्वदद्ये मऽ इत्यग्निं पशुमग्निं वदद्ये मऽ इत्येतत्
 देनमनेद्धापुत्रो वेत्ता न्विच्छति ॥ ४ ॥ अथ घृत्मी कवपा सुविना धाद्वे नि
 हिता न वति । तामन्वी न्यतऽ इयं घृत्मी कवपा सुवाऽ इमे लोकाऽ एतद्वाऽ एनन्दे
 वाऽ एषु लोकेषु धिग्ग्राह्ये मे ह्ये स्तथे वेनमं तदेष्टु लोकेषु धिग्ग्राह्यमिच्छति ॥ ५ ॥ अन्य
 गिननुष सामग्रमकव्यदिति । तदेनमुषः स्वेष्टन्न न्वहानि प्रथमो जातवेदाऽ इति
 तदेनमहः स्वेष्टन्न नुसूयस्म पुत्रा च रश्मी निति तदेनथ सूयस्म रश्मिष्वेष्टन्न
 नुद्यावा पृथिवीऽ आतत न्येति तदेन न्यावा पृथिव्यो ने ह्ये स्तम विन्दे स्तथे वेनमय

॥ श्रीः ॥
 ३६

॥ श्रीः ॥
 ३६

मे तद्विन्दति तैयदायनापश्यत्पथतामवासात्प्रागच्छन्निमृदम् ॥ ध्यात्राश्च श्रवमस्ति
 मन्त्रयत ॥ एतद्वै देवाऽऽम्बुवन्त्याप्मानमस्यापरुनामेति श्रववैपाप्माश्च ममस्यापा
 प्मानमपरुहन्ति ॥ ७ ॥ आगत्यद्याज्युद्धानमित्यागतो ह्यस्याह्वानवति सर्वा मृधो
 विष्टुनुत इति पाप्मावे मृधः सद्यन्याप्मानो द्विष्टुनुत इत्येतत्तस्मादुहेतदश्यः
 स्यत्त्वद्विष्टुनुते निधसद्यस्ये महति चन्दुषानिचिकीयत इतीदं द्वे महत्स
 यस्य मग्निमस्मिन्महति सद्यस्ये चन्दुषादिहन्सत इत्येतत् ॥ ८ ॥ अथेनमक्र
 मयत्प्रातद्वै देवाऽऽम्बुवन्त्याप्मानमस्यापरुनामेति श्रववैपाप्माश्च ममस्यापा
 प्मानमपरुहन्ति ॥ ७ ॥ आगत्यद्याज्युद्धानमित्यागतो ह्यस्याह्वानवति सर्वा मृधो
 विष्टुनुत इति पाप्मावे मृधः सद्यन्याप्मानो द्विष्टुनुत इत्येतत्तस्मादुहेतदश्यः
 स्यत्त्वद्विष्टुनुते निधसद्यस्ये महति चन्दुषानिचिकीयत इतीदं द्वे महत्स
 यस्य मग्निमस्मिन्महति सद्यस्ये चन्दुषादिहन्सत इत्येतत् ॥ ८ ॥ अथेनमक्र
 मयत्प्रातद्वै देवाऽऽम्बुवन्त्याप्मानमस्यापरुनामेति श्रववैपाप्माश्च ममस्यापा
 प्मानमपरुहन्ति ॥ ७ ॥ आगत्यद्याज्युद्धानमित्यागतो ह्यस्याह्वानवति सर्वा मृधो
 विष्टुनुत इति पाप्मावे मृधः सद्यन्याप्मानो द्विष्टुनुत इत्येतत्तस्मादुहेतदश्यः
 स्यत्त्वद्विष्टुनुते निधसद्यस्ये महति चन्दुषानिचिकीयत इतीदं द्वे महत्स
 यस्य मग्निमस्मिन्महति सद्यस्ये चन्दुषादिहन्सत इत्येतत् ॥ ८ ॥ अथेनमक्र

५ हनामेति तस्य श्रमं पाप्मानमपाघ्नं स्तथैवास्यायमेतच्छ्रमं पाप्मानमप ५ ६

37

॥ श्रीः ॥

32

नितितस्माऽएतं वज्रमुपनिष्ठादतिगोप्ता नमुकुर्वन्तमुमेवादित्यमसो वाऽआदित्य
 ५ एषोऽश्वस्तथैवास्माऽअयमेतं वज्रमुपनिष्ठादतिगोप्ता नमुकुर्वन्तमुमेवादित्यमसो वाऽआदित्य
 जिन्यथिवीमग्निमिच्छनुवात्त्वमिति वन्दुर्धेनुगाक्कुम्भत्वं धाजिन्यथिवीमग्निमि
 छ वन्दुर्वेत्तेतद्गम्भाष्टत्वायनोऽम्भूहियतः खने मर्तं वयमिति नूमेस्तत्पाशयि
 त्वायनोऽम्भूहियतऽएनैखनेमेत्पेततू ॥ ११ ॥ अथैनमुभ्रशत्पातद्वाऽएवन्देवाः
 प्रोचिवाथर्सेवीर्ष्येतासमार्द्धयैस्तथैवेनमयमेतत्प्रोचिवाथर्सेवीर्ष्येतासमार्द्धय
 तिद्यौस्ते पृष्ठं पृथिवीसद्यस्थमात्मानु निन्दुथसमुद्रोयोतिपितीत्यमसीत्यम
 सीत्येवेतदाहचिक्रवायचन्दुषात्त्वमिति पृष्ट एतन्न्यतऽइतिचिक्रवायचन्दुषात्त्व

॥ श्रीः ॥

32

म१

मन्ति विष्णुसर्वा न्याय नऽइत्ये तन्नोपस्थिति व ज्ञो वाऽअश्वेने न्माय घ्नो हिन
 सदिति ॥ १२॥ अथै मुत्क्रान्तयत्ये तदे दे वाऽअम्बु वन्कि मिम मम्बु त्रम यिष्य मऽ
 इति महत्सो न गमिति तम्महत्सो न गम म्बु दक्क मयै सथे वे न मय मेत न्महत्सो
 न गम म्बु त्रम य त्पु त्राम महत्सो न गाये त्पु त्राम महत्सो न गमि त्येत त
 स्मा दुहे त दश्वः पशूना अग्नि तमो स्मा दा स्थाना दिति यत्रे त लि ष्ठ सी त्येत द्रवि
 णो दाऽइति द्रविणार्थे घ्नो ददा ति द्वा जि न्नि ति द्वा न्द्वे य यथ स्या म सु मतो
 पथि द्वाऽअग्नि इव न नऽउपस्थेऽअस्याऽइति द्वा य मस्ये पथि द्वा सु मतो स्या मा
 ग्नि मस्याऽउपस्थे ख न नऽइत्येतत् ॥ १३॥ अथे न मुत्क्रान्त मन्ति मन्त्र यत् एतद्वाऽए

३३

38

॥ श्रीः ॥

३८

॥ श्रीः ॥

३८

नन्दे वाः प्रोचि वाथ संयथा ददि वाथ सै वन्दे ते व सुपा सुवन्नुपा महर्षे स्तथे वेन म
 यमे तदुपस्तौ ल्युपम ह य ल्यु दक्कमी दित्यु द्यक्क मी द्रवि तो दा इति द्वि ण थ धे षो
 ददा ति द्या ज्ये धे ति द्या जी व धे धो धा वा कः सु लो क थ सु कृ ते ए थि द्या मि त्य क नः सु लो
 क थ सु कृ ते ए थि द्या मि त्ये त त्ततः खने म सु प्र ती क म ग्नि मि ति त्ततः ए न इ व ने मे त्ये
 त सु प्र ती क मि ति स धे तो वाः अग्निः सु प्र ती कः स्वा नु हा रा ऽ अ धि ना क मु त्त म मि
 त्ये त त्त न्द न्दि णो प सी क्र म य ति य त्रे त नो प शू न व त स्ते द न्दि रा तः प्रा ष्ठ स्ति ष्ठ नि
 स षः ए वा मु त्र द न्दि रा त स्था न स्य व न्धुः सो त्रा ॥ १४ ॥ अथो प वि ष्य म द म ति जु हो त्वा
 त द्दे वाः अ ष्म भु वं शे त य द्ध मि ति चि ति मि ष्ठ ते ति वा व त द म्भु वं स्ते वे त य मा नाः ए

ना क मु त्त मि ति स्व र्गो वै लो को ना कः स्व र्गो लो क थ नो ह न्तो धि ४

वै२

तामाहुतिमपश्यंस्तामजुहुवुस्ताथहुत्वेमां लोकानुखामपश्यन्॥१५॥ ते म्भ्रुवै। श्वे
तयद्धमेवेति चितिमिच्छतेति वावतुदम्भुस्तेचेतयमानाऽएतद्वितीयामाहुतिमपश्यं
स्तामजुहुवुस्ताथहुत्वाविश्वज्जोतिषापश्यन्नेतादेवतोऽअग्निं घ्रासुमादित्यमे
ताद्येवदेवताविश्वज्जोतिस्तथैवेतद्यजमानऽएतेऽआहुतीहुत्वेमां श्वलोकानु
खापश्यत्येताश्चदेवताविश्वज्जोतिषाद्यतिषक्कास्याहुतीमां श्वतल्लोकाने
ताश्चदेवताद्यतिषजति॥१६॥ यद्वेवेतेऽआहुतीजुहोति। मृदश्चतदपश्चप्राणाति
तेऽइक्ष्वाप्साल्वाधेनेसम्रतिद्यत्तक्कास्याहुतिमृदश्चतदपश्चद्यतिषजति
॥१७॥ आज्येनजुहोति। घृज्जोवाऽआज्यंज्जमेवास्माऽएतदग्निगोमात्रं नोत्पद्यते

ति२

तो वाऽआज्जधनेतएवेतसिच्चित्तस्सुवेणह्वयेस्सुवेणह्वयेवेनेतःसिच्चित्तस्साह
 काणेणह्वयेस्साहकाणेह्वयेवेनेतःसिच्चित्त॥१८॥आत्वाजिघर्म्मिमनसाह
 तेनेत्था॥आत्वाजुहोमिमनसाचहतेनचेत्तेतत्प्रतिनिष्ठयन्तमुवनानिविश्वे
 तिप्रत्येष्टेषसद्योतिषुवनानिनिष्ठयतिपृथुत्तिनश्चाद्यसामृद्धन्तमितिपृथु
 र्वाऽएषतिर्यङ्मुयसोमृद्धन्मनसाविष्मन्नेनमसन्मृशानमित्यवेकाशवन्त
 मन्नेननादन्दीय्यमानमित्येतत्॥१९॥आविश्वतःप्रत्यञ्जिघर्म्मितास
 द्यतःप्रत्यञ्जुहोमीत्येतदनन्दासामनसातज्जुवेतेत्यहोउमानेनमनसातज्जो
 षयेतेत्येतन्मर्यशशीस्यहयद्रुर्गोऽग्निमितिमर्यशशीर्द्येवस्यहयद्रुर्गोऽग्नि

निति मयि श्रुत्वा ह्यस्य लक्ष्मिर्नोति मृषेत न्वाज मृगाणां इति न ह्येषोति मृशेत
 न्वा दीप्यमानो न भवति ॥ २० ॥ द्वा श्रुत्वा मत्ति जुहोति द्वि पाद्यमानो यज मातो ग्नि र्योवान
 ग्नि र्योवत्यस्य मात्रा तावते वै न मेत द्रुतो नृतथ सिञ्चत्पाग्ने यी स्या मग्नि मेवैत द्रुतो
 नृतथ सिञ्चति ते यदाग्ने र्यो ते नाग्नि रथ यत्रि सुनो ते नेन्द्र एन्द्राग्ने ग्नि र्योवानग्नि
 र्योवत्यस्य मात्रा तावते वै न मेत द्रुतो नृतथ सिञ्चतीन्द्राग्नी वै सर्वे देवाः सर्वे दे
 वत्पे ग्नि र्योवानग्नि र्योवत्यस्य मात्रा तावते वै न मेत द्रुतो नृतथ सिञ्चति ॥ २१ ॥
 अश्वस्य पदे जुहोत्यग्निनेष्यदश्वस्य स्तथो हास्येते अग्नि मत्पे वा रुती हुते
 न वतः ॥ २२ ॥ अथेन पत्रिलिखति मा मेवास्मा एतत्करोति यथेतावानसीत्येव

मन्त्राश्चाखदेवेनैवपिलिखत्प्रातर्देवाऽअग्निमधुर्व्यदेनऽइममिहनुन्दाथैसिता
 स्त्रानहभ्युपितितस्माऽएतौपुनर्व्यश्मयैस्तथैवास्माऽअयमेतौपुनैपयिश्मयत्य
 स्माध्वजोवाऽअग्निध्वजामेवास्माऽएतदग्निगोप्रापङ्कनोतिसद्यतःपयिलिखति
 सद्यतऽएवास्माऽएतध्वजमग्निगोप्रापङ्कनोतित्रिष्कृत्वःपयिलिखतित्रिबृतमेवा
 स्माऽएतध्वजमग्निगोप्रापङ्कनोति॥२४॥पयिवाजपतिःकविःपयित्वाग्नेपुनद्य
 यत्त्वमग्नेद्विनिमित्त्यग्निमेवास्माऽएतदुपस्तुत्यध्वमेकनोतिपयिवतीभिःपयीव
 हिपुनऽआग्नेयीमिन्नग्निपुनमेवास्माऽएतत्कनोतिसौहृद्याग्निपुनादीष्यमाना
 तिष्ठतिस्तुमिस्त्रिपुनमेवास्मादुहेतत्पुनीपनमथरूपयन्त्रिपुनथसर्वेष्वधीय

॥ श्रीः ॥
 ४०

॥ श्रीः ॥
 ४०

ति १ घु ३

एतत्कनोतिस्मा

धीयसाव

साहचर्यं सापत्नीयनीलेखां च नीयसीद्धौ नोति तस्मात्पुनीयना प्रनाद्वनीयसीलेखा
 नवन्तिलेखादिपुनः ॥ २५ ॥ अथेतमस्याश्च न ल्येतदे देवाः अस्मिन् युष्ये देनः
 इममिह नृन्मृषां सिना ह्यन हन्तुमिति तस्माः इमा मेवात्मानमकुर्वन्तु स्याः
 आत्मात्मानं ज्ञोष्यतीति सा समाम्मिला स्यात्तदस्येयमात्मानं वतिय देवसम
 म्मिला यो निर्घोऽइयथ नेतः इदं पदे नेत सो यो निमति निश्चरते मुयात इव ल्य
 यय न्यूनैश्च दत्तदेतदे नेत सः समृद्धं यत्सममिलश्चतुः स्वक्षितेष्वकूपो न व
 ति च तस्मै वैदिशः सर्वाश्च एवै न मेतदिग्यः खनति ॥ २६ ॥ ॥ आत्मात्मा ॥ १ ॥
 तृतीयो व्यासः ॥ ॥ अथेतमतः खनत्येतद्वाऽएनन्दे वाऽअनुविद्या खनैस्त

५१

॥ श्रीः ॥
४१

एवनमयमेतदनुविद्याखनतिदेवस्यत्वासवितुप्रसवेश्विनोम्मोरुम्भीपूञ्जा
हस्ताम्नापथिद्याःसधस्थादग्निपुत्रीप्यमडिनस्वत्वनामीतिसवितुप्रसूतः
एवनमेतदेतानिर्देवतानिःपथिद्याःउपस्थादग्निपशद्यमग्निवत्खनति॥१॥
ज्योतिष्मन्न्वागेसुप्रतीकमिति॥ज्योतिष्मन्न्वाग्निःसुप्रतीकोजस्ये
रानानुनादीद्यतमित्यजस्त्रेणाग्निद्यादीप्यमानमित्येतच्चिर्वप्रजास्योहिद्य
सन्नेपथिद्याःसधस्थादग्निपुत्रीप्यमडिनस्वत्वनामःइतिशिर्वप्रजास्योहि
सन्नेपथिद्याःउपस्थादग्निपशद्यमग्निवत्खननामःइत्येतत्॥२॥द्वा
स्यारुचनति॥दिपाद्यजमानोयजमानोग्निव्योवानग्निव्योवत्स्यस्यमात्रातवत

॥ श्रीः ॥
४१

वेनमेतत्स्वनत्स्योद्वयं चैतद्द्वयम् च पश्चात् ॥ ३ ॥ स वेखनामिखनामः
 इति खनतिखनासीति वाऽ एतं प्रजापतिं स्वनत्स्वनामः इति देवस्तस्मात्स्व
 नामिखनामः इति ॥ ४ ॥ स वाऽ अस्मिन् खनत्स्वनामिखनामः इत्याहुः
 ग्वाऽ अस्मिन् नान्नायेवेयं वेरावीक्ष्मि यतेद्यावाऽ एतमस्मादेवाऽ अखनं स्तथे
 वेनमयमेतद्वाचं वास्मिन् खनति ॥ ५ ॥ अथैनं ह्यस्माज्जिने समुत्ति ॥ यशोर्वे ह्यस्मा
 जिने यशः एवेनमेतत्समं रतिलोमतश्छन्दः ॥ सिवे लोमानि सुन्दः स्वेवेन
 मेतत्समं रतितत्सुष्टीमुपसृणति यशोर्वे ह्यस्माज्जिने प्रजापतिर्देव्यशो निरुक्ता
 वे प्रजापतिरुत्तरतस्तस्योपनिबन्धुः प्राचीनग्रीवेतद्विदेवत्रा ॥ ६ ॥ अथैनं पुष्प

नपेक्षसुस्रवति। योनिर्धैयुष्करपरीयो नोत इतः सिच्यति यदेवो नोनेतः सिच्यते
 तत्प्रजनिषुनवतितन्मन्त्रेणोपस्तरातिवाग्मे मन्त्रोच्चयुष्करपरीम॥१॥ अपी
 एषु मसि योनिवर्गतेनित्यापाथं छेतत्पृष्ठे योनिर्धैतदग्नेः समुद्रममितः पिन्व
 मानमिति समुद्रो छेतदमितः पिन्वते वर्धमानो महो॥२॥ आचपुष्करः इति वर्ध
 मानो महीयस्वपुष्करः इत्येतदिवोमात्रजाद्यनिम्ना प्रथस्वेत्यनुधिमास्यसो
 वाः आदित्यः एवो गतिर्नो हेतमन्यो दिवोद्यनिमायनुमर्हति द्यौर्भूत्वेन यश्च
 त्येवैतदाहुः॥३॥ तदुत्तरं दुष्प्राजिनादुपस्तराति। यश्चोवेष्टप्राजितमियमेव
 प्राजितमियमुवेष्टोऽस्माथं हियश्चायते द्यौष्युष्करपरीमापोवेष्टोऽपःपुष्क

श्रीः॥
 ४२

श्रीः॥
 ४२

५
 मरणमुक्तयेवाऽश्रुसावसे ॥६॥ अथैतेऽप्रतिमशति। संज्ञामेवाश्रामे तत्करो
 तिशर्मैवस्थो धर्मवस्थऽइति शर्मैव वृत्तये ते धर्मवास्तु द्वे बहुलेऽउत्तेऽइत्ये
 द्वे बहुलेऽउत्ते ध्याचस्वती संघसायामित्येव काश्रवती संघसायामित्ये
 तद्भूतमग्निं पुरीष्यमिति मित्रं तमग्निं पशुध्यामित्येतत् ॥१०॥ संघसायाथस्व
 र्घिदा। समीचीऽउत्सात्मनेति संघसायामेतत् ॥११॥ स्वर्घिदा समीचीऽउत्साचात्मना
 चेत्येतदग्निं ॥१२॥ मनुष्येति ध्यात्री ज्योतिष्मन् मजस्त्रमिदित्ये सोवाऽआ
 दित्यऽएवो गतिः स एष ज्योतिष्मान् मजस्त्रस्तमेतेऽअन्तनामिन् तस्तस्मादा
 ह ज्योतिष्मन् मजस्त्रमिदिति ॥११॥ दाश्राममतिमशति। द्विपाद्यजमानो यज

५३

श्रीः॥

४३

मानो गिन्यो वा न गिन्यो वत्स्य वत्स्य स्य मात्रा तावेते वा श्रामे तसै शङ्क नो
 त्पथो द्वयथ ह्येवे तद्गुपेङ्क श्राजि नञ्च पुष्क न पत्तेश्च ॥१२॥ ॥ श्राजि नञ्च ॥२॥
 अथ मृत्पिण्डमसि मृशति । पुरीषो साति पशव्यो सीत्येत द्वि श्वभरा इ
 त्पेष हृदथ सर्वमिममर्त्यथर्वात्वा प्रथमो निरमन्य दग्न इति प्राण
 वाः अथर्वा प्राणो वा एतमग्ने निरमन्य तद्यो साव ग्रे गिरयस्तु ज्युत
 सा सीति तदा हतमेव न मेत त्वरोति ॥१॥ अथैर्नपनि गृह्णात्या
 श्रावदन्ति राता हस्तेन च हस्तेनैवोत्तरतस्त्रो मग्ने पुष्करादथर्वा
 निरमन्यते त्यापो वै पुष्कने प्राणो यर्वा प्राणो वाः एतमग्ने ज्यो निरमन्य

श्रीः॥

४३

नमूह्वे विरवस्पष्टाद्यतः इत्यस्य सध्वस्य मूह्वे इत्येतत् ॥ २॥ तमुत्वादद्या इतिः
 पुत्रः इति ध्वः अथर्वणाः इति ध्वः गेवेदद्या इति ध्वः सः एनन्तः ऐन्ध्वत्तुह्वः
 पुनन्दनमिति पाप्मावैद्यः पाप्महने पुनन्दनमित्येतत् ॥ ३॥ तमुत्वापात्योद्यः
 समीधेदस्य हन्तामिति मनोवेपात्योद्यः सः एनन्तः ऐन्ध्वचनः अथर्वणाः
 एतः इति यथेव यजुस्तथा बन्धुः ॥ ४॥ गायत्रीतिः प्राणो मा पञ्ची प्राणमेवास्मिन्नेतद्
 ध्यातितिसुमित्रिया वै प्राणाः प्राणाः उदानो ध्यानस्तानेवास्मिन्नेतद् ध्यातितिसा
 न्न वपदानिनव वै प्राणाः सप्तशीर्षेनवाश्चोद्गीतानेवास्मिन्नेतद् ध्याति ॥ ५॥ अथेते
 त्रिषु ज्ञाः उत्तरेन वताः आत्मा वै त्रिषु ज्ञात्मानमेवास्मेताम्नाथ सर्वे स्वनोति सीद

卷八

क्रोमन्धुः॥१॥ अथैवा मृहत्पु तमानवति मृहतीद्याः एवमैवितो नि संपद्यते
 यादृजेवे यो नो वेतः सिञ्चते तादृग्जायते तद्यदेता मत्र मृहती पु नो तित स्मादेव सञ्चि
 ता मृहती मति संपद्यते॥८॥ सथ सीदस्व महौ २॥ असीती दमैवेत इतः सिक्कथ
 सथ सादयति तस्माद्यो नो वेतः सिक्कथ सथ सीदति देव वीत मइति दीप्पस्व देव
 वीत मइत्येत द्विधूम मनेः अ उष मिमये इय सृज प्र शस्त दर्शत मिति यदा
 वाः एष स मिद्वतिथे ष धूम मत्रु ष द्वि सृजते दर्शत मिति ददृशः इ वृधे
 ष॥९॥ ताः षधु म्यद्यन्ते । षइत वः सद्यत्सवः सद्यत्सवो गि न व्या वानग्नि
 व्यावत्स्य स मज्जा तावन्मद्रव ति म देव सद्यत्सरम मि संपद्यते त मृहती मति

संपद्यते मृहती हि संवत्सरो द्वादशोपो गोमास्यो द्वादशाष्टका द्वादशामावा स्यात्तत्स
 त्रिंशत्शतं त्रिंशदं न्दनामृहती तन्दन्तिरातः उदञ्चमाह नतिदन्तिरातो वाऽउदग्या
 नोनेतः सिञ्चत एषोऽस्येत हि द्योनिन विष्टे दमाहंति नेतसो विष्टे दाय ॥१०॥ ॥ अ
 स्मत्तत् ॥३॥ ॥ अथ तत्राप उपनिनयति यद्वाऽअस्ये न्यते यद्विलिख्य सदिधितत्स
 न्धाय ते द्विं वा स्याऽएत न्दती बिलिख्य सन्त गोति सन्दधाति ॥१॥ अपो देवीनुपस्य
 जमघुमती नय न्दना यप्रजाप्यः इति न सोद्ये मधुन सवती नय न्दत्वा यप्रजाप्यः
 इत्येतत्तासा मास्या नादुति हता मोषय सुपिप्पला इत्यपाद्याऽआस्थानादु
 जिहताऽर्धमघयः सुपिप्पलाः ॥२॥ अथैनां घायुता सन्दधाति यद्वाऽअस्ये न्यते य

द्विलिख्येद्यायुनावेतत्सन्धीर्जतेद्यासुनेवास्याऽएतत्सन्धीर्द्विलिख्येसन्नेनोति
 सन्धधाति॥३॥ ॥अष्टकाण्डः॥ ॥२६॥ सन्नेद्यायुर्मातनिश्वादद्याल्लिख्ये
 द्वेद्यायुर्मातनिश्वायोयंपवतऽउलानायहृदयंयद्विकस्तमित्युतानायद्यस्याऽ
 एतद्धृदयंयद्विकस्तंयोदेवानीचनसिप्राणथेनेत्येषाहिसर्ध्वान्देवानाश्चनति
 प्राणथेनश्रुस्मेदेवद्यवऽस्तुतुष्पमितिप्रजापतिर्ध्वकस्तस्माऽएवेतदिमीद्यव
 केनोतिनोहेतावत्पन्थाहुतिनस्तियथेया॥४॥ अथेनान्दिग्निःसन्धधाति।
 यद्वाऽअस्मेन्सर्तयद्विलिख्यन्दिग्निर्ध्वतस्सीधीयतेदिग्निनेवास्याऽएतत्सन्धीर्द्विलि
 ख्येसन्नेनोतिसन्धधातिसऽइमाश्चमाश्चदिशोसिदधातितस्मादेतेदिशोसथहि

तेऽश्रुयेमाश्चेमाश्चतस्माद्वेतेसथहितेऽइत्यग्नेयेति॥ अथेत्यथेति तदुन्दिगाव
 लद्धिदेवत्रानयानयासेनेषद्धि यतेनयेवेनामेतद्भिषज्यति॥ ५॥ अथसप्तजिन
 अपुष्करपरीचसमुद्रकृतितस्माद्योन्पानेतःसिक्तथसमुद्रद्यतेजातेज्योति
 वासहशर्मम्वरूपसासदत्त्वपितिसुजातोद्येवज्योतिवासाहशर्मचेतद्वरूप
 अस्वश्वासीदति॥ ६॥ अथेनसुपनह्यति। योनौतदेतोयुनक्ति तस्माद्योनौनेता
 युक्तननिष्पद्यतेयोक्त्रेणयोक्त्रेणारिद्योग्यंयुञ्जीतिमोअनत्रिवृतातस्योक्त्रोमन्युः
 ॥ ७॥ तत्पर्यस्यति। द्यासोऽअग्नेदिश्वरूपसंघ्ययस्वधितवसवितिद्युतापाव
 षशेनज्जुनवनरूपमेवेनदेतत्कृत्वा यथाद्यासःपनिघापयेदेवपनिघापयति॥

योनिर्देवपुष्करपरीचोन्पानेतःसिक्तथसमुद्रकृतित

४६
 श्रीः॥
 ४६

४६
 श्रीः॥
 ४६

अथेनमादायोनिष्ठत्वात्। सौवाऽआदित्यऽएवोग्निऽनमुत्तदादित्यमुत्थापयत्युदति
 षस्वद्धनेत्यद्धनोवैयद्। उदुतिष्ठसुयदिमेत्येतदवानोदेव्याघियेतियातेदेवीघी
 स्तयानोवेत्येतदशेचनासामृद्धतासुशुक्कनिमित्तिदर्शनायचनासामृद्धतासुशुक्कनि
 मित्येतदाग्नेयाहिसुशस्तिमित्तियेवोठानस्तेसुशस्तयऽआग्नेयाहिवोठानि
 नित्येतत्॥ १॥ अथेनमितऽऊर्द्धप्राश्चप्रगृह्णात्य। आदित्यऽएवोग्निऽनमुत्तदादित्य
 मितऽऊर्द्धप्राश्चमृधातितस्मादसावादित्यऽइतऽऊर्द्धऽप्राश्चीयतऽऊर्द्धऽऊर्ध्वम्
 ऊतयेति षादेवोनसवितेतियथेवयजुस्तथासन्धु र्होवाजस्रसमितेत्यूर्ध्व
 वाजस्रसनिवेत्तुर्वाऽएवतिन्वाजमन्त्रधसनेति यदन्निर्घोघृदिदिद्वयोम

रुड इति न श्मयो वा एतस्यां जयो वा वृतस्ताने तदा रूप नो माहु प्रगङ्गाति पयो माहु ह्येव
 इतोथे न मुपा वहति तमुपा वहत्योपनि नानि घानयति तस्योपनि मन्धुः ॥१०॥ श्री
 सुताम् ॥४॥ ॥ रुस्तः एव न वत्याथ पशून्निमन्त्रय तः एतद्वा एवुदेवाः सप्तविष्य
 नः पुनस्तादीर्यमदधुस्तये वै च यमेतत्सप्तविष्य न्युनस्तादीर्यं न दधाति ॥१॥ सोरव
 मनिमन्त्रयते सजातोगर्भो असि नोदस्योपिती मेवैवावापयिती नोदसीतयोने वजातोग ॥ श्रीः ॥
 श्रीजे च उर्ध्वं न तः ॥ अघी धिति सर्घा सु ह्येव च उर्ध्वं न तः ॥ अधि सु चित्रः शिशुः
 पपितमाथस्य कूनि ति चित्रो वा एव शिशुः पपितातमाथस्य कूनि ति चित्रो वा
 श्री अधि कूनि कूदका इत्यो वधयो वा एतस्य मातृ न स्ता म्या एव के नि कूदत्येति तद

शेघीर्येदघाति॥२॥ अथ ज्ञाने। थस्थि नो जवघीरु इ। आशुमेव घाज्जघे नि तिस्थि
 तश्च नवघीरु इ। स्वाशुश्च नवघाजी चार्धे नित्ये तत्पुष्टे वसुधदस्त्वमग्नेः पुत्री
 अवाहणः इति पृथुमेव सुशीमस्त्वमग्नेः पशव्यवाहनः इत्येतत्तद्वा सत्तेघीर्ये न
 घाति॥३॥ अथा ज्ञाने। थस्थि नो जवघाज्जघे नि तिस्थि नो जवघाज्जघे नि तिस्थि
 गतिनाग्ने योजः समयत्येवेन मेतदहि। थसा ये माद्यावाप्यथि वीः अग्निशोची म
 त्रिन्द्रमा वनस्पती नित्ये तत्सद्ये माहि थसी नित्ये तत्तदजे घीर्ये न घाति॥४॥
 त्रित्ति रति मन्त्रयते। त्रिवृदग्नि र्यावानग्नि र्यावत्पस्य मा त्रातावते वे चेतदीर्ये न
 घाति॥५॥ अथे न मेतेषां पशूनामुपनिष्ठात्प्रगृह्णाति। तदेतमेतैः पशुभिः सप्त रति नो

५४
॥ श्रीः ॥
४८

पश्यतिषु जो वै पश्यते तः इदमेदिदं च तेतो घञो एहि न सानीत्यथोऽत्राग्नि
ये पश्यतः इमेनेदं स मग्निनिमान्य शून्दि न स दिति ॥ ४॥ तमश्चस्योपनिष्ठात्प्रग
क्षाति। प्रेतुवाजीकनिष्कददिति प्रेतुवाजीकनिष्क यमानः इत्येतन्नानदद्वा सनः
पत्त्वितितदश्चस्य यजुषि नास जनिना हतद्वास मेशु चन्दधाति न न न्नि
पुत्री व्यस्मापाद्या युषः पुने तित न न्नि प शध्यम्माऽअस्मात्कर्मणाः पुना पादित्ये
तल्लदेन सश्चन स स्रति ॥ ५॥ अथ नास तस्या ह्यवाग्नि ह्यवाग्नि ह्यवाग्नि ह्यवाग्नि
अग्निर्देवा नास तः स ह्यवाग्नि ह्यवाग्नि ह्यवाग्नि ह्यवाग्नि ह्यवाग्नि ह्यवाग्नि ह्यवाग्नि
सः समुद्रियस्तदेन च नास तेन स स्रति ॥ ६॥ अथापादलो ग्नः आयाहि द्यौतयः इ

त्पावितयऽइत्ये तत्तदेनम्प्र स्ताणायजुषेतस्माच्चोद्दृष्टादयादने॥६॥ अथाजस्य
 ते॥ सत्यम् तथसत्यमित्ययं घऽअग्निर्त्रैतमसावादि त्पः सती यदिवासावृतम
 य॥ सत्यमुनयमेतदयमग्नि तस्मादाहुते॥ सत्यम् तथसत्यमिति तदेनमजे
 नसेनयति॥१०॥ त्रितिः सम्रयति त्रिष्टुदग्नियोवानग्नियो वत्पस्यसात्रातावतेव
 नमेतत्सम्रयति त्रितिः पुनस्तादति मन्त्रयते तत्तदस्योक्तोमन्युः॥११॥ अथेतान्यथ
 नावर्त्तयन्ति तेषामजः प्रथमऽएत्यथनासतोथाश्वोथे तोयतामश्वः प्रथमऽ
 एत्यथनासतोथाजः नृत्रैश्वा अन्यश्वा वेश्यश्च शूद्रश्चानुनासतोम्प्रा स्ताणामजः
 ॥१२॥ तद्यदितोयतामश्वः प्रथमऽएतितस्मात्तु त्रियं प्रथमं यान्नमित्ये

म

४२

त्रयोदशः पश्चादनुयन्यथयदमुतत्रायतामजः प्रथमः एतितस्माद्वास्तुनां प्र
 थमं यन्तमिति नेत्रयोदशः पश्चादनुयन्यथयन्ते वेतो यतानामुतो नासनः प्रथमः
 एतितस्मान्न कदाचन म्प्रास्ता शचन्त्रियश्च द्वे शपश्च शूद्रश्च पश्चादन्वितस्त
 स्मादेव यन्त्रपापवत्सायायो म्प्रास्तावेवेतत्स्त्रोचैतो वृत्तः प
 निगृहीतेन पद्ममिणे कुतुते ॥१३॥ अथान्तर्द्वयुषमीन्द्रते गित पुनीष्म मङ्गिन
 स्वप्न नाम इत्यग्निं पश्यामग्निवद्गनाम इत्येतत्तदेन मनश्चापुतुषोणासम्प
 नति ॥१४॥ तमजस्योपनिष्ठात्प्रगृहीतवैत्याग्नेयोवाऽअजः स्वनेवेनमेतदा
 त्माना स्वयादेव तया सप्तन्यथो म्प्रास्ताऽअजो म्प्रास्तावे तमेतत्सप्तनति ॥१५॥

४१
 ॥ श्रीः ॥
 ४६

॥ श्रीः ॥
 ४६

अथैतन्मुपाहृतत्सोऽथ घयः प्रतिमोदद्वमग्निमेतत्थशिवमायनमप्यत्रयुष्माऽइ
 त्पेतद्वैतस्मादायतञ्जघयोमिस्मृति यद्वैतो न हि थस्पादिति ताप्ता एवैनमेतत्तुम
 यति प्रत्पेनमोदद्वथशिवोवोस्मेति नवो हि थसि व्यतीति द्यस्वन्ति श्वाऽअनिना
 अमीवानिषादनोऽअयदुम्मेति त्रु हाति द्यस्वन्ति श्वाऽअनिनाश्चामीवाश्चनिषीद
 न्नोपसर्धपाप्मानं जहीत्येतत्॥१६॥ अथ घयः प्रतिगृह्णीताः पुष्यवतीः सुषिपलाः
 इत्येतद्वैतासाथसमृद्धत्तृपीयतुष्यवत्याः सुषिपलाः समृद्धाः एनं प्रतिगृह्णीत
 तदर्थेद्योगम् अतिलयः प्रत्तत्तसद्यस्यमासददित्ययद्योगम् अतद्यः सनातन

श्रीः॥
५०

सद्यस्थमासददित्येतत्॥१॥शाद्वाग्म्यामुपावह नति॥द्विपाय्यजमानोयजमानोऽग्नि
र्योवानग्निर्योवत्यस्यमात्रातावतेवैनमेतदुपावहनतितन्दन्दितातः॥उदचचु
पावहनतितस्योक्तोमन्त्रुदुदतमवोन्धितमवतियत्रैनमुपावहनत्युद्धतेवाः॥अ
वोन्धितेगतिमादधति सिकता॥उपकीर्णवन्तितासा मुपविवन्धुः॥१॥पनिश्चि
तमवत्पेतातद्देवाः॥अग्निमयुर्धेदेन॥इममिरुनन्दाथसिनाह्मनरुन्धुनितित
स्माः॥एतांपुनपय्यश्चयस्तेथेवास्माः॥अयमेतौपुनपनिश्चयत्यथोयोनिर्द्यौः॥इय
थनेतद्दन्तिन॥इववेयो नोनेतः॥सिञ्चतेयोनिरूपमेतत्क्रियतेतस्मादपिस्वयाजा

श्रीः॥
५०

यथातिनः इवेव चिचिषति ॥१६॥ अथेन द्विष्यति तच्च देवास्यात्रोपनद्रस्य म
 शुभ्यतितामेवास्मादेतह्युचं द्विर्द्वादधात्यथोऽएतस्याऽएवेनमेतद्योनेः प्रज
 नयति ॥२०॥ द्विपाजसा एथुना शोशुचानऽइति द्विपाजसा एथुना दीप्यमानः
 इत्येतद्वायस्वद्विषो न नृसोऽअमीवाऽइति वायस्वसर्धोन्यामनऽइत्येतत्सुश
 र्मणो मृहतः शर्मेणो स्यामते न हथ सुहवस्य प्राणीता वित्पाशिव माशास्ते
 ॥२१॥ अथाजलो मान्वाश्चिद्यो दीचः प्राचः पशून्प्रसजत्येवाहो नयेषान्देवम
 नुष्याणान्दिग्यन्वीप्राद्येतस्यान्दिशि पशून्प्रधाति तस्मादुतये देवमनुष्याः
 पशून्पुपजीवन्ति ॥२२॥ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ चतुर्थोऽध्यायः ॥ ॥ पर्वकं वायनिषासो ॥

द्विती

यां२

एताः आपो न वन्ति। स्थेनै न्ये वयं देव परमा कषायणा सोमो वै पणोश्चन्द्रमाऽउवे-
सोमः। एतदुवाः एकमग्निरूपमेतस्मै वाग्निरूपस्योपाप्ये॥१॥ ताऽउपसृजत्प्रा-
पोहिष्ठा मया तु वऽदृतिर्यावै देवता मग्न्यनेनू ज्ञायी यजुः सैव देवता सर्वे सो दे-
वता तद्यजुस्तौ हेताः आपः एवैषात्रिचस्तद्याः अमृतापः एकं रूपं समदृश्यन्ते॥२॥
ताः एतास्तदेवेतद्वपुः नोति॥३॥ अथोफेनञ्जनयित्वा न्ये वदधाति। यदेव तत्पुन-
र्द्वितीयं रूपमस्ति ज्यततदेवेतद्वपुः नोत्यथयामेव तत्र मृदं सौम्योति सैव मृद-
तत्तृतीयं रूपमस्ति ज्यतैते प्रोवाः। एवमृपे प्रोग्ने सृज्यतते प्रः। एवै नमेतज्जनय-
ति॥४॥ मृपा जलोमैः सृज्यति। स्थेनै न्ये यदेवा जलोमैरेतद्वाऽएनन्देवाः पशुः

धिसमननैस्तथैवेनमयमेतत्पुष्टोयिसमनतितद्यजलोमैनेवाजेहिसर्वेषाम्
 नाथरूपमथयत्नोमलोमहिरूपम्॥४॥मित्रःसथसृज्य।एथिवीन्मिश्रज्योतिषा
 सहैतेप्राणोवेमित्रःप्राणोवा।एतदग्रेकर्मोक्तोत्सुजातआतवेदसमयन्त
 यन्त्वासथसृजानिप्रजाप्यःइतिवथेवयजुस्तथासन्धुः॥५॥अथैतत्रयंपिस्मप्रव
 ति।यजुर्नामायोनसस्तेनसथसृजतिस्थेमेन्येवयदेवतेनेतावतीवा।इयमग्ने
 सृज्यततद्यवतीयमग्नेसृज्यततावतीमेवेनामेतत्करोति॥६॥नुद्राःसथसृज्याप
 थिवीम्सृज्योतिःसमीधिन।इत्यसौवा।आदित्य।एवोरितनेतद्वेददुद्राःसथसृज्य
 एथिवीम्सृज्योतिःसमीधिनतेषामानुनजस्व।इच्छुकोदेवेषुनोचत।इत्येववा

स्तुतुदे४

घज

एषामानुजस्त्रः शुद्धो देवेषु नोचते ॥ गाढा ह्याथ सथ सृजति ॥ द्विपदं मानो यज
मानो निर्य्यावान् गिर्य्यावत् स्यमात्रा तावते वेनामेतत् सथ सृजति ॥ ८ ॥ अथ प्रये
ति ॥ सथ सृष्टीं वसुनी नुद्रे निति सथ सृष्ट्या ह्येषा वसुनि श्व नुद्रे श्व न वति यन्मित्रेण
तद्वसुनि यदुद्रे द्वात्रेः कर्मस्याम् दमिति धीनादि ते कर्मस्योऽयम् दस्ता ह्याम्
दीङ्गुत्वा सिनीवाली कणोतुतामिति वागे सिनीवाली सेनाथ दस्ता ह्याम् दीङ्गुत्वा
कृणात्त्वित्येतत् ॥ ९ ॥ सिनीवाली सुकपद्म सुकुनी नास्वोपशेति ॥ योषावे सिनीवालेत
दुवे योषाये स मृद्वथ रूपं यत्सुकपद्म सुकुनी नास्वोपशा समर्द्धयत्वे वेनामेतत्
नुस्य मदिते मद्यो खान्दधातु हस्तयोनि तीर्थे द्याऽप्रदिति म्मेहस्येत दाह ॥ १० ॥

उवाच ॥ १० ॥ तु श्रुत्वा मातुः प्रणामादिति द्विंयेति यद्व्याचष्टि करोति मातुः प्रणामाच्च धियुच
 माता पुत्रं यथोपस्थे साग्नितमिमतर्तुगणैः एति यथा माता पुत्रमुपस्थे पितृयादेवमग्नि
 गणैः पितृत्वेत्येतत् ॥ ११ ॥ त्रिभिः प्रयोति । त्रिवृदग्निर्यथावानग्निर्यथावत्पत्न्यस्यमात्रा
 तावते वैनामेतत्प्रयोति द्वाभ्यां सथ सज्जति तत्पञ्चपञ्चचितिको गतिः पञ्चतेवः सज्जते
 सैव त्सनो ग्निर्यथावानग्निर्यथावत्पत्न्यस्यमात्रा तावत्तद्भवति त्रिभिः पः उपसज्जति त
 दस्या न्नागा यत्री गा यत्री ग्निर्यथावानग्निर्यथावत्पत्न्यस्यमात्रा तावत्तद्भवत्यथोऽस्य
 न्नावाऽद्वयमग्नेरुज्ज्यत तच्च वतीयमग्नेरुज्ज्यत तावतीमेवैनामेतत्प्रयोति ॥ १२ ॥
 मास्तान् ॥ ६ ॥ ॥ अथ मत्पिता मया दत्ते । यावन्ननिधये लभ्यते मय्यस्य शिरोसी

वष्टा ७

53

पृ० १॥
५३

तिये शोवे मखस्तसे ते छि नः आहव नीयो वे य जस्य शिनः आहव नीय सुवाऽए
 तश्चे व्यन्ने वतितस्मा दाह मखस्य शिनो सीति ॥ १॥ षडे वाह मखस्य शिनो सीति जा
 यतऽएवऽएतद्यच्चीयते शीर्षतो वे मुखतो जायमानो जायतेशीर्षतो मुखतो जा
 यमानो जायताऽइति ॥ २॥ तं प्रथयति वसवस्त्वाकृस्वतुगा यत्रेण छन्दसा
 नि नस्वदित्यथ देवलोको निधिस्तमे तदसवो गा यत्रेण छन्दसा कुर्धस्त
 धे वेन नयमेत जायत्रेण छन्दसा कनो ल्यङि नस्वदिति प्राणो वाऽङ्गि नाहुवा
 सीत्येतदयो प्रतिष्ठिता सीति एषि घासाति एषि वी छेप निधि द्वा नयामयि प्र
 जाथ नायस्यो षङ्गोप ल्यथ सुवीर्येथ सजाता न्यजमाना येत्येतदेव सवऽऽर्मला

पृ० १॥
५३

ति स्थिरासी २

कूजा

उषा सं २

श्रीः

५४

५५

श्रीः

५६

स्ते ताथ सीलिय्य सथ रल न्दु जा ॥ ४ ॥ अथोत्तरमुद्धिमा दद्यात्प्रा । दित्वा स्वा
कृत्वा नु जागतेन छुन्दसाङ्गि न स्वदिति द्यो ह्यः ३ उद्धिस्तमेतदा दित्वा जागतेन
छुन्दसाकुर्धस्तथेवेन मय मेतज्जागतेन छुन्दसाकनोत्पङ्गि न स्वदिति प्रागोवा
म्रङ्गि नादुवा सीति स्थिता सीत्येतदद्यो प्रतिष्ठिता सीति द्यो न सीति द्यो ह्यः ३
द्विर्द्धा न यो मयि प्रजाथ नाय सो षङ्गो पत्पथ सुवीर्येथ सजाता न्ये न मानसे
त्येतद्वा प्रादित्वा दिवङ्गुत्वा तस्या मेता माशिषमाशा सततथेवेत घनमानो
दिवङ्गुत्वा तस्या मेता माशिषमाशा स्ते ॥ ५ ॥ अथेतेन चतुर्थेन वज्रुषा वनोति वि
श्वेत्वा देवा ये श्वाननाः कृत्वा नु सुमेन छुन्दसाङ्गि न स्वदिति शो हत धजुते

दि ९

द्वे द्विश्चेदेवा द्वे श्वाननाऽएषु लोकेषु खाया मे तेन चतुर्थे न य जुषादिशो दधुस
 ये वेत घ्नमानाऽएषु लोकेषु खाया मे तेन चतुर्थे न य जुषादिशो दधात्यदि
 न स्वदिति प्रातो वाऽश्रुदि नाद्वयासीति स्थितासीत्येतदद्या प्रतिष्ठितासीति दि
 ति दि शो ह्येतद्य जुर्द्धानयामपि प्राज्ञां यथायस्ये षड्भ्यो यत्पथ सुवीर्यं सजातो न्य
 जमाना येत्येतदे द्विश्चेदेवा द्वे श्वाननादिशः कृत्वा तास्वेता माशिष माशासत
 तपैवेत घ्नमानोदिशः कृत्वा तास्वेता माशिष माशासते ॥ ६ ॥ ते ते तेना नूनतश्च
 माहृतश्च करोति तस्मादेवा लोका नाम नूनतश्च माहृतश्चदिशोप विमितम
 तेन करोत्यपि मितादिदिशः ॥ ७ ॥ तां प्रादेशमात्री मे वोर्द्धा कृत्वाति प्रादिशमात्री

त्रिष्वशी प्रादेशमात्रो वेगस्यो विष्वर्यो निने व्यागर्जसमिता नद्यो निङ्करोति ॥ ८ ॥
 सायदि घर्वायसी प्रादेशा स्यादेते ते यजुषा क्रुसीयसीङ्कुर्यो घादि क्रुसीयस्य
 तेन घर्वायसी ॥ ९ ॥ ॥ ८ ॥ सयद्येकः पशुः स्यादेक प्रादेशाङ्कुर्यो दद्यद्यदि पश्वप
 पशवः स्युः पश्वप्रादेशाङ्कुर्यो दिषु मात्रा घादीष्वसमि ते वतद्रवति पश्वप्रा
 देशा हस्म त्वे पुनेषु स्रवति ॥ १० ॥ अथ तैश्चीथनास्ना पर्य्यस्पति दिशो हव
 सेतद्देवाः इमां लोकां नुखाङ्क त्वाग्निन दृष्टुं हन्दिमिः पर्य्यतन्व्यं स्तथे वेतद्य
 जमानः इमां लोकां नुखाङ्क त्वादिग्नि दृष्टुं हतिदिमिः पवितनेति ॥ ११ ॥ तामु
 ते नहि तृतीये पर्य्यस्पत्ये । अरेषां लोकानामन्ताः समायन्ति तदेवे नो स्तदृष्ट

श्रीः ॥
 ५५
 व

श्रीः ॥
 ५५

वे

हति॥१२॥ अदि तैरास्तासीति वनुसपाथे न ज्ञान वनुत्पामे वैनामेतद्वास्नाङ्गत्वाप
व्यस्यति॥१३॥ अथ चतस्त्रः उद्वाः करोति तस्मा मेवदिशो देवताः एते द्वे देवाः इमी
लोकानुखाङ्गत्वादिग्निः सद्येतादृशं सद्येवेतद्यजमानः इमी लोकानुखाङ्गत्वा
दिग्निः सद्येतादृशं हति॥१४॥ ताः एताः एतस्मै नवत्येताद्वाः एताः एतामस्तस्मै
स्तथैवेनामेतस्तस्मै वन्ति तद्यदतः ऊर्ध्वं ते दत्तयातिरश्चादृष्टमथ यदतोर्ध्वं कृदेती
तिः॥१५॥ तासामग्नेषु स्तनानुन्नयत्येताद्वे देवाः इमी लोकानुखाङ्गत्वे तैस्तनेः स
द्येनामानुदुहततथैवेतद्यजमानाः इमी लोकानुखाङ्गत्वे तैस्तनेः सद्येनामानुदुहे
॥१६॥ सेवागोत्रे वै मेवे लोकाः उखे मे लोकागोस्तस्य एतद्द्वयोपे चातनस्वीना

अथ

तीक्ष्ण

58

अथ

46

अथ

46

स्नासा वितृतीये नवति घितं हि गो रू घः ॥ ११ ॥ तस्यै स्तना नु न प त्प य स स्त स्तना नु
नयति सा चतु स्तना नव ति चतु स्तना हि गोः ॥ १२ ॥ ता थ है के द्वि स्तना द्व र्ध न्य ।
यो स स्तना नु तथा कु र्ष्या द्ये वे गोः क नी य स्तनाः प श वो ये नू य स्तनाः अ नु प
जीव नी य त ना वा अ स्ये ते नु प जीव नी य त ना थ है ना न्ते कु र्ष्ये ते यो हं ते न गा द्व र्ध
ते शु नी द्या वि द्या द्य स्मा त्त था न कु र्ष्या त् ॥ १३ ॥ अथा स्ये मि ल मि प द्ये ते ।
दि ति स्ये मि लं स्ना त्वि ति द्या ग्वा अ दि ने त द्वा ए ना न्दे वाः कृ त्वा द्या वा दि त्वा
नि न श्रा प यै स्त थै वे ना म य मे त त्कृ त्वा द्या वा दि त्वा नि ष्ठा प य ति ॥ १४ ॥ ती प नि
गृ ह्म नि द या ति कृ त्वा य सा म ही मु खा मि ति कृ त्वा य सा म ह ती मु खा मि त्ये त

ग३

ति३

म३

नमः योनिमग्नः इति मन्मयी ह्येषा योनिः पुत्रेभ्यः प्रायश्चर्यदितिः
 संप्रदायितो तद्वा एनामदितिः कृत्वा देवेभ्यः पुत्रेभ्यः संपाताय प्रायश्चर्ये वे
 नामयमेतत्कृत्वा देवेभ्यः संपाताय प्रयच्छति ॥ २१ ॥ ता हे केतिस्त्रः बुधेति त्रि
 योवाः इमे लोकाः इमे लोकाः उखाः इति वदन्तो योः सन्तो न्यस्ये प्राप्तिश्च न्ये
 यदीतनामेत्यतेथेतनस्या म्रिष्यामो यदतत्राप्येतनस्यामिति न तथा कुर्या
 योवाः एष निधिः प्रथमो यथसलोको यः पूर्य उद्धिनन्निन्दन्नुद्यतु तरो योः
 साथयदेतच्चतुर्थेषु जुर्हि यो हे वत देतावद्वाः इदं सद्यसावदिमेव लोकादि
 शश्च सद्यदत्रा पाहने दतितु द्वे च येषु दुर्वे यश्च तिनिर्गक्रियते यजमानस्य तद्दि

57

श्रीः॥

५७

षत्तन्मन्त्रं च मन्त्रं प्रतिनिश्चयेत यदुभिन्नोये प्रायश्चित्तिं कुलं तस्मिँस्तदङ्गं वा कुर्यात्
 ने ॥२२॥ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १॥ तृतीयः प्रपाठकः ॥ कण्डिका ॥ ११४॥ ॥ तस्याऽएतस्याऽ
 अथाहो पूर्णं करोती ॥ यी द्याऽअथाहो यमुवाऽ एवां लोकानां प्रथमा सज्ज्यतता
 मेतस्याऽ एवमृदः करोत्येवाथ ह्येव लोकानां मियम्महिषी करोति महिषी हीय
 त्तैवेव प्रथमा धितासा महिषी ॥ १॥ पादमात्री नवति ॥ प्रतिष्ठावेपाद इयमुवेष्ट
 तिष्ठात्र्यालिरिवतानवति त्रिविध्यम् ॥ २॥ अथोखी करोती ॥ मैस्तं लोकानां करोती
 धविश्वज्ज्योतिषः करोत्येतादेवताऽ अग्निं घ्रायुमादित्यमेताह्येवताश्चिश्च
 ऊपोतिस्ताऽ एतस्याऽ एवमृदः करोत्येवमस्तत्त्वोकेन्यऽ एतान्देवान्निर्मिमीते यज

श्रीः

५७

मानः करोति चालिखिता न वन्ति निवृत्तो ह्येते देवा इत्यादि देवतमाशा अथात्मान
 मा ~~म~~ सेवोखा वाग वा छाता म्पू वृद्धं कुरोति पुनस्ता दीयमात्मनो वाक्कामेतस्या इव मृदः
 करोत्यात्मनो ह्येवेयम्या अहि व्याहि वाक्कालिखिता न वन्ति च वा विहिता हि व्यागृह्य
 यजुर्धृषि सामान्य धो यदि दत्र ये वा वोरूपमुपाथ शुध्यन्त न मुच्येः ॥ ४ ॥ अथोख
 कुरोत्यात्मानं न तत्करोत्यथ द्विश्वज्योतिषः करोति प्रजावे द्विश्वज्योतिः प्र
 च्यव द्विश्वज्योतिः प्रजननमेवेतत्करोति ता एतस्या इव मृदः करोत्यात्मनस्तदा
 तानिर्मिमीते यजमानः करोति यजमानस्तदात्मनः प्रजाङ्करोत्यनन्तर्हिताः कु
 रोत्यनन्तर्हितान्तदात्मनः प्रजाङ्करोत्युत्तान्तदात्मनः प्रजाङ्करो

ति त्र्यालिखितात्त वन्नि त्रिवृद्धिप्रजातिः पिता माता पुत्रोऽपि योग ई ३ त्म ऊ
 नायु ॥ ५ ॥ ताऽ एता यजु ऋताये कनोत्प्राय ज्यु ऋतायाऽ इतना निनुक्ताऽ एता ज
 यत्पनिनुक्ताऽ इतनाः पविमिताऽ एता ज वत्पपविमिता इतनाः ॥ ६ ॥ प्रजापति
 पेशो गिनि नुत्त यम्बे तस्रजा पतिर्निनुक्ता स्यानिनुक्ता स्वपरिमित स्वापरिमित
 श्वत घाय ज्यु ऋताये कनोति य देव स्यानिनुक्ता परिमित थ रूपे त द स्यते न स
 स्क्नोत्पययाऽ अज्यु ऋताये य देवा स्यानिनुक्ता स परिमित थ रूपे त द स्यते न स
 स्क्नोति सरुवाऽ एत थ स र्घे डू त्सी प्रजापति थ सै स्क्नोति यऽ एवं द्विद्वाने त देवै क
 नोत्पथो पशयाये पिणं पवि किन सि प्राय शिच लि स्यः ॥ १ ॥ अथेना न्य पयति

पश

स्थेनेन्येवाथो कर्मणाः प्रकृततायेयदेव धूपयति शिवाः एतच्च जस्य वदुःखा
 प्राणो धूमः शीर्षं सुत्राणान्दधाति ॥८॥ अथ शीर्षे धूपयति। पूजापत्न्या वा
 अथः प्रजापतिरगितेनोवाऽआत्मात्मानं धिनस्त्यहिर्यसायेतद्देशे वतदिज
 र्द्ययातयामतयो। हनेवाथ धिनस्तिनेतनान्यधून ॥९॥ वसवस्त्वा धूपय
 गायत्रेणान्दसांगिनस्वदुद्रास्त्वा धूपयन्तुत्रैषुमेनान्दसाङ्गिनस्वदार्हिल्या
 स्वाधूपयन्तुजागतेनान्दसाङ्गिनस्वद्विश्वत्वादेवाचेश्वानना धूपयत्त्वानि
 सुमेनेनान्दसाङ्गिनस्वदिन्द्रस्त्वा धूपयन्तुवज्रान्त्वा धूपयन्तुविष्णुस्त्वा धूपयन्ति
 त्पेतामिनेवेनामेतद्देवतामिर्धूपयति ॥१०॥ सप्ताश्वशक्रानि नदं त्रासमयजुः

59

संज्ञा

५८

संज्ञा

५८

थं पिसप्ततय्य एतो देवताः सप्तशीर्षा प्राणायुदवा अपि बहुलत्वं सप्तसप्त
 सप्तैव तच्छीर्षं सोवत सप्तप्राणान्दधाति ॥११॥ ॥ आत्मणाम् ॥१॥ ॥ अथेतम
स्याश्च न त्प । ते द्वे देवाः अमिन्नयुर्व्येन इममिह न न्दथाथ सिना स्त्रान हन्
निति तस्मा इमामेवात्मानमकुर्वन्नुप्रा आत्मा त्मान नो प्यतीति ॥१॥ ते द्या व
दित्पारयने ती यं द्या अदिति नो वा आत्मा त्मान थ हिन स्त्य हि थ सा ये यद
न्यया देव तया खने द्वि थ स्या द्वे नम ॥२॥ अदिति ह्वा देवी द्विश्व देव्या वती ।
पृथि घ्ना स घ स्ये अङ्गि न स्व र व न त्स्य वटे त्प वटे हे व देव त्रा त्र सा द्ये ण घ
स्त्रि उ त्सी दति चतु स्रि ने ष कूपो न वति चत स्त्रो वै दि शः स घो स्य ए वे न मे

व०

तद्दिग्गजः खनत्प्रथमं च नमं धाया बाठा मवदधाति तूष्णीमेव ता ॥ १ ॥ हि पूर्ये इति
ति ॥ ३ ॥ अथोखा मवदधाति देवानां त्वापत्नी देवी धि श्व देव्या वतीः पृथिव्याः स
चस्यः अङ्गि न स्वदघातू र्व इति देवानां ॥ ४ ॥ हेतामग्रे पत्नी देवी धि श्व देव्या वतीः
पृथिव्याः सचस्ये ङ्गि न स्वदघातू र्व इति देवानां ॥ ५ ॥ हेतामग्रे पत्नी देवी धि श्व देव्या वतीः
लोभघयो वे देवानां पत्नीः ॥ ६ ॥ अथ चिनिर्होद ॥ सच ॥ ७ ॥ हितमोष चिनिर्होद नामे
तदघातू प्रथमं चि श्व देव्या वतीः तूष्णीमेव प्रथमं च नमं धाया ॥ ८ ॥ नीन्त्ये ॥ ९ ॥
धिषणा क्त्वा देवी धि श्व देव्या वतीः पृथिव्याः सचस्ये अङ्गि न स्वदनीन्त्येता मुख
इति धिषणा हेतामग्रे देवी धि श्व देव्या वतीः पृथिव्याः सचस्ये ङ्गि न स्वदनीन्त्येता
धि १

60

श्रीः

६०

व

निनेवैनामेतदनीन्धेसाहसाद्यागेवद्यावेधिसराद्याचाहीदथसद्यमिद्वचै
 वैनामेतदनीन्धेयेतानित्रीतिथ्यजृथबीन्माणाऽएजपति॥५॥ घनूत्रीस्व
 देवी॥ धिश्चदेद्यावतीः पृथिव्याः सद्यस्येऽश्रुः नस्वष्टुपयनूय इति घनूत्री
 हेतामग्नेदेवीधिश्चदेद्यावतीः पृथिव्याः सद्यस्येऽश्रुः नस्वष्टुपयाश्चक्रस्तानि
 नेवेनामेतद्युपयतितानि हतान्यहोनात्रास्तेवाहोनात्राणि वै घनूत्रयो होनात्रे
 हीदथसद्यद्यतमहोनात्रेनेवेनामेतद्युपयति॥६॥ ग्नास्त्वादेवीधिश्चदेद्या
 वतीः पृथिव्याः सद्यस्येऽश्रुः नस्वत्पवनूय इति ग्नाहेतामग्नेदेवीधिश्चदेद्या
 वतीः पृथिव्याः सद्यस्येऽश्रुः नस्वत्पुस्तानिनेवेनामेतत्पयतितानि हतानिद्यु

श्रीः

६०

न्दाथ स्पेव छुन्दाथ सिवे ग्नाश्छुन्दो मिहि स्वर्गो लो क ऊ छुति छुन्दो निने वेना
 मेत त्य चति ॥१॥ जन यस्त्वा छिन्न पत्रा देवी ॥ ध्वि श्वदे ध्यावतीः पृथि ध्याः सध स्पे
 ५ अडि न स्वत्य च नू ख ५ इति जन यो हेता मगन छिन्न पत्रा देवी ध्वि श्वदे ध्यावतीः
 पृथि ध्याः सध स्पे ध्वि न स्वत्ये च स्ता मिने वेना मेत त्य चति ता निरुता निन न्दत्र
 एव न न्दत्राणि वे जन यो वे हि जनाः पुस्प कृतः स्वर्गो लो क यन्ति तेष्वा मेत
 नि ज्ञा ती ५ धिन न्दत्रे वेना मेत त्य चति ॥८॥ सवे ख न त्ये वेना वद धा त्ये
 केना जी न्द ५ ए केन श्चन पय त्ये वे द्वा स्पी पयति तस्मा द्विः सीव त्स न स्पान्ने प च्यते
 तानि प च्ये प च्यते ५ उत वः सीव त्स नः सीव त्स नो ग्नि र्वा वा न ग्नि र्वा च त्ये स्था मा

बु

ज्ञातात्सुवति॥८॥ अथमित्रसावर्ष्याणीधृतऽइतिमैत्रेयायजुषोपन्यास
 ति श्रवत्कि यश्चोपन्यास्यति नवेमित्रः कश्चनहिनस्तिनमित्रैव स्वतहिनसि
 तथोह्य एता नहिनस्तिनोऽएतमेवातान्दिवेवोपवपेद्विबोदयेदह्यमे
 सम॥१०॥ ताथ सावित्रेणायजुषोपति सवितोवेप्रसवित सवितप्रसूत
 एवेनामेतदुयतिदेवस्त्वा सवितोदपतुसुपाणिः स्वकुनिः सुमाहुनुतशक्ते
 तिसर्धमुद्येत सवित॥११॥ अथेनीपर्यावर्तयत्पाद्यप्रमानादधिष्ठासा
 शादिशः आ एणोत्यद्यप्रमानात्यदधिष्ठासायादिशोवसेताएनयेत्येतत्
 ॥१२॥ अथेनामुषष्ट्वुत्थायमहतीनवेत्युत्थायहिमेतोका महनऽउह ति

श्र ६१

६४

ननु वा त्वमित्युदुतिष्ठस्य ग्रात्वे प्रतिष्ठिते त्वे तत्रा॥ शान्तीपत्रिगुह्यनिदधाति।
 मित्रे तान्तेऽउखा पत्रिददाम्ममिति॥ एवामाने दत्तयद्ये द्यामुर्मित्रो यो दीप
 वेनेतस्मा॥ एवेनामेतत्पत्रिददतिगुह्ये ते हे मे लोकामित्रगुह्यास्तस्मादेव लोकाना
 न्न किञ्चन मीयते॥१४॥ अथेनामा दृष्टान्ति। स्ये म्मे न्वेवायो कर्मणाः प्रकृतताये
 यदेवा दृष्टान्तिश्चिन्त॥ एतद्यदस्य यदुखा प्राणाः पयः शीर्षस्तत्प्राणन्दधान्य
 यो योषावाऽउखा योषा यान्तपयोदधाति तस्माद्वोषा यी पयः॥१५॥ अजाये पय
 सा दृष्टान्ति। प्रजापतेर्धशोकादजासु मत्तवत्प्रजापतिवर्गितो वाऽआत्मात्मान॥
 हि नरुहि॥ साये यदेवा जायाऽअजाह सधीऽर्जुवधीयस्ति सद्यो सा मेवेनामेतदो

62

६२

६२

यधीनाथ३सेनाद्युपाति॥१॥द्याद्यसवस्त्वाद्युन्दन्तःगायत्रेणाद्युन्दसाङ्गिः
 नस्वद्वद्रास्त्वाद्युन्दन्तुनैसुतेनद्युन्दसाङ्गिः नस्वददित्यास्त्वाद्युन्दन्तुनपतिः
 द्युन्दसाङ्गिः नस्वद्विश्वेत्वादेवाद्येश्वानराः आद्युन्दन्तुनैसुतेनद्युन्दसाङ्गिः
 नस्वदित्येतामिनेवेनामेतदेवतानिनाद्युपातिसंभवातिनेवेदेवतानि
 करोतितानिद्रूपयतितानिनाद्युपातिवोवावकर्मकरोतिसएवतस्यप
 चानवेदतस्माद्योमिनेवेदेवतानिःकरोतितानिद्रूपयतितानिनाद्युपाति॥२॥
 आह्वानम्॥२॥पश्चमाध्यायः॥॥नृपाथसिहवीथधितवत्पग्नितित्वा
 नायदुवानग्नितित्वायामतीनिहकर्मोपासन्निधान्यन्यत्कर्ममातिताःनती

निते षामग्निचित्या राजसूयोद्याजोपेयोश्चमेघस्तद्यता त्रान्यानि कर्मोत्प
 तितस्मात्तान्यतीनि ॥१॥ आग्नावेष्टवः एकादशकपालास्तदघ्नस्यदीन्ष्टा
 र्धवैश्वानरोद्वादशकपाला आदित्यश्चतुस्तेऽश्वनिः ॥२॥ सयदाग्नावेष्टवमेव
 निर्घोषे नैतनेह विषीः अघ्नस्येव दीन्ष्टाणीयं कुतश्चस्यान्नाग्नेन यद्यदितनेः
 एव ह विषीनिर्घोषेनाग्नावेष्टवमग्नेनेव दीन्ष्टाणीयं कुतश्चस्यान्नाघ्नस्य
 ॥३॥ उभयानि निर्घोषतया अघ्नस्यवाग्नेश्चोभयश्च येतत्कर्मो अघ्नकर्मो चाग्ने
 कर्मो वा अघ्नस्य पूर्वमथानि नृपाणि येतत्कर्मो यदग्नेकर्मो ॥४॥ सयः एष आ
 ग्नावेष्टवास्तस्यतदेव मन्त्रास्तान्यत्युनश्चनो द्वे श्वानोद्वादशकपालाने श्व

नरो वै सर्वे गन्तव्यः सर्वथा मग्नी तामुपास्य द्वादशकपालो द्वांशमासाः सर्वथा
 तस्मिन् सन्निवसन् नैवेद्यान् नो ॥ १॥ यद्वेत्तैर्द्यैश्चाननन्निर्घपति। वैश्चाननैर्घाऽद
 तमग्निं जनयेत्पुनर्वतितमेतत्पुनस्ताद्री नृणां पाथनेतो नूतथ्सिञ्चति य
 द्गवेयो नो वेतः सिञ्चते तादृग्जायते तद्यदेतमजघैश्चाननपथनेतो नूतथ्सि
 ञ्चति तस्मादेवो मुत्र वैश्चाननो जायते ॥ ६॥ यद्वेत्तैर्हविषीनिर्घपति। नृत्रैर्घै
 र्घैश्चाननो घिउषः आदित्यश्चतुः नृत्रश्चतद्विशश्चक्रोति द्यैश्चाननैर्घैर्नि
 षपति नृत्रतत्कृत्वा द्विशक्नोति ॥ १॥ एकऽएषमेव ल्यै। कदेव ल्यैऽएकस्येत्तत्तत्
 त्रमेकस्यथ शिष्यश्चक्रोति चतुर्वित्तो बहुदेव ल्यै नूमावाऽएषतण्डुलानी यच्चतु

श्रीमोऽएष देवानीयदादित्याधिश्चितरूमानन्दघातीत्यधिदेवतम् ॥ ८ ॥ अथा
 ध्यात्मथश्चिन्ऽएवधैश्वाननऽआत्मेवऽआदित्यश्चतुःशिनश्चतदात्मान
 करोतिधैश्वाननंपूर्वनिर्धेयतिशिनस्तत्कृत्वात्मानकरोति ॥ ९ ॥ एकऽएवतवत्
 कमिवहिश्चिन्श्चतुषितनोमहुदेवत्पोनूमावाऽएवतएतलानीयचतुष्ट
 मोऽएषोङ्गानीयदात्मात्मस्तदेङ्गनास्मानन्दघाति ॥ १० ॥ द्युतऽएवतवत्
 द्युतनाजनाद्यादित्याःस्वेनैवैनानेतद्गौनस्वेनचसेनप्रीणात्पुपाथश्च
 तानिहवीथश्चितवन्ति ॥ ११ ॥ अत्रयद्ऽउपाथश्चैवेतःसिञ्चते ॥ ११ ॥ अथ
 चिन्ऽएवतवत्पुहोत्पोङ्गनगौर्धैदेवाऽआत्मानमस्माल्लोकास्वर्गलोकममृ

जथं स्वाहे त्वा कृताद्वाऽएतद्ग्रे कर्म समन वलदेवे तदेतस्मै कर्मो प्रयुज्
 ॥१५॥ मनो मे ध्या मतिं प्रयुज् जथं स्वाहेति। मन सो वाऽएतद्ग्रे कर्म समन वलदे
 वेतदेतस्मै कर्मो प्रयुज् ॥१६॥ वित्तं धि शत मतिं प्रयुज् स्वाहेति। वित्ताद्वा
 एतद्ग्रे कर्म समन वलदेवे तस्मै कर्मो प्रयुज् ॥१७॥ ध्या चो धि द्यति मतिं
 प्रयुज् स्वाहेति। ध्या चो वाऽएतद्ग्रे कर्म समन वलदेवे तदेतस्मै कर्मो प्र
 युज् ॥१८॥ प्रजापतये मन वे स्वाहेति। प्रजापतिर्धे मनुः सहीदथ सद्य ममनुत
 प्रजापतिर्धेऽएतद्ग्रे कर्म कनो ल मेवे तदेतस्मै कर्मो प्रयुज् ॥१९॥ अग्नये
 वे स्वाहेति। सैधत्सो वाऽअग्निर्धे श्वाननः सैधत्सो वाऽएतद्ग्रे कर्म

नाथा

करोत्समेवेतदेतस्मै कर्मोत्पद्युते गारगाश्च सावित्री जुहोति साविता वा ए
 तदन्ते कर्मोत्पद्युते लमेवेतदेतस्मै कर्मोत्पद्युते विश्वो देव स्यने तु मेतीति
 नीतसकर्मम् ॥ विश्वो नायः इष्टुं ध्याति धुमं हृणीत पुष्पं सखा हतिषो देव स्य
 सवितुः सकर्म्यं हृणीते स धुमं हृणीत एष वाऽस्य सकर्म्यं हृणी
 तेषः एतत्कर्मोत्पद्युते ॥ २ ॥ तान्मुहेका उखायामेवेतान्मोहं मर्यानि जुह
 ति कामे श्योवाः एतानि हूयन्तः आत्मोऽप्ययजमानस्य दुखात्मन्ययजमा
 नस्य सद्यो कामान् ॥ तिष्ठोपयामः इति न तथा कुर्यादेतस्य वैयशस्य सथस्थि
 तस्येता सामाहुतीनीषोऽसस्तदेतदर्शित्यदीप्यते तद्यत्सथस्थिते यशस्तु

65
 श्री
 २५

तेष्वाङ्गनोषूखाप्रवृत्ताः क्लितदेनामेषयशःश्रानोहति तैवशुम्भितार्कित
 स्मात्सुस्थितः एवयजेरुतेष्वाङ्गनोषूखाप्रवृत्ताः ॥२२॥ मुञ्चकुलायेन
 वस्तीर्णवत्स्यदीप्यादिति न्येवयदेवमुञ्चकुलायेनयोनिरेषाग्नेर्धन्मु
 ज्ञानवेयो निर्गम्येहिनस्त्यहिथसायेयोनेर्धेजायमानोजायतेयोनेर्जाय
 मानोजायाताऽइति ॥२३॥ याणकुलायमन्त्रमवत्स्यदीप्यादिति न्येवयदेव
 याणकुलायैप्रजापतिर्यस्येयोनेनस्त्यज्यततस्याऽउमाऽउल्ममासश्छाणजन
 युतस्मात्तेपूतयोजनायुहितनवेजनायुगम्येहिनस्त्यहिथसायेजनायुगा
 जायमानोजायतेजनायुगाजायमानोजायाताऽइति ॥२४॥ ॥ ब्राह्मणम् ॥३॥

66

॥१॥

६६

तानि षण्मरुताः क्षीमाः वेलोकाः उखातिषु त्रीववाः इमे लोकाः अथातिषु नवे
 वीर्यवत्तनः ॥१॥ उदङ्गादिषु च। नुदङ्गे प्राङ्गिषु च नृजापतिः प्रजाः असृजते ॥२॥ य
 देवोदङ्गादिषु च। नैषाहोतयेषां नदेवमनुष्याणां दिग्गजदुदीचीप्राची ॥३॥ यदे
 वोदङ्गादिषु च। नैतस्याथ हृदिशि स्वर्गस्य लोकस्य द्वारे तस्मादुदङ्गादिषु च नृ
 हुतीर्जुहोत्युदङ्गादिषु च नृदक्षिणानयति द्वारे वतस्वर्गस्य लोकस्य द्वारे प्रप
 दयति ॥४॥ मासु नित्या मासु निषः इति। यथैव यजुस्तथा मन्थुन ममथ प्रधी
 नयस्व स्थित्योषायाः उरवीद्युतिर्वैद्योषायाः आमन्त्रतां स्वववीनयस्वातिव्यं
 दक्ष निव्यथ इत्यग्निश्च ह्येतत्कनिष्पन्नो नवतः ॥५॥ इत्यहस्वदेवि पृथिवि स्वस्त

यः इति यथैव यजुस्तथा प्रन्धुना सुनीमाया स्वधया कृता सीति प्राणो वाऽश्वसु
स्तस्यैवा माया स्वधया कृता जुष्टं नैवेद्यं इदमस्तु हव्यमिति वाऽएवेतस्मिन् नैवेद्यं
बाहुतीर्हो व्यन्त्रवतिताऽएतदाह योऽएवेव हव्यमनिष्टात्त्वमुदिहिषेऽऽस्ति
ति यथैव निष्ठा नार्त्तं तस्मिन् नैवेद्यं उदियादेव मेतदाह ॥ ६ ॥ द्वाभ्यां प्रवृत्ता हि
दिपाद्यजमानो यजमानो ग्निर्व्यावानग्निर्व्यावल्पस्य मात्रातावते वैनामेतत्प्र
वृत्ता हि गायत्र्या यत्रि सुनाय प्राणो गायत्र्यात्मा त्रिषु मेतावान् नैवेद्यं पशुर्व्यावा
नप्राणश्चात्मा यतश्चावा नशुस्तावते वैनामेतत्प्रवृत्ता हव्योऽग्निर्व्यावा यत्रि
त्रिषु मेतावान् नैवेद्यं वा नग्निर्व्यावल्पस्य मात्रातावते वैनामेतत्प्रवृत्ता श्रीन्द्रा

67

नीवेसर्धे देवाः सधे देव लो नित्यो वा न नित्यो व ल्य स्य मात्रा ता ये ते वेनापे
 तस्य व ता कितयो सप्तप दानि सप्तवितिको गतिः सप्त लो वः सैद्यत्सयः सैद्यत्सो
 गित्यो वा न नित्यो व ल्य स्य मात्रा ता वत इवति ॥ १ ॥ तां यदा गतिः सैतपत्स्य धे
 नामर्धे नानो हति योषावाः ३ ॥ राखाद्युषा गतिस्तस्माद्यदाद्युषा योषा १२ सैतय
 ल्यधास्या १२ नेतोदघाति ॥ ८ ॥ तद्वै के । यदिचि नमर्धे नानो हत्यङ्गाने वावपन्य
 तये नेवो गतिविति न तथा कुष्यादस्थान्या न्यावपशुज्जयते यतन्नाग्नः १२ एवा
 स्थान्यन्नमिव न्यवन्ति नेतः १२ वेवदधति नेतः ३ ॥ एतदनस्पिरीयदधिस्तस्मादे
 ना मर्धे नेवा नो हत ॥ ८ ॥ तां यदाधि नानो हत्य । यास्मिन्समिधमादघाति नेतो व १२

१२
 ५२

नामेतदाद्यतः एवो गति स्मिन्नेता ॥ १० ॥ नेतसिस मूतिन्द घाति ॥ ११ ॥ साकारमुक्ती
 स्यात् ॥ देवाश्चासुराश्चानये प्राजापत्याः ॥ अस्पृष्टेते देवाः ॥ अतिमनीर्षं हत्वा स
 नान् प्रयत्नस्तत्त्वा विषयः प्रागृहीतस्यासुताः ॥ आग्रा प्राग्दृष्टं सत्तदस्यां प्रत्यतिष्ठत्सह
 को न वेत्तस्मात्स्वाहू न सो हितस्मादुलोहितो विहिंसः ॥ एवो गतिने वत्कुमुदीप्ति
 मिवास्मिन्नेतत्स मूतिन्द घाति ॥ ११ ॥ प्रादेशमतीतवति ॥ प्रादेशमात्रो वेगो विदु
 नात्मसम्मिता सेवास्मिन्नेतत्स मूतिन्द घाति ॥ १२ ॥ धृते ह्युत्तात्तवत्प्रागिति यत्सोतो
 नन स ज्यततस्येष्टतमुल्ममासीत्तस्मात्प्रत्युद्दीप्सतः ॥ आत्मा ह्यस्येव तस्मात्तस्य
 नन स नव तजात्मे वतदात्मानमप्येति नवाः ॥ उल्मज्जुः प्रथमिनस्त्यहिः ॥ सायाः उल्म

दे जायमानो जायतः उल्पा जायमानो जायाताः इति ॥ ३ ॥ तासां दध्यातिद्वन्तः
 सर्पिर्नासुर्विति ति दाधे न्तः सर्पिर्न शनः इत्येतत्प्रत्नो होता ध्वेस्पः इति सनात
 नो होता ध्वेस्पः इत्येतत्सहसस्युत्रोऽश्रुते इति मलघेसहो मलस्य पुत्रोऽश्रुते
 इत्येतत्तिष्ठन्नादघातिस्वाहा कात्रा तस्योपनिषन्धुः ॥ १४ ॥ तद्वाऽआत्मे वोखा ॥
 योनिर्ममुञ्जाः श्वाणा जनायुल्मी वृत्तकृद्भिः समित् ॥ १५ ॥ माहोखात्तव त्पान्तने
 मुञ्जा माहोखात्मान्ननायोनिर्ममुञ्जे मुञ्जात्तवत्पान्तने यथासाह्य हियाजिन
 ते रञ्जनायुमाहेशणात्तवत्पान्तने वृत्तम्याहथ हि जनायुवन्तन सुत्पम्या
 वृत्तमवत्पान्तनासमिद्धवत्पान्तनो यमर्मे एते श्वावे जायमानो

श्रीः ॥
 ६८

श्रीः ॥
 ६८

मं ९

नमो

जायते तेऽस्यः एवैतज्जनयति ॥१६॥ ॥ सुः जतामाः ॥ ॥ अथ वै पद
तीमादधाति। प्रजापतिर्व्याप्रथमासाहुतिमजुहोत्सहुत्वा यत्र नृम स्यत
तो द्विवक्त्रः समनवत्स्येवाप्रथमाहुतिर्व्यद्विक्त्रस्तस्मा मस्मिन्नेतज्जुहो
तितयेनमेतत्प्राणातिपनस्याऽअधिर्षेधतो वनौ ॥ २॥ अस्मत्तन ॥ यत्राह मस्मि
नौ ॥ २॥ अवेति यथेव यजुस्तथा वन्युः ॥ १॥ अथोदुम्बरीमादधाति। देवाश्चा
सुनाश्चोतये प्राजापत्याऽअस्यर्द्धं नतेहसर्धः एव वनस्पतयो सुनानस्यु
पेयु उदुम्बरी हे व देवान्न जहोते देवाऽअसुना अित्यातेषां वनस्पती न तृ
जत ॥ २॥ तेहो रुहेन ये सुवतस्यति पू मर्षे न सऽउदुम्बरेत न्देवामते यध

पक्वामेयुर्व्या तया माऽपक्वामेयुर्व्या घेनुर्दुग्धा यथान्नान्नैव पानेति त
 धेनुवृत्तस्य तिसृर्गर्भतसः आसीदुम्मनेतमदघुस्तदूर्जा सद्यो न्यूनस्य ती
 न्मते अते तस्मात्स सद्यो दाद्वैः सद्यो दा न्दीनी ते दत तसद्यो मनीय दुग्धं नः
 सद्यो घनस्य तयः सद्यो गोवे तमेतदन्नं न प्रीणा तिसृद्यैर्बनस्यति तिसृमिन्धै
 ॥३॥ पत्रमस्याः पत्रावतः इति या पत्रमा पत्रावदित्येतद्वाहितो दश्वः इह ग
 हीति नो हितो गे न श्वः पुनीव्यः पुत्रुप्प्रियः इति पशो घ्या महुप्प्रियः इत्ये
 तदने त्वन्ननामृचः इत्यने त्वन्नन सद्यो न्या पनः इत्येतत् ॥४॥ अथ पत्र
 सुदका मादधाति जायते एषः एतद्यच्चैव ते सः एव सद्यो समाऽनुनायजा

यतः एतद्देकमन्नं यदपनमुत्कृष्टकान्तेनैतन्मेतत्प्रीणातिप्रदमेकानिकानि वि
 दते दान्तादिधमासि॥ सर्वेनन्दस्तेनन्दतन्त्रज्जुषस्वयविष्णोति यथेव यजुस्त
 यामन्युस्तद्यकिञ्चापनमुत्कृष्टकान्तेन दस्माः एतत्स्वदपतित दस्माः अन्नं इत्य
 पिदधाति॥ ५॥ अथायः शयमादधाति॥ जायतः एषः एतद्यचीयते सः एष
 सर्वस्माः अन्नाय जायतः एतद्देकमन्नं यदयः शयंतेनैतन्मेतत्प्रीणातिप्रद
 म्युपजिह्विकायदस्माः अतिसर्पतीत्युपजिह्विकावाहित इति धम्मोवाति स
 यति सर्वेनन्दस्तेनन्दतन्त्रज्जुषस्वयविष्णोति यथेव यजुस्तयामन्युस्तद्यकि
 ञ्चायः ययन्तेन दस्माः एतत्स्वदपतित दस्माः अन्नं इत्यपिदधाति॥ दान्तादिधमासि॥

पुत्रनाः पालाशेषा न वन्ति म्प्र हृ प ला शो म्प्र हृ लो वै न मे त स मि न्ये य दे व पाल
श पः सो मो दे प ला शः ॥१॥ यो ह य न मा हु ति र्य त्सो मा हु ति स्ता म स्मि न्ने त ज्जु हो ति त
ये न मे त प्री णा ति ॥२॥ आ ह न ह न प्र या व म न तः इ त्य । ह न ह न प्र म लाः आ ह न म्प्र
इ त्ये त द श्वा ये व ति ष्ठ ते द्या स म स्माः इ ति य था श्वा य ति ष्ठ ते द्या स मि न्ये त द्या य
स्यो वे ता स मि न्ना म द न्तः इ ति न य्या च पो वे ता च स मि न्ना म द न्तः इ त्ये त द ग्ने मा ते
प्र ति वे श्रा मि न्ना मे ति य थे द्या स्य प्र ति वे शो न त्रि ष्टे दे व मे त दा ह ॥३॥ ना मा प
थि द्याः स मि न्ना ने अ ग्न वि त्सो । आ ह ना तिः २ थि द्ये व त्रे स्यः ए त स मि न्ये ते
ना य स्यो वा य मृ हृ हृ वा म हः इ ति न य्ये च पो वा य मृ हृ ते ह वा म हः इ त्ये

70
 म. ३॥
 ७०

य. ३॥
 ७०

तदि नममदमितीनयाहेषामलोमहृदुक्तमिति हृदुहोहेषयजत्रमिति प
 जियमित्येतज्जेता नमति पतना सुसोहि मितिजेताद्युतिः पतनाऽउसासहि
 ॥८॥ याः सेनाऽअतीत्वनी ॥ ६ ॥ प्राप्तामलिस्तु जनेषु मलित्वोयोऽअस्म
 अमना तीयाद्यश्च नोद्वेषते जनः ॥ निन्दाद्योऽअस्मान्निष्सात्रसद्येन मम सम
 कुर्विति ॥ १० ॥ एतदे देवा यश्चेन्न नद्वेषाश्चादिषुस्तमस्माऽअननुत्वा
 प्यदद्युस्तेनेन मप्रीणन्न नमहे तस्या नवददहृदु देवानी पाप्माननये वैतय
 न मानो यश्चेन द्वेषियश्च द्वेषितमस्माऽअननुत्वापि दद्याति तेनेन प्रीणा
 त्यन्नमहे तस्या नवतिदहृत्पु यजमानस्य पाप्मानम् ॥ ११ ॥ ताऽएताऽएकादशाद

६१

ध्यान्त्यन्त्रियस्ववापुनोहितस्यवासर्घ्येद्येत्तद्वदेकादशासर्घ्येनद्यन्त्रियोवापु
 हितोवा॥१२॥द्वादशन्त्रियस्ववापुनोहितस्यवासर्घ्येद्येत्तद्वद्वादशसर्घ्येनद्यन्त्रि
 त्रियोवापुनोहितोवा॥१३॥सपुनोहितस्यादधाति।सथशितमेम्पुनसथ
 शितद्वीर्घ्यम्पुनस॥सथशितेन्यत्रिजिष्टुयस्याहसस्मिपुनोहितइतितदस्य
 म्पुनचन्द्रत्रयसथशति॥१४॥अथन्त्रियस्मादेकाम्पाहःअतित्रमुद्वर्त्तः
 अथोपलम्पुन्योमिम्पुनतामित्रानुनयामिस्वो॥२॥अहमिति यथेवन्द्रि
 यादमित्रानुनयेत्स्वानेवमेतदाहमेत्वेवेतेऽसादद्वादयंघ्राःअग्निम्पुन
 चन्द्रत्रयमेवेतदग्निमेतत्प्राप्तुताम्याथसमिन्मोम्पुनताचन्द्रत्रेतावा॥१५॥

७१
 श्रीः
 ७१

श्रीः
 ७१

तास्त्रयोदशसंपद्यन्ते। त्रयोदशमासाः संपद्यन्तः संपद्यन्त्येति चोक्तं। वानरित्त्या
 वल्यस्य मात्रा तावते वेनमेतदन्तेन प्रीणाति॥१६॥ प्रादेशमात्रो न वन्ति। प्रा
 देशमात्रो वेगो विष्णु नन्ने मेतदात्मसमिति ने वेनमेतदन्तेन प्रीणाति यदु
 वाऽआत्मसमितमन्ने दवतित नूदिनस्ति यदुयोहि नस्ति तद्यत्कनीयो नतदवति
 तिष्ठादधाति तस्योपरि मन्धुः स्या हाकारो ने तो वाऽइदं सिद्धमयमग्नित्त
 स्मिन्नात्माका न्यस्या हा कृतान्यस्या दद्यादिथ स्यादे नन्नायत्समिधस्तेन ना
 हतयो यदुस्वा हाकारेण तेनान्नमन्नेथ हि स्वा हाकारस्योदेन नूदिनस्ति॥१७॥
 ॥ आहुताम् ॥ ॥ ॥ अथ विष्णुर्मान्नात्वा घातयेत्प्राणपस्यायास्तमितः ॥

आदित्ये तस्मै व प्रथममुद्रपत्ते तद्वा एनमेतेनानेन प्रीणात्वे ततिः समिद्धि
 सा स्यान्न स्याज्जघस्येष्वासीदति तस्मै तेनेन मे तद्वा वल्लेयतितस्मिन्नापद
 तपा फा न्या वै त्रिस्त जतेद्या चिद्विस्तु स मिधमा दधाति ना च्यः एवेनमेतद
 नेन प्रीणाति यात्री १२ यात्री सप्रयवे सुनन्त इति तस्योक्तं मिन्धु ना च्यः एवेत
 मविद्धि १२ स्वस्तिमाशा सेतद्यत्किञ्चातो नाचोपसमा दधात्या सुति कृत १२ हेवा
 स्मेतदुपसमा दधाति ॥ १॥ अथ प्रात उदित आदित्ये तस्मै व प्रथममुद्रपत्ते
 तद्वा एनमेतेनानेन प्रीणात्वे तया समिधाय च नाचोपसमा दधाति तस्या
 न्न स्याज्जघस्येष्वासीदति तस्मै तेनेन मे तद्वा वल्लेयतितस्मिन्नापद

श्रीः ॥

७२

श्रीः ॥

७२

तपाप्म न्वाचैधि स जते द्याचै विसृज्य समिधमादद्यात्प्रकृष्टं एवे न मेतदनेन तप्रा
 तात्पर्यं हन हन प्रयावमृन्त इति तस्योक्तो मन्थुरा इवेतामसिधश्चस्तिमाशास्ते
 न घत्किञ्चातो ह्नापसमादद्यात्ताहुतिवतश्चैवास्मेतदुपसमादद्याति ॥२॥ अ
 होनात्रे वाऽअनिवर्तमाने। सैवत्सुमापुतः सम्यत्सुगदथसुधर्मं प्रायेवेताम
 निधिधश्चस्तिमाशास्ते ॥३॥ अथ यदास्मै घृते प्रयच्छन्त्या। यघृतेन्यज्य समिधमादद्या
 ति न घृतेन्यज्यादित्युहैवः। आहुताहुतिं न्यज्यादेव दैवो वाऽअस्येष्टः। आत्मा आत्मानुषे
 यश्च स यन्नन्यै ज्ञानैरुत नैव मात्मानं प्रीणयिष्यदथ यन्नन्यै कृतसो ह्येतनैव मात्मानं प्री
 णाति सायुत्समितेन नाहुतिर्यदुघृतेन्यक्वातेनान्नमन्नथ हि घृतम् ॥४॥ सवे समिध
 तज्जुष्ट्यादु न वंशः। तवैतद्यहीनितः। आहुति जुष्ट्यादिति ॥४॥ सवे

मा घाय धृत यति दैवो वाऽअस्येयऽआत्मा मानुषो यन् देवाऽउवाऽअग्नि यम तु
 यऽसस्मात्समि च माघा या धृत यति ॥६॥ अन्न पतेन स्य नो देही त्पु स न पतेन
 स्य नो देही त्पे त द न सी व स्य सुष्मि ताऽइत्यन श ना य स्य सुष्मि ताऽइत्यत त्प्र प्र य
 ता प ना नि षऽइति य अ मा नो वे द ता प्र य ज म न ना नि षऽइत्ये त ह्ज्जे नो वे दि प दे व
 त ष्य दऽइत्या नि ष मा शा से य दु न्न ना ये प्रा य श्वि ति मा से न्न त्स्मिं स द न्वा क व्या त
 इति ॥ शाय धे वो स्वा मि धृत या नि न्नान वा स्या त्सु नु मि ली स्या त्स्य मे नै प य्या व
 पे द ह्ये ति वाऽए वो स्वा य मि धृत ना त्तोऽइ य न्दे व ना ना त्तो या मि स म ना त्तो मि स न
 रा ति त त्रो स्वा ये क पा ले पु न स्ता त्प्रा स्य ति त यो दे वऽए त स्ये स्वा ये यो ने न्स्व व ते

श्री

श्रीः॥

॥ यः प्रथमं दमहन्ते ॥ रवाञ्चोपशमाश्चपि स्वस्थं सुज्योत्वाद्गोत्रे तथैवावृता
 नुपहनः प्रजुक्ष्मीमेवपक्वापर्यावपतिकर्मणि वेवतत्र प्रायश्चित्तिः पुनस्तत्क
 पाले सुखाया सुपसमस्योखाश्चोपशयाश्चपि स्वास्थं सुज्यनिदद्याति प्रायश्चि
 त्तिः ॥ ८ ॥ अथ यद्येवः उक्त्वा गिसन जुगुप्सुः ॥ हर्षित्वा वसुगच्छति गार्हपत्य
 द्विस्तः ॥ अहो नवति गार्हपत्या देवे न प्राच्य सुहृत्वा पसमा धाया रवी प्रवृत्ता द
 ते ये वाद तानुपहनः प्रजुक्ष्मीमेवतीयदपिन नानाहति ॥ ९ ॥ अथ प्रायश्चित्तीकने
 ति सार्धं प्रोवाः एषः एतद्गुमेयः ॥ अथ लेतघदे वास्त्रका मानी ध्यावृद्धि घते ना
 वलुगते तदेवैतत्संनोति सन्दधा ॥ तुजे प्रायश्चित्तीकने त्वाद्गुमेयः प्रायश्चित्ति

७५
 ॥ श्रीः ॥
 ७४
 अग्निप्रापश्चि तित्वा ~~सु~~ स्य पूर्णमयाग्नेस्तस्यो होमन्तुः ॥११॥ समिधा ज्यस्यो
 पहत्वा ॥ सीनः आहुति कुहोति विश्वकर्मणो स्वाहेत्या यो पौत्या य समिधमादध
 ति पुनस्त्वादित्या उद्वावः स मिन्धती पुन म्मेदना गोघसुनी धयदे नितेतास्त्वा
 देवतोः पुनः समिन्धतामित्यतद्दुतेन त्व नृन्वैघर्दे यस्व सत्याः सन्नुयजमान
 ॥ श्रीः ॥ स्वकामा इति घृतेन रुत्वा नृन्वैघर्दे यस्व ये प्रा इत्वा क्रामे प्रो यजमान आध ॥ श्रीः ॥
 ७४
 ते ते स्रसर्दे सत्याः सन्निवन्ते तत् ॥१२॥ अथ यदि गार्हपत्यो नुगृहे दनानी वाव
 समष्टु त्पनरो म्पथ हि सः आहतो न वत्पनरा म्पमेवेन म्पथित्वो प समाधाय
 प्रा यश्चिती करोति ॥१३॥ अथ यदि प्रसूतः आहवनीयो नुगृहे गार्हपत्यं वा व

समस्तुतिगार्हपत्यादिसः आह तो न वतिगार्हपत्यादेवैर्न प्राश्नसाङ्गानिनेन
हत्वोपसमाधाय प्रायश्चित्तं करोति यस्तस्मिन्काले दुष्टः स्यात्तामसं न प्राय
श्चित्तं कुर्यात्समान्प्रतिप्रायश्चित्तः ॥१५॥ अथ यथाग्नीष्टीयोनुगच्छेद्गार्ह
पत्यां धावत्समस्तुतिगार्हपत्यादिसः आह तो न वतिगार्हपत्यादेवैर्न प्राश्नमुत्त
नेन सदा हत्वोपसमाधाय प्रायश्चित्तं करोत्यथ यदि गार्हपत्योनुगच्छेत्तत्प्राप्तो
मनुः ॥१५॥ ॥ आस्तामसः ॥ धावतुत्यः प्रपाठकः ॥ षष्ठो ध्यायः ॥ वैतिका १०० ॥ ॥
तु कर्मप्रतिमुञ्चामि नर्त्ति । सत्ताथ हेतु धावत्तुः सत्प्रायः एतं यन्नुमर्हति सत्ये
नेतन्देवाः अविननुः सत्येनैवेन मेतद्विजर्त्ति ॥१॥ तद्यत्तत्सत्यः । मसौ सा आदि

75
श्रीः
७५

तु^रसहिमयो जवति ज्योतिर्वेदि स्य ज्योतिरेवो मृतं हि तस्य ममृतमेव पविम
रां लो नवति पविम एलो हेयः एक विथ शति नि द्यो च एक विथ शो हेय
महि स्या नि म्मो धी मि तर्ति न श्रम यो वाः एतस्य नि म्मो ध्या म ह्यतः उवाः एतस्य
न श्रम यो ॥ २ ॥ यद्वे वनु कर्ष प्रतिमुच्छा मि तर्त्या सो वाः अदि त्पः एव नु कर्षो नो
हेत मग्नि मनु व्योम नु व्य नू पे ता य नु म हे त्पे ते नै व नू पे तो त इ धी मि तर्ति ॥ ३ ॥
यद्वे वनु कर्ष प्रतिमुच्छा मि तर्ति ने तो वाः इ द थ सि क्त मय मग्नि स्ते जो द्धी र्ये ध
नु कर्षो स्मि त्स्ते इ त सि ते जो द्धी र्ये न्द या ति ॥ ४ ॥ यद्वे वनु कर्ष प्रतिमुच्छा मि तर्त्या
तद्वे दे वाः अ मि त यु यो द्वे नः इ म मि हु न्द थ सि ना ह्य न ह न्यु वि ति त स्मः ॥ ५ ॥

श्रीः
७५

तमन्तिकामो प्रा नमकु धे नमु मे वा दित्य मसौ वाऽआदित्य एष नु क्म स्तथे वा समा
 ऽअयमेतमन्तिकामो प्रा नडु नेति ॥५॥ हृष्टाजिने निष्पूतो नवति। यशोबेहृष्टाजि
 ने यशोवाऽएतं यन्तुमहेति यज्ञे तन्देवाऽअमि तनु र्बेहृष्टे नमेतदि नर्त्तिलो
 तः मृशब्दो मि वे लो मानि छन्दो सिवाऽएतं नु महेति छन्दो मि ने तन्देवाऽअमि
 तनु र्छन्दो मि ने वे न मेतदि नर्त्तिलो ॥६॥ अमि शुक्लानि व हृष्टा नि व लो मानि निष्पू
 तो नवत्यः क्सा मयो ह ते रूपेऽम क्सा मे वाऽएतं यन्तुमहेतऽम क्सा माऽम मेतन्दे
 वाऽअमि तनु र्मे क्सा माऽम मे वे न मेतदि नर्त्तिलो शाणो नु क्म पाशास्त्रि वृत्तस्योक्तो
 मन्धुः ॥७॥ तमुपनिनाति मि नर्त्तिलो सौ वाऽआदित्य एष नु क्मऽउपरि ना म्पुवाऽएषा ॥८॥

५३

श्रीः॥

64

© Dh

ॐ

निर

नदं जैवेन मेतद्वसेन मि न त्वा यो स र्ध एते व न स्य त यो यदुद्दि स नः स र्धे वाः
एतं व न स्य त यो य नु म ह ति स र्धे ने तै व न स्य ति दै वाः अ मि न नुः स र्धे ने वे न
मेतद्व न स्य ति मि मि न त्वा ॥१३॥ प्रा दे श मा त्र्यु द्वा न व ति प्रा दे श मा त्र्यो वे ग मा
वि प्र यो नि ने षा ग म्ने स मि ती त द्यो नि डू ने ति न त्वा मा त्री ति न र्श्वी षा दु द्योऽ अ
न त्वा षा हु नो वे द्यी र्थे क्रि य ते द्यी र्थे स मि ते व न व द्वा व ति द्यी र्थे द्योऽ एतं य नु म
ह ति द्यी र्थो त न्दे वाः अ मि न नु द्यी र्थो वे न मे त दि न त्वा ॥१४॥ च त्रुः स र्ध यः य
दा न व न्ति च त्रु स क्री न्द्र र्था नि च त्रु स र्वा वे दि शो दि शो वाः एतं य नु म ह ति दि
मि ने त न्दे वाः अ मि नु दि शि ये वे न मे त दि न त्वा मो क्ती नी न ज्जु ति र्द्यु तो न व ति त्रि

नै

दि. ४

श्रीः ॥
७७

वृद्धिस्तस्योक्तोऽन्यमृदादिग्यातस्योऽ
एवोक्तोऽश्रुतिदाहायाः
नथशिकेनमिन्नर्त्तः। मेवेलोकाः। एवोक्तिर्दिशः। शिकेदिगिर्दिशः। मेलोकाः।
शक्तवन्ति स्यातुं यच्छक्तवन्ति तस्माच्छिकेदिगिर्दिशः। मेवेनमेतद्विन्नर्त्तः। यदुग्राम
सर्वतिथिदियोमोऽश्रुतिवृत्तस्योक्तोऽन्यमृदादिग्यातस्योऽ
एवोक्तोऽश्रुतिदाहायाः। तस्यापाएवप्रतिष्ठा। सुहमेलोकाः। प्रतिष्ठिताश्चादित्यः। श्रीः।
समृन्मादित्योहीमेलोकादिगिर्दिशः। सक्तोऽस्योहेतदेवैवदेतेनेवरूपेणैतद्
पुंमिन्नर्त्तः। ७७। यद्वेनथशिकेनमिन्नर्त्तः। सच्चक्षुः। एवोक्तिर्मेतवर्गः।
कामातुतिर्हि सच्चक्षुः। शक्तोति स्यातुं यच्छक्तोति तस्माच्छिकेदिगिर्दिशः। मेवेनमेतद्विन्नर्त्तः।

दि. ४

है ३

तद्विनिर्गन्धं यदुद्याममवतिष्ठत् तवः ॥१८॥ तस्याहोरात्रेऽएव प्रतिष्ठाहोरात्रे
त्रयोद्येयथसद्यत्सनः प्रतिष्ठितश्चन्द्रमाऽआसन्नश्चन्द्रमसिद्ययथसद्यत्सन
नमस्तुतिरासक्तः सयोहेतदेवंचेदेतेनेवरूपेणोतद्रूपमिनिर्गन्धतस्यहवः एवसद्य
त्सनमृतोत्तवतिष्ठः एवंचेदसद्यत्सनोपासितोहेवतस्य नवतिष्ठः एवन्तचेदे
त्यधिदेवतम् ॥१९॥ अथाध्यात्मा मात्मेवाग्निः प्राणाः शिकीप्राणो ह्ययमात्मा
क्वातिस्थानुषश्चक्रोतितस्माच्छिकीप्राणोनेवेनमेतद्विनिर्गन्धं यदुद्याममवतिष्ठ
द्रुप्राणाः ॥२०॥ तस्यमनः एवप्रतिष्ठा मनसि ह्ययमात्मा प्रतिष्ठितो न मासन्न
नमन्नेह्ययमात्मा प्राणो रासक्तः सयोहेतदेवंचेदेतेनेवरूपेणोतद्रूपमिनिर्गन्ध ॥२१॥

अथेनमुखयापितलो॥मवेलोकाऽउखेमेकाऽएतंलोकायन्तुमहेत्येतिरे
तलोकेदेवाऽअविर्बुनेमिनेनमेतलोकेमिनेनर्त्ति॥२२॥सायदुस्वानामेते
देवाऽएतेनकर्मतोतयावनेमाहोकाऽनुदेखनन्यदुदखनंस्तस्मादुत्पात्य
हवेतामुखेत्वाचन्यतेपरोन्दीपरोन्दीकामाहिदेवाऽ॥२३॥तद्वाऽउखेतिदे
न्येदिपद्यजमानोयजमानोग्निय्यावनग्निय्यावत्यस्यमात्रातावतैवेता
तदिनेर्त्तिसाऽएवकुनीसास्थालीतत्पद्मऽतवऽसिद्धत्सनऽसिद्धत्सोर्ग्निय्या
वानग्निय्यावत्यस्यमात्रातावतद्रवति॥२४॥अथेनमिदृश्यापिगृह्णात्य
लोकाऽआदित्यऽएषोग्निरहोरात्रेऽइडेऽअमुन्नदादित्यमहोरात्राभ्यांपनि

अथः
७८

गृह्णाति तस्मादेवो ह्येनात्रास्मीपनिगृहीतोऽरपायदेवेनमिद्धास्मीपनिगृह्णात्य
 सोवाऽआदित्यः एवो गनिनिमाऽउलोकाविद्धेऽअमुन्नेदादित्यमास्माद्धोकास्मी
 पनिगृह्णाति तस्मादेव आस्मीलोकास्मीपनिगृहीतः पनिमण्डलनवतः पनिमण्ड
 लोहीमोकोमोत्रिवृतीतस्योक्तोमन्धुर्मृदादिग्येतस्योऽएवोक्तोयोऽअन
 तिदाहायाऽ२६॥ अथातः सैयदेवाऽसन्दीचोखाचशिकीचनुक्मपाश्वग्नश्चतेत्य
 ह्नुतवः सैवत्सनः सम्वत्सो गित्योवान गित्योवत्स्यस्यमात्रातावत्तद्भवती
 तदुतदष्टावष्टान्दनागायत्रीगायत्री गित्योवान गित्योवत्स्यस्यमात्रातावत्तद्भव
 वती ॥ २७॥ अथ सैयपाथत्वातः पादाश्चत्वाथैतृथानि शिकीचनुक्मपाश्व

79

॥ श्रीः ॥
७८

यदुकिञ्चन जंघ्यं शिष्यो नोद नूखा गतीनुक्तस्तत्र यो दशत्रया दशमांसा संघत्स
 नः संघत्स नो गिन्या वा न गिन्या वत्स्यमात्रा तावत् इवति ॥ २८ ॥ ॥ भाष्यं ॥ ॥ ॥
 तन्निष्ठं न्युतिमुच्यते सोऽयं आदित्यं नुक्तं स्तिष्ठतीव वा सा वादि त्वेति ॥ योति
 न्ये वीर्यं वत्स ५ उदङ्गादि षष्ठं स्तस्योक्तो मन्थः ॥ १ ॥ दृशमानो नुक्तः उर्ध्वो दे
 ति दृशमानो ह्येष नुक्तः उर्ध्वो विद्यो तते दुर्मर्षमायुः प्रिये नुचानः इति दुर्म
 र्षः ॥ एतस्यायुः प्रियोऽएष नो चेत गिन्य मृतोऽश्नवद्वयो निविति सर्वं द्या
 एष यो निव मृतो न वद्येदन न्यो न जनयदिति धो द्यो ॥ एतमजनयत्सुते
 इति सुते ता ह्ये वायुस्याऽएष नेतः ॥ २ ॥ अथैनमि एषा पविग क्ताति न ह्यो वा

विनूपे

सासु मनसा विनूपेऽइत्यहो नात्रे वै न हो छासा समनसा धापयेते शिशुमेकथं समी
ची इति यदे किञ्चा हो नात्राजो स्तेनैव मेव समीची धापयेते द्यावा न्शामा नुक्तेऽअ
नधि मातीति ह्यनन्ततद्यजुर्जपती मेवे द्यावा पृथिवी द्यावा न्शामातेऽएष यन्नत्र न
विनातितस्मादेतद्धनन्यजुर्जपति देवाऽअग्नि न्यत्र यन्द्रवि तो दाऽइति पमि गृह
निपघातिष्णाणां वेदे वा द्रवि तो दास्तऽएत न गगऽएवमघानयं स्तेने वै न मेत द्य
नयति ॥३॥ अथ शिक्वापाशी प्रतिमुच्यते विश्वानूपाणां प्रतिमुच्यते कसि नित्य
सोवाऽआदित्यः कविर्धिवश्वानूपा द्विकप्रसवऽइन्द्रिपदे वतुष्पादऽइत्युच्यन्वा
एषा हि पदे वतुष्पादे व नर्द्र प्रसोति विना क मर्यात्सविता व न रपऽइति स्वर्गो वै सो

व

80

श्रीः

श्रीः

कोनाकस्तमेव उद्यन्नेवानुविपश्यन्नुप्रयातामुखसोविनाजतीत्युषावाश्र
 गेद्युष्टतितस्मा एवव्युष्टिविराजन्नूदेति ॥४॥ अथैनमतोविकृत्याविपश्य
 ती। दमेवेतद्वैतः सिक्रविक्रनोतितस्माद्योनोवेतः सिक्रविक्रिपते ॥५॥ उपरानि
 सिगनुत्मानिति। द्वीय्येद्येसुपरानिगनुत्माजीय्यमेवेतमेतदमिसैस्वकोतिविव
 तेषिनः इतिविद्युतमस्यस्तोमथशिनः कनोतिगायत्रचन्द्रमितिगायत्रचन्द्रः क
 नोतिमृहद्वयनेपन्हाविस्तेमृहद्वयननेपन्हेकनोतिस्तोमः आत्मेतिस्तोम
 मात्मानकनोतिपञ्चविंशच्छब्दाथस्यङ्गानीतिछन्दाथसिवाः एतस्यापुन
 निषज्जुथनामेति यदेनमतिमित्याचन्तेतदस्ययज्जुथनामसामतेतनूरीम
 सि
 सि

देवमिदं त्वात्मा वेतनं नात्मा ते तन्मूर्धो मदेवमिदं तत्तद्यज्ञायज्ञि यं पुच्छमिति यज्ञाय
 ज्ञेयं पुच्छं नोति चिह्नः साफा इति चिह्नं योऽएवोस्मि लोके प्रुतिष्ठितः सुगो
 सिगनुत्मान् दिवङ्मुखः पतति तदेनं सुपर्णः कुतस्मिन्नेकं त्वाह देवा नान्यस्य
 मोक्षं कं पतति ॥ १ ॥ अतएव ॥ एतमत्र पन्ध्रपुच्छं वन्निद्विक्रोति याह गेवो नो वेतो वि
 क्रियते ताह गजा येततद्यदे तमत्र पन्ध्रपुच्छं वन्निद्विक्रोति तस्मादेवो मत्र पन्ध्रपुच्छं
 वाञ्छायते ॥ १ ॥ अतएव ॥ एतया विदुः क्त्वा निमन्त्रा न्याश्चि ति चिह्नं निद्राणा विती
 वात्रयवक्रचित्तं द्याकडुचित्तं द्याप्रः उगचित्तं द्योतयतः प्रः उगं द्या समुद्यमं पुन
 र्वाचानतया कुर्वन् द्यापन्ध्रपुच्छं वन्निद्विक्रोति तस्मादेनं सुपर्णः

चितमेवचिनुयात्रा॥ तमेतयावि कृत्योत्त ऊर्द्धे प्राच्यप्रग कृत्य सोवाऽआदित्यः
 एवो गितेन मुक्तदादित्यमि तः ऊर्द्धे प्राच्येन्द्रयातितस्माद सावादित्यः ऊर्द्धे प्रद्वीयते
 परो माहुष्य गृह्णातिपरो माहुष्येव इतो येनमुपावहन तितमुपावहत्यापनि
 नातिधानयतितस्योक्तोमन्मुः॥ ८॥ अथद्विष्टुक्क मान्क्रमत। एतदे देवाविष्टुक्क ल्येमा
 द्वाकानक्क्रमनयदिष्टुक्क ल्येमाद्विष्टुक्क मान्क्रमतयेवेत धजमानाविष्टुक्क
 ल्येमाद्विष्टुक्क मान्क्रमत॥ ९॥ सवः सविष्टुक्क शः सः सयः सयशोयमेवसयोयमग्नि
 उवायामेतमेवतदेवाऽ आत्मानङ्क ल्येमाद्विष्टुक्क मान्क्रमतयेवेत धजमाना एतमे
 वामाह ल्येमाद्विष्टुक्क मान्क्रमत॥ १०॥ उद्व्राष्टुक्क नितेदतत्प्रजापतिविष्टुक्क मेनुद्व्राष्टुक्क

४१
 श्रीः॥
 ८१

श्रीः॥
 ८१

३१

३१

ते
 विष्णुः प्रजापतिः सृजते तेषां तेषां जमानो विष्णुः कुमे उदङ्गादिषु न्याः सृजते ॥ १॥
 विष्णोः क्रमो सीति ॥ विष्णुर्हि नृत्वा क्रमते सपत्नहेति सपत्नान् नृत्तुं हन्ति गायत्रं च
 नृदः आनो हति गायत्रं च नृदः आनो हति पृथिवीमनु विक्रमस्वेति पृथिवीमनु विक्र-
 मते प्रहयति पादं क्रमते उर्ध्वमग्निमु कृत्वा व्यूहो हिनो हति ॥ ३॥ विष्णोः क्रमो सी-
 ति ॥ विष्णुर्हि नृत्वा क्रमते निमाति हेत्यनिमाती होत्रं हन्ति त्रैसप्तं च नृदः आनो ह-
 ति त्रैसुतं च नृदः आनो हत्यन्तं निन्समनु विक्रमस्वेत्यन्तं निन्समनु विक्रमते प्रह-
 ति पादं क्रमते उर्ध्वमग्निमु कृत्वा व्यूहो हिनो हति ॥ ४॥ विष्णोः क्रमो सीति ॥ विष्णु-
 र्हि नृत्वा क्रमते नातीयतो हत्येव नाति यतो ह्यहन्ति जागतं च नृदः आनो हति जागतं च

न्दश्चानोहतिदिवमनुविक्रमस्वेतिदिवमनुविक्रमतेप्रहनतिपादेक्रमतःऊर्ध्व
 मग्निमुद्गृह्णात्यूर्ध्वोहिनोहति॥१५॥ द्विजोः क्रमोसीतिद्विष्टुर्दिनूत्वाक्रमतेश
 त्रयतेरुन्नेतिशत्रुयतोहात्रहन्मानुषुतच्छन्दश्चानोहेत्यानुषुतच्छन्दश्चानो
 हतिदिशोनुविक्रमस्वेतिसद्योदिशोनुवीन्दतेनप्रहनतिपादनेदिमाल्लोकावति
 प्राणश्यामीत्यूर्ध्वमेवाग्निमुद्गृह्णातिसथ्ययात्रोहति॥१६॥ ॥ प्राजिसाम्॥२॥
 अथैनमितिप्रगृह्णात्येतद्देवाः अकामयन्तपज्जेन्योत्तमथस्यामेतितः एतेन
 तेनापज्जेन्योत्तममन्त्रंस्तथैवेतद्यजमान एतेनात्मानोपज्जेन्योत्तममन्त्रं
 प्रकन्ददग्निस्तनयन्निबधोपितिच्छन्दतीवहिपुष्टेस्तनयन्नामानेनिह

दीर्घः समञ्जसितितिक्षमावे पञ्जे न्योने निहृमारी दीर्घः समञ्जसस्यो जशाने
 विहामिधोऽश्रकदादि तिसद्योवाऽएष जशाना इदं सद्यो द्विक्रया पयत्पसो
 दसीमानुना मात्पन्त निती मेवेद्यावा एथिवी नोदसीते एष जशानुना ताति परोमा
 हुप्रगृह्णाति परोमा हुपि पञ्जे न्यः ॥ २॥ अथेन मुपाहनत्ये तद्वैके स्मित्लोकेन
 यदुपजीवननेनेत सहा द्वे इमा ल्लोकान्ना हव्यग्निर्द्योऽश्रस्मित्लोकेन सोमि
 उपजीवनन्यथावदेव स्यान्न हस्मित्लोकेन सोनोपजीवनं स्यादथ यत्प्रत्यव
 ना हव्यस्मिन्नेवेतल्लोकेन स सुपजीवनन्यथाति ॥ ३॥ स द्वेव प्रत्यव ना हव्ये तद्वै
 तदिमा ल्लोकानित ऊर्ध्वो नो हति स स पनाडि वनो ह इयमुवे प्रा तिष्ठात घताव

दिवस्यात्प्रहास्माल्लोकाद्यजमानश्चवेताद्यजत्प्रत्यवरोहतीमामेवेतत्प्रति
 ष्ठामनिप्रत्येत्प्रसामेवेतत्प्रतिष्ठायीप्रतितिष्ठति॥५॥यदेवप्रत्यवरोहत्ये
 तद्वाऽएतदिमील्लोकानितऽऊर्ध्वोजयतिनस्यराडिवजयोयोवेपराडेवजय
 त्प्रत्येवेतस्यजितमन्त्रवस्यस्यद्यद्यऽउद्ययथाजयतितस्यतत्रकामत्रयास्य
 वतितद्यत्प्रत्यवरोहतीमानेवेतल्लोकानितश्चोद्धानमुतश्चाद्योचोजयति॥६॥
 अग्नेऽप्यवर्ति। नमिमानि वर्तेस्वाग्नेऽऽहुः पुनरूजो सैनयेत्येतेन मांस
 र्द्यमानिनिवर्तयेत्येतच्चतुष्कुल्यः प्रत्यवरोहतिचतुर्हिद्वल्यऽऊर्ध्वोरोहति
 तद्यावत्कुल्यऽऊर्ध्वोरोहतितावत्कुल्यः प्रत्यवरोहति तमुपावहल्योपनिनाति

श्रीः॥
 ५॥

५॥
 ६॥

घानयति तस्योक्तो मन्त्रः ॥ ६ ॥ अथेनमभिमतयते। आयुर्धोऽग्निनायुनेवैतदा
 तन्मन्त्रेऽस्मात्वाहार्थमित्यह्येन ॥ ७ ॥ ह्यन्त्यन्नतृनित्यायुनेवैतदन्त्यात्मन्त्र
 तद्वस्तुविवाचलिनित्यायुनेवैतद्वस्तुमन्त्रेऽस्मात्वाहार्थमित्यह्येन ॥ ८ ॥
 नित्यत्वं नैवेद्यं शोभन्त्यासर्ग्यं घ्राणं त्वित्येतन्मात्रं द्वास्तु मधिस्रुदिति सार्धं
 मास्यं मत्स्यं घ्राणं मधिस्रुदित्येतत् ॥ ९ ॥ अथ शिष्वापाशश्चतुक्तं पाशश्चोक्तं
 चतुः। घ्राणं तोषे पाशो घ्राणं पाशदेव तत्प्रमुच्यते घ्राणं चोत्वेनैव तदात्मना
 यादेव तत्पाशश्चतुःपाशत्प्रमुच्यते। उदुक्तं मधुपाशं मधुपाशमस्मदवाधमं धिमधु
 मथश्शस्यायेति यथैव यजुस्तथा वन्धुनथावयमादित्यद्वैतेतवानागसोऽद्वि

84

श्रीः॥
८४

श्रीः॥
८४

तये स्यामेतीयं द्याऽदिति न नागसस्तु स्यात्स्ये च स्यामेत्येतत्तात्त्वात् अथेतमि
 ति प्रगल्भात् तद्वाऽएनमदो विवृत्येतऽउर्ध्वं प्राञ्च प्रगल्भतितनतऽइति प्रग
 ल्भतित दत्तावदेवा न विव्यद न हे वेष घन १२ स्य ता य यदेन मिति प्रगल्भतित
 सादेवऽइतीत्यायेति पुनरेति ॥ ८॥ अग्रे मृदुत्वे सा मूर्द्धाऽअस्थादित्याग्रे ह्ये
 व मृदुत्वे सा मूर्द्धास्तिष्ठति निजगन्त्वा नमसोज्ज्योतिषागदिति निजगन्त्वा न्वा
 ऽएव यात्रेतमसो द्वा ज्ज्योतिषे त्यगति शीनुना नुशता स्वङ्गऽइत्यर्थाऽएव नानु
 ना नुशता स्वङ्गऽआजातो द्विश्वास सन्ना न्यप्राऽइतीमेवै लोका द्विश्वास सन्ना नि
 ताने वजातऽआपू नयति परो माहु प्रा गल्भतित परो माहु घृष्टऽइतीयेन मुपा वह न

दिन ३

तीसामेवैतत्प्रतिष्ठासमिप्रत्येकस्यस्यमेवैतत्प्रतिष्ठायांप्रतिष्ठतिजगत्प्राज
 गतीहेसाज्ञानसुतोद्योद्योश्रुते॥१॥हृ१२सःशुचिषदित्यसोवाऽआदित्यो
 हृ१२सःशुचिषदिसुनन्निन्सदितिद्यायुर्ध्वसुनन्निन्सद्वोतावेदिषदित्यग्नि
 विहोतावेदिषदितिधित्विसर्धषाद्याऽएवमस्तानामतिथिद्वेनासदितिद्विषमस
 दित्यतन्मदितिप्रायोगेनृषन्मनुष्याननसन्ऽमतसदितिसत्यसदित्यतद्यो
 मसदितिसर्धषुष्टेषधोमसुसैनोमुगोजाऽइत्यस्माश्चद्येषगोजाश्चत्तेजाऽइ
 तिसत्यजाऽइत्येतदद्विजाऽत्यद्विजाद्येषमतमितिसत्यमित्येतदृहदितिति
 दधाति॥१॥द्येषतद्यदेतदेनमेतत्कृत्यानिदधाति॥१॥द्येषामन्युः॥
 स्तद्योयमनुष्येप्रायोगितस्तमेतदाह्वयसदितिसर्धषुष्टेषधोमसु

निद्राद्यजमानो गिर्यो वानातिर्यो वल्पस्यमात्राता वते वेनमेतन्निद्रया
 ति॥१२॥ अथेनमुपतिष्ठत। एतद्वाऽएनमेतन्नृधूयतीव यदेवेन सहेति
 चेति चेमा लोकां क्रुमते तस्माऽएवैतन्निद्रते हि ॥१३॥ यदेवोपति
 षतऽएतद्देवाऽअबिजयुष्येदेनो यमि मदेष्टो कानेनिका नहि ॥१४॥ स्यादिति
 तदेष्टऽएवेनमेतलोके शमयैस्तथैवेनमेतदेष्टो लोके शमय
 ति॥१५॥ सीदत्वं मातुः। न स्याऽउपस्थे नृगनेतु वा त्वथ शिवो नृत्वा मधु
 मग्नेऽअथो सीद शिवस्त्वमिति शिवः शिवऽइशमयत्वेवेनमेतदहि ॥१६॥ साये
 तथो हवऽइमा लोकाश्चान्नो नहि न स्ति॥१७॥ त्रिभिर्नुपतिष्ठते॥ त्रयऽइमे लो

श्रीः
 ८५

काऽश्रुचोत्रिबुदग्निर्यवानग्निर्यवानत्पस्यमात्रातावतेवास्मात् एतन्नि
 कृतेयोतावतेवेनमेतदेत्योलोकेन्यशमयति॥१६॥ ॥मृगलताम॥३॥ ॥
 अथवात्सप्रेतापतिष्ठाताएतद्वैअजापतिर्द्विष्टुक्कमेःप्रजाःसृष्ट्वातान्ये
 वात्सप्रेतायुष्यमकनोत्तयेवैतद्यजमानोद्विष्टुक्कमेःप्रजाःसृष्ट्वाता
 वात्सप्रेतायुष्यङ्कनोति॥१॥सहेबदान्दायणहस्तायद्वात्सप्रेतस्माद्यज्जात
 द्वांसयेतसर्धमायुनियदितिवात्सप्रेतोनमाप्तिमृशेतदस्मेजातायायुष्य
 ङ्कनोतितथोहससर्धमायुनेतपयद्वांसयेतद्वीर्यवात्स्यादितिद्विकल्पेनपुनस्ता
 दग्निसंत्रयेततथोहसबीर्यवान्नयति॥२॥दिवस्यनिप्रथमंशुःअग्निनिति॥

86

श्रीः

६

प्रातो वैदितः प्राणादुवाऽएव प्रथममजायतास्मद्वितीयं पविजातवेदा इति
 षडे नमदो द्वितीयं पुनुषविद्यो जनयत्तृतीयं मयिस्वति यदेनमद
 स्तृतीयमह्यो जनयन्मृणाऽअजस्ममिति प्रजापतिर्ह्येनमृणाऽअग्निनजं
 स्मऽइत्यातऽएते अजते स्वाधीपितियो वाऽएनमिन्धे सऽएन अजते स्वाधीः
 ॥३॥ द्विजाते अग्ने त्रेधा त्रयाणीत्यागितर्ह्यो पुनादित्यऽएतानि हस्यतानि
 त्रेधा त्रयाणि द्विजाते ग्रामद्विन्ता पुनुत्रेति यदिदम्बहुधा विद्विषते द्वि
 जाते नाम परमं गुह्यमिति यविष् इति वाऽअस्पृतं नाम परमं गुह्यं
 द्विजातमुत्सं यतऽआजगीयेत्यापो वाऽउत्सो ह्येवाऽएव प्रथममाजगाम ॥४॥

स्थीः

८६

समुद्रे त्वान्नमणाऽऽसुखं न निमिषा प्राजापतिर्द्यौर्न मणाऽऽसुखं प्राजापति
 नित्यं तन्न चन्द्राऽदेवे दिवोऽअग्नऽऊर्ध्वं निति प्राजापतिर्द्यौर्न चन्द्राऽअपो दि
 वऽऊर्ध्वं सृती येन जसितस्त्रिवाथ समितिर्द्यौर्द्यौर्तृतीयथ न जोषामुपस्थेमहि
 याऽअवर्धं निति प्राणावे महिषा दिवित्वा प्राणाऽअवर्धं नित्यं तत्वा ॥ प्राणाऽ
 एताऽएकश्चा कवानाऽएतमेवातिताऽआग्नेयस्त्रिष्टुनस्ता यदाग्नेयस्त
 नाग्निं ययत्रिष्टुतो यदेकादशतेनेन्द्राग्नेो ग्निर्यो वानग्निर्गो वत्पस्य मा
 श्रीता वते वै न मेत दुपतिष्ठते इन्द्राग्नी वै देवाऽसर्धे देवत्पो ग्निर्यो वानग्निर्गो
 वत्पस्य मात्रा तावते वै न मेत दुपतिष्ठते ॥ ३ ॥ यदेव विष्टुक्क मवात्सप्रे न वता

विष्णुक्रमैर्ध्वं प्रजापतिमिमत्त्वोक्तमसृजतद्यात्सप्रेणातिदिष्टुक्रमैर्ध्वं प्र
 जापतिवन्तमिन्द्रमसृजतद्यात्सप्रेणाद्यायुं विष्णुक्रमैर्ध्वं प्रजापतिर्दिवमसृ
 जतद्यात्सप्रेणादित्यं विष्णुक्रमैर्ध्वं प्रजापतिर्दिव्योसृजतद्यात्सप्रेणाचन्द्रमसं वि
 ष्णुक्रमैर्ध्वं प्रजापतिर्मृतमसृजतद्यात्सप्रेणाभविष्णुद्विष्णुक्रमैर्ध्वं प्रजापतिर्दिव्य
 मसृजतद्यात्सप्रेणाशौविष्णुक्रमैर्ध्वं प्रजापतिर्नहनसृजतद्यात्सप्रेणानाविस्विषु
 क्रमैर्ध्वं प्रजापतिः पूर्वपन्थानमसृजतद्यात्सप्रेणापनपन्थान्विष्णुक्रमैर्ध्वं प्रजा
 पतिर्नरेमासानमसृजतद्यात्सप्रेणामासान्विष्णुक्रमैर्ध्वं प्रजापतिर्नैतूनमसृजत
 वात्सप्रेणासंधत्सन्तद्यदिष्णुक्रमवात्सप्रेणैव तः एतदेव तेन सर्वं यमसृजते ॥ ५ ॥

य देवविष्णुक्रमवात्सप्रत्नवतो॥ विष्णुक्रमैर्ध्वं प्रजापतिः स्वर्गलोकमति प्रायात्स
 एतदवसानमपश्यत्सप्रत्नेनावास्पदप्रदाहाययद्विषुक्ततामिमुञ्चते
 तद्व्यतेतथैवेतद्यजमानो विष्णुक्रमैरेव स्वर्गलोकमति प्रायात्सप्रेणावस्यति
 ॥८॥ सर्वे विष्णुक्रमान्क्रान्त्वा यतदानीमेव त्सप्रेणापतिवृत्तेयथाप्रायायतदानी
 मेव विमुञ्चेत्तद्वत्तदेवानां द्वे विद्यामनुमनुष्यास्तस्मादुहदमुतमानुषोग्रामः प्र
 यायायतदानीमेवावस्यति ॥९॥ तद्वाऽअहोनात्रेऽएव विष्णुक्रमान्वन्त्या होनात्रे वा
 त्सप्रमहानात्रेऽएव तद्यात्प्रहोनात्रे न्येम्प्यो न वतितस्मादुहदमुतमानुषोग्रामो
 न्यो होनात्रे न्येम्प्यो न वति ॥१०॥ सवाऽअर्द्धमेव संवत्सरस्य विष्णुक्रमान्क्रमते ॥११॥

४४

॥ श्री ॥
८८

अलोपतिष्ठते मध्ये ह स धत्सु स स्वर्गो लोकः स धत्सु नीयो धीव्र मेत नै ह त प्स्व
 गो लो क म धि प्र मु या द य व ह्म जे दि य म ह्म त थ स्वर्गो लो क म ति प्र गो शो द य य द्ध
 क म ते द्ध मु प ति ष्ठ ते त त्स प्र ति स्वर्गो लो क मो ष्ठ वि सु च ते ॥ ११ ॥ ता म्प्यै वि दि प थ्यो स
 मे ति । य धा म ह न्त म द्या नै दि मो क थ स म श्नु वी त तो द क्त स वे पु न स्ता द्यो ए नि ष्ठा यो न
 धि ष्णु क्क म व स प्रे स म स्य त्प ह्म दि ष्णु क्क मा नो त्रि द्यौ स प्र मे त द्वा ॥ १२ ॥ द थ स ध्ये प्र ज्ञा प
 तिः प्र ज न यि व्यै श्व प्र ज न यित्वा चा हो ना त्रा न्या मु न यतः प थ्ये गृ ह्णा क्थै वे त नृ ज
 मानः ॥ १३ ॥ द थ स ध्ये प्र ज न यि व्यै श्व प्र ज न यित्वा चा हो ना त्रा न्या मु न यतः प ति गृ ह्णा ति ॥ १४ ॥
 त दा हु र्ध्व द ह्म दि ष्णु क्क मा ना त्रि द्यौ स प्र म यो न्ते ए वा ह स व नो न रा त्री क थ म स्या पि ना न्या

इति च तः इत्येतद्वाः एतेऽश्वदोदीन्यमाराः पुनस्तादयमाङ्गऽउत्तमसमस्यति नात्रि
 ह तद्यदयमाङ्गोर्थेनेऽएतत्सन्निवप्यन्तुपनिष्ठात्पूर्वोक्तऽउत्तमसमस्यत्यहैतच्चत
 योक्तऽएवमुक्तस्यतेऽएवाह्युक्तेतवतऽउत्तेनात्रा॥१३॥सयदहःसन्निवप्यन्तु
 तदहःप्रातनुदितःअदि त्येनस्मेवप्रथममुद्धपतिनस्मोदप्यजघांसद्विसृजतेधाव
 द्विसृज्यसमिधमदधातिसमिधमायायनस्मायोम्यवहनतिषथैवतस्याम्यवहन
 न्नाथापादायनस्मनःप्रत्येत्योखायामोय्योपतिवतेयप्रायश्चित्तीकरोति॥१४॥स
 यदिद्विष्टुकुमीयमहःस्याद्विष्टुकुमात्रात्वाद्यात्सप्रेतोपतिवेलाययदिद्यात्सप्री
 यद्यात्सप्रेतोपस्थायद्विष्टुकुमान्क्रान्ताद्यात्सप्रमत्ततःकुर्वन्नविष्टुकुमान्नततः

कुर्व्याद्यथाप्रभायविमुञ्चेत्तादृक्कदथपद्मात्सप्रमत्ततः कुर्यातिप्रतिष्ठावेवात्स
 प्रयथाप्रतिष्ठापयेदवसाययेत्तादृक्कलस्मादुवात्सप्रमेवान्नतः कुर्व्यात्स
 प्राप्नुताम् ॥४॥ ॥ सप्तमोऽध्यायः ॥ ॥ धनीवाद्येताग्निमिस्त्रादित्याहुर्देवा
 स्यान्नुनाश्चोत्तये प्राजापत्याऽश्वस्पृष्टेनते देवाश्चक्रमयनश्चानमसुनाऽत्रा
 सैस्ते देवाश्चक्राचनन्तेऽएतत्कुम्भो पश्यंश्चक्राहिर्वेदेवाश्चनन्तेऽएतत्कुम्भो
 पश्यंश्चस्मादनसऽएवैषो नोऽशेषु यजूर्ध्व्यनसोमेनो ॥५॥ स यो वनीवाद्येते दि
 वा न्कुम्भोमेति देवश्च सस्पर्कमेव तस्मिन् वत्स यो न वनीवाद्येते सुनान्कुम्भो
 त्सु यो यश्च सस्पर्कमेव तस्मिन् वति ॥६॥ तदेकऽआहुः ॥ स्वयेद्याऽएष धनीवदितो

विष्णुक्रमेष्टोऽष्टमप्रयातिवात्सायणावस्यतीति न तया विद्यादेव वाऽअस्य तत्प्रय
 ती वद्विष्णुक्रमदेवमवसानेव द्वात्सप्राप्तया सेदस्मानुष्यं प्रयाती यदि दे प्रयाति
 मानुषमवसानेव दवस्यति ॥३॥ प्रजापतिरेषो गतिः । तु तय मये तत्प्रजापतिर्येष्टदेव
 यच्च मनुष्यास्तद्यद्विष्णुक्रमवात्सप्रेतवतीत्येदेवास्त्येदेव ॥ रूप न दस्यते न संस्व
 नत्पय यद्वनीवाद्यते यदेवास्त्यमानुष ॥ रूप न दस्यते न संस्व नोति सह वाऽएत ॥ संस्व
 वत्सने प्रजापतिर्यसंस्व नोति यऽएव विद्वान्वनीवाद्यते तस्मादुधनीवाद्यते वा ॥४॥ स
 यदहः प्रयास्य तस्मात्तदहः कुत न तोतिः प्रागानऽउपस्था यत्ता शसि न्समिधमादधा ल्य
 तद्वाऽएन न्येदाऽएष्यती पुनस्तादनेनाप्राप्ता न्नेतया समिधा तथेवेन यमेतदेव्यते पु

90

मन्त्रोऽ

६०

नस्तदनेन प्रीता त्येतया समि धाया समि धागि नदु जस्ये तेति समि धगि नन
मस्य तेत पत हते मधिय तति धिमा स्मिन् धरा जुहो तने तिष्ट तेय ह मधिय त
तिधि मोऽ अस्मि न् धरा निजु हते त्येत धव त्वे त्पाये यन मेत हो धय ति॥ ६॥
मये न हु ध अ त्पु दु त्वा धि श्वे दे वा अने न न चि लि ति प्र ति धि श्वे वा एत न
मदे वा श्चि लि ति पु द न न के त हो ध न दा चि त्त म सी त्ते ये न म य मे त श्चि लि
मि उ ह न त्पे त ह स्य त दा चि त्त म व त्ति म नो न व स्त्व ११ गु प्प ती को धि मा य सु मि
ति य ये व य जु त्त या म धु स्त न् द न् हि पा त १२ द न् म ा ध रा ति त स्य ा हो म न् धु स्म
जु हो ह प त्प थ स मु ष्टा प न मा द घा ति स य दि का म ये तो पा धि नो द त्पा श्च वे तो

॥ श्री ॥

६०

वाङ्मतेतु ॥ ७ ॥ अथानागद्वोहोयुनक्ति। दन्तितामगेयसद्यमेवदेवत्रेतनयामा
नुमेसवाङ्मदिशंया स्यन्त्यात्प्राडे वागरेप्रायात्पचीहिदिगग्नेः स्वानेवत
दिशमनुप्रायाति ॥ ८ ॥ प्रेदग्नेज्ज्यातिष्मान्याहि। शिवमिनर्चिनिस्त्वमितिप्रेदग्नेत्वं
ज्ज्यातिष्मान्याहि शिवे मिनर्चिर्हिद्। यजमानेनित्येतद् हृदि प्राणुतिश्चासन्माहि
१२ सी सन्याप्रजाऽइतिमृहर्जिर्नर्चिर्हिद्। यजमानेन्माहि १३ सी सनाप्रजाऽइत्येता
त् ॥ ९ ॥ सवदान् १३ उत्सर्जोदयेतद्यजुर्ज्जेपेदसु योवाऽएवाद्याग्यास्यतामेतद्यम
पतितामेतदेवत्राकरोति ॥ १० ॥ यद्वैतद्यजुर्ज्जेपति। यस्मिन्नेवस्मिन्स्वाहितेन्दुऽ
उत्सर्जोत्यग्नेनेवसाद्याग्नवत् ॥ ११ ॥ यत्पतिमेवतदेवाऽउपास्तुवन्नुपाम

उत्तितस्यैवसाचाभवतितद्यदनावा
हितेन्दु उत्सु

मम

हयैस्तथैवैनमेतदुपस्तौत्युपमहयत्पुनरुददन्तिस्तनयान्निवद्योपितितस्पोति
बन्धुः॥१॥सद्यदिपुनश्चसत्त्वधिमुञ्चतांनस्येवाग्निःस्पादयद्यदाहसत्त्वोतिमुञ्च
तप्रागनःउपस्थाप्येतावतःउद्धृत्यावोन्दतिवत्रैतमुपावहयतितन्दन्दितात
उद्धृत्यमुपावहयतितस्पोतिमन्धुः॥१॥श्रुत्यास्मिन्समिधमादद्यात्प्रातः
ननेवाऽऽयिवाथसमुपविष्टादन्नेनाप्रीणा नैतयासमिधातथैवैनमहम
तदीयिवाथसमुपविष्टादन्नेनाप्रीणात्प्रेतयासमिधा॥१॥प्रप्रायमग्निर्धनस्य
शराव इति। प्रजापतिर्धनततःसहीदथसर्वमिहर्तिदियत्सूर्योनोचतेमहद्
इतिदियत्सूर्योऽवोचतेमहद्इत्येतदनियःपूज्यतनासुतस्यावितिपूज्यत

ने

मभ्युपन्यसमासतमग्निः प्रतनास्यलितौ दीदायदेव्योऽश्रुतिधिः शिवोनऽइति दीयमानो
 नो देवोतिधिः शिवोनऽइत्येतत्स्थितवत्प्रावसत्येह्येतमेतत्स्थापयति॥१४॥ अथातः
 सम्यदेव। समिधमप्रथमेनादद्यात्पुष्ट्युत्पत्त्येकेन प्रयात्येकेनान्दमेकेनानुमच्रयते
 समिधमेवपश्चमेनाद्यातितत्पश्चपश्चवितिकोग्निः प्रचर्तवः सम्बत्स्योग्निर्देवा
 नग्निर्य्योवत्पस्यमात्रातावत्तद्रवति॥१५॥ ॥ यानागम॥५॥ ॥ अथातो नस्मनएवात्य
 वरुणास्या देवा वाऽएतग्निस्तस्मादवर्पेत्तेषु वक्ष्यादिवऽइदमित्यमेव सदत्मानमग्नि
 संस्क्रिय्यामहेमर्क्याः कुराणाऽअनपहतपाप्मानो न विष्यमो घृण्य पावप्यामी यद
 वाग्येयत्प्रहिर्दोतदग्नेः प्रविष्यामि अतः जनीत यथैकं न वामतिते शुर्वस्वितयद्य

५

१२

मीमांसा

मिति चिति मिच्छतेति वाचत दम्बुर्वैस्तदि छतयथेदङ्क नवामेति ॥ १ ॥ ते चे त य मा ता ।
 एत द प श म प ॥ एवै न द न्य व ह न मा पो वा ॥ अ स्य स र्व स्य प्र ति द्या त द्य त्रा स्य स र्व स्य
 प्र ति द्या त दे न त्प्र ति द्या प्य य द त्रा ग ते य त्र द्यो धि ज न धि व्य म ॥ इ ति त द पो न्य वा ह
 नै म्त्त थै वै न द य मे त द पो न्य व रु न ति ॥ २ ॥ आ पो दे वीः प्र ति गृ ह्णी त । न स्मे त त्स्ते न
 ह्य गु ध थ सु र न ॥ उ लो क ॥ इ ति । ज ग्ध स्त्रा ॥ ए त द्या त य म न व ति त द त दा ह स्त्र नि द्या
 ॥ इ न लो के कु उ द्य मि ति त स्मे न म न्ना म्भु न य ॥ इ त्या पो धे ज न यो द्यो ही द थ स र्वे जा
 य ते सु प त्नी नित्य ग्ति ना वा ॥ आपः सु प त्नी मा ते व पु त्र मि म न्ता प्स्वे न धि ति य य
 मा ता पु त्र मु प स्ये वि न्त्वा दे व मे । न हि नृ ते त न् ॥ ३ ॥ अ स्त्र ग्ने स धि द्या ये । अ प्स्त्र

॥ ३ ॥
 ६२

त्य

ग्नयेऽनि सवेत्ये तत्सौषधीनु नु च्यसऽइत्योषधी ह्येवो नु च्यते गर्भे सञ्जायेते पुनरिति
 गर्भे ह्येव सञ्जायेते पुनर्गोश्रोऽस्योषधीनां दुर्नो बतस्यतीनाम् ॥ गर्भो नूत सञ्जायेते
 मोऽप्रमामसी तितदेनमस्य गर्भे दुर्नोति ॥ ४ ॥ त्रिभिपत्य वरुति त्रिवदग्नि र्वायानि नूत
 यत्तास्य मात्रा तावतैवैत दे तदन्य वरुत्ये केनो गमे यद्वा न्या न्द्वान्या स्याग्ने र्वा के न
 दुर्नो कृत्वो न्य वरुति तद्ये द्विधा दाः पशवस्तेनैव न दे तदन्य वरुति ॥ ५ ॥ अथापादते
 तद्यदना ते य न देत दुर्नो धिजनयत्य न यान यावे ते वाज्रदुःयतेन ये वै न गतस्तेन
 प्रः ति प्रसव न स्य नायोनि मप्रश्न पथि वी मग्नऽइति प्रसवो ह्येव न स्य नायोनि मप्रश्न
 पथि वी च न वति सध सज्यमातृ नि ह्ये र्वा ति क्मा न्युन रासदऽइति सङ्ग न्य मातृ नि ह्ये
 र्वा ति क्मा न्युन रासदऽइति तत्पुनरा स ध्य सदन पुनरुजो सहस्येत्येतेन मासे र्वा नि नि

[illegible]

ति यथे वास्मा देवाश्चसियुयादेवमेतदाह द्वा न्या मुपतिष्ठते गायत्र्या च त्रिसुमा च त
 स्यो ह्यो मन्युः ॥ १० ॥ तानि न व न व न्ति । न व दि शो दि शो ग्नि नै व प्रा णाः प्रा णाः ॥ अग्नि र्यो वा
 नग्नि र्यो व त्प स्प मा त्रा ता व ल द्र व ति ॥ १० ॥ अथ प्रायश्चित्ती करोति । सर्वे न्यो वा । एष एत
 द्वा मे न्य । आघ ले त द्वा दे वा स्मा त्र का मा नी द्य व छि द्य ते ग्ना व पो न्य व क्रिय मा णे त दे वै त त्प
 त्त नो ति स न्द चा त्पु ने प्रायश्चित्ती करोति ये ए वा ग्ना व नु ग ते त स्यो ह्यो मन्युः ॥ ११ ॥ तानि द
 श न व न्ति । द शान्द रा वि द्धि रा उ ग्नि र्द श दि शो ग्नि र्द श प्रा णाः प्रा णाः ॥ अग्नि र्यो वा नग्नि र्यो
 व त्प स्प मा त्रा ता व ल द्र व ति ॥ १२ ॥ ॥ आहूता म् ॥ ६ ॥ ॥ कण्डिका १०२ ॥ पंचमः प्रपाठकः सती
 तः ॥ सर्वे कण्डिका ॥ ५३ ॥ सर्वे आहूता म् ॥ ५ ॥ सर्वे वत् १६६ ॥ समये ज्येष्ठे मासि शुक्ल पक्षे पंचम्या
 तिथौ गुरु वासने एक उला म्रह्म नी यु म स्थाने पि सरा म च द्र त स्पा त्त ज मि स ज्ञा न ग मे न लि खि मा म् दे पु
 गार्हपत्ये वा ना न श शो व क द ति

उषासंभर ६
षट्कोउ ६

५. शाहे श्ररनुवे उषासंभर
उषासंभरको ६

५. १८०० ५०० १००० ५००